

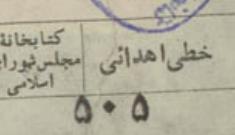
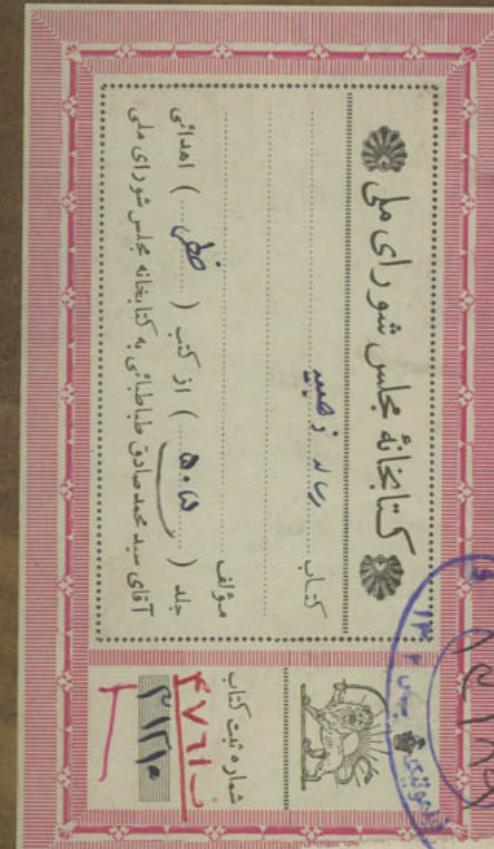
80

لِكَلْمَانِيَّةِ الْأَكْلِيَّةِ قِصَّةِ بَنْزِ زَيْلِ
وَضَعِيلِ مُوَجِّهِيَّةِ بَنْزِ قِصَّةِ بَنْزِ زَيْلِ
أَنْهُ مُفْرِجُهُ مُؤْمِنُهُ مُطَلَّعُهُ مُزَيْدُهُ مُلَاهُ
كَارَانِيَّةِ كَارَانِيَّةِ كَارَانِيَّةِ كَارَانِيَّةِ كَارَانِيَّةِ
شَيْهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
أَكْلِيَّةِ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
فَرَانِيَّةِ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
بَلَهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
وَفَنِيَّةِ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
الْبَرِّيَّةِ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ
لِلْأَنْجَانِيَّةِ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ وَضَفِيلُهُ دُرُوقُ

8.0

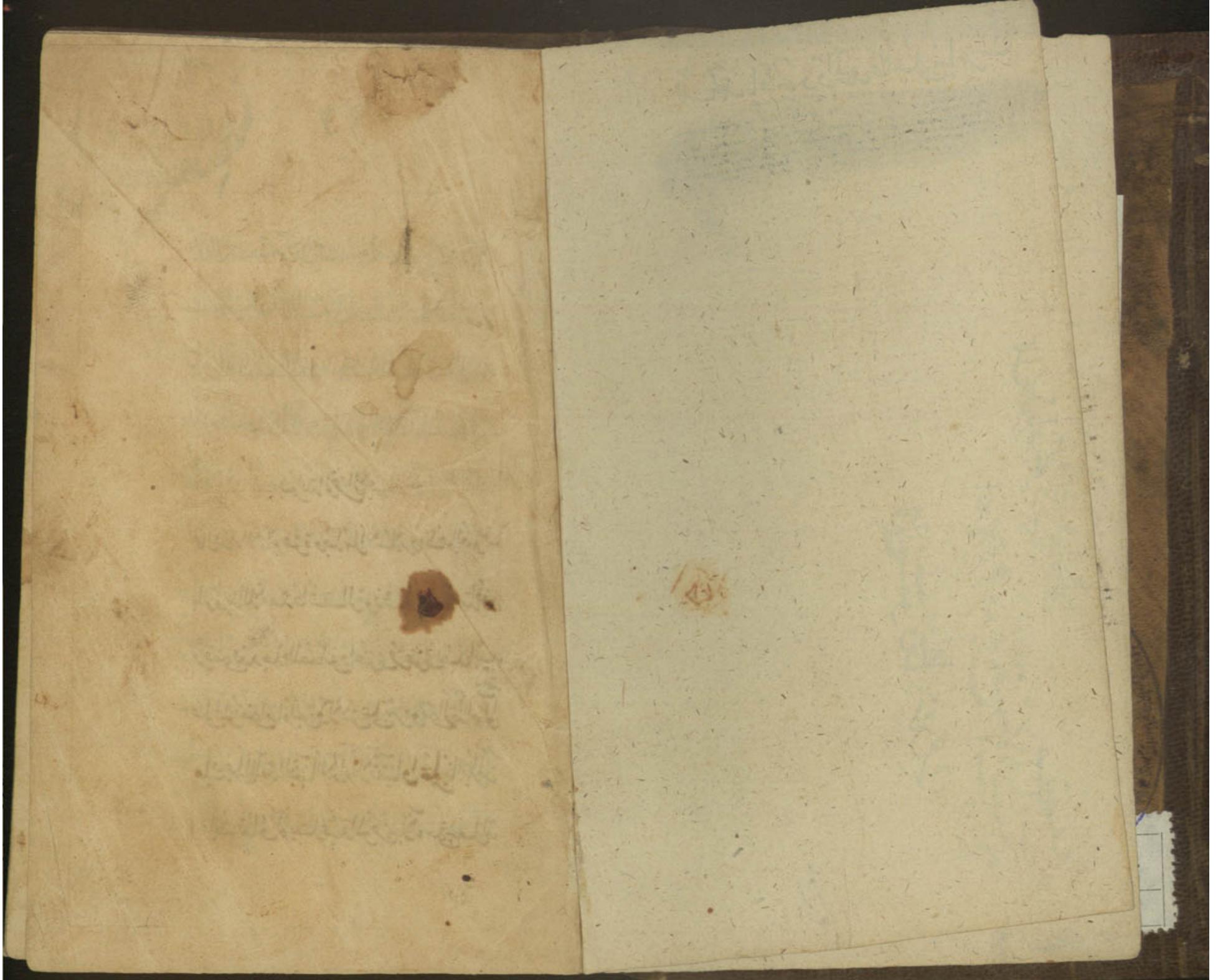
لشکر از اکار مخفی و زنگل
مخصوص موضعی ای خواه
که همچون خود مطلع از این اتفاق نباشد
کار آنها همچنان که مطلع از این اتفاق نباشد
بنده در حق و نفعی ای خلاصه و اینها همچنین باشند
اکار شکار و رازدروی و قدر عالم باید
فرازید و بسیار ای ای فرمید
بله فرد اصلیتی تهدی و پیش
و اغتشاشی ای ای فرمید
البته و ای ای
علی ای ای

لَّاَلْحَمْدُ لِيَارَبِّ الْجَوْمَ وَالْجَدِ وَالْعُلَمَاءِ كُلُّكُمْ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَذْكُرُكَ وَأَخْوَدُ الْعَطَلَةَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْكَفِيلُ الْقَوْمَ مِنْ زَانِي لَا يَلْعَلُ
فِي السَّمَاءِ وَمِنْ أَنْتَ لَا يَصْرُفُ
سَبِيلَ سَبِيلِي

١٤٥٦

دُفَآءِ يَعْلَمْ بِهِ وَلَكَلَ صَنْفَ زَلَّا، صَنْفَ زَلَّا
 وَنَدَبِرِ نَعْثَ ذَلَّكَ لَّا جِئْ إِلَّا نَانِي ثَجَلَتْ
 عَلَى مَنَالِ الْمَلَكَ فَلَكَ الْجَمْدَ مَوْقَلَقَبَ لَعَالَ الْمَرْقَبَ
 وَالْأَوْسَابَ وَالْدَّمَاغَ بَيْتَ الْمَلَكَ قَلْبَهُ أَضَدَ الْجَمْدَ
 وَالْأَعْمَانَ زِدَاهُ وَرَجْلَاهُ وَعَيْنَاهُ وَشَفَتَاهُ وَلَسَافَتَاهُ
 وَخَرَاسَدُ مَعْدَنَهُ وَبَطْنَهُ وَجَنَابُهُ وَصَدَرَهُ فَالْيَدَاهُ
 عَوْنَانَ يَقْرَيَّا سَوْيَدَانَ وَبَعْلَانَ عَلَى مَا يَوْحِيَ الْيَهَاهُ
 الْمَلَكَ الْجَلَانَ يَقْلَانَ الْمَلَكَ حِيْثَ يَنْهَا وَالْمَبَنا
 بِدَلَانَ عَلَمَانَ يَغْيِيْنَدَ الْمَلَكَ فَرْزَوَاءَ جَنَابَ
 كَلَيْوَصَالَالِيَّةَ الْأَبْهَاهَ وَهَا سَرْاجَاهَا اِيْصَادَحَسَهَ
 فَقَدَهُ الْجَمْدَ وَحْرَنَهُ الْأَذَنَانَ لَا يَدْخُلَانَ عَلَى الْأَمَابِوا

دَسَالَذَّالَذَّهَبَسَدَمَنْسَوَالَّأَمَامَ الْمَهَارَنَسَرَالَّإَمَامَ
 بَنَمَوسَيَالَّإِنَّا غَلَى عَلَى الَّهِ وَبَانَمَالَفَلَقَ الْجَيْدَ وَ
وَنَرَاسَالَتَقْيَفَ بَنَرَاسَالَقَزَالَقَبَرَالَّإِنَّا بَنَرَاسَالَهَامَهَا
 فَالَّأَمَامَ الْأَنَامَغَرَةَ وَجَدَهُلَالَّأَسَلَرَوَظَهَرَالَّغَوْنَ
 بَالَّقَبَرَالَّأَمَعَدَ كَاشَقَالَقَرَنَفَالَّعَفَنَالَّأَمَعَدَلَفَنَهَ
 وَرَقْفَوَيَعْدَجَدَلَلَصَطَفَوَاعَزَزَ فَزَغَزَيَعَدَابِهَ
 عَلَى الَّمَرْقَنَوَنَامَالَّجَنَ وَلَلَّدَنَ عَلَى بَنَمَوسَيَالَّإِنَّا
 عَلَيْهِ عَلَى بَنَأَنَدَ الَّبَنَأَ الَّكَنَ وَالَّأَنَقَنَيَا وَعَلَمَنَنَالَّبَنَأَ
 اِنَّا شَدَنَعَالَى لَمَيَبَلَعَبَدَلَمَرْنَبَلَاءَ حَقَّهِ عَمَلَهَ

لأنها لا تقدر لازم زلخانة حاقد بوجه الملك اليه
فإذا أوجي اليه مطرقة الملك منصبًا لها حتى سمع
نوح يحيى عليه السلام فترجم عند الملك بادوات كثيرة منها
ريح القوارد وبخاخ العندو معونته الشفاعة قوة الأـ^{الله}
بالأسنان والجفن شغف بعضها بأغصان الكلار الجين
الله يرجعه في الأنف ^{لأنه} لأنفه يزيل الكلار كما
يزيل التبغ المزمار و كذلك المخزن مما ثقيلة
الأنف يدخل على الملك متى يجلب فز الرحيم
القبة فإذا جاءت ريح نوى على الملك أوجي
إلى العبد يزيل حجب الملك وتلك الريح للملك
مع هذا ثواب عقاب فعذابه أشد عذاب
الملوك

الملوك القائمة في الدنيا ونوابه
أفضل نوابهم فاما عذابه فالحزن واما نوابه
فالفرح واصل الحزن في القلوب واصل الفرج
في الترب الكبيرة ومنها عرقا موصلا إلى
الوجه فهناك يظهر الفرج والحزن فبرى
علاماته في الوجه وهذه العروق كلها اطراف
من العمال إلى الملك من الملك إلى العمال ومصداق
ذلك ان اذا تناولت الدواء ادئ العروق الموضع
الذاء باعانته **اعلن** يا امير المؤمنين للجديد بن شهيد
الارض حتى تعمد بالعمراء والنساء فحيث لا زرمه
في الارض فغزو ولا ينقص منه فعظمت وامتد عمارها

كذا امربيه محمد عليه علیها عليه السلام في يوم حي
 وفي عده وحيزه ليكن ذلك يقدر لابن زيد ولا يضر
 ولادفع بذلك من الطعام وأنت تنهيه ولكن
 شرابك على أن الطعام هذاؤه التراب الصاف
 المنيق مما يحل شربه الذي أنا وأاصفة فيما بعد
 ونذكر الآخر بما ينبع ذكره فنذر بفرضه الشدة
 وشهورها الرؤم بدل الواقعة فيها في كل فصل على
 وما يتصل بالأطعمة ولا شريرة وما ينبع منه
 وكيفية حفظ العتحة فراقاها بالقدم أو نفو
 إلى قول الأمين عليه السلام في صفة شراب محل شرب
 ويشتمل بعد الطعام ذكره فضول الشدة أفالفضل

الشيع فان دروح الزمان وأوله آزاد وعده أيامه
 تلشز يوماً وفيه يطيب الليل والنهار ويبلع الليل
 وندهم سلطان البليم وهيجه الدمر ويتعلمه في من
 المذاه الطيف اللحوم والبغير النمير شرب
 التراب بعد تقديله بالماء وينقيه داخل البصل
 والثوم والخامض وبحمد الله تعالى كل المشورة
 يعمل بالخل وتحوم القيد وبعالي الجماع والفرج
 بالذهب في أحجار ويتربل ملائكة على الرق ويثبت
 إلى باحجز والطب إيا واحد وتنثر يوماً لاغفو
 بمن المذاه وهو آخر فضل الربيع وقد نهى فيه
 عن الملوحة واللحوم الغليظة كالرؤوس لحوم البا

وتفـى كل فـيـد الـامـشـى الـبـارـد الـطـبـرـة وـيـكـثـرـ فـيـد مـنـاج
الـفـرـابـ نـزـلـمـ فـيـد الـأـعـذـيـد الـلـطـيفـةـ الـتـرـيعـةـ
الـمـفـضـمـ كـاـذـكـهـ فـيـ حـزـنـ وـيـسـعـمـ فـيـدـ الـتـمـوـرـ
وـالـبـاـحـيـزـ الـبـارـدـ الـطـبـ الـطـبـ الـأـيـمـةـ آـبـ
اـحـدـ وـتـلـقـوـزـ يـوـمـاـ فـيـدـ بـيـتـ الـتـمـوـرـ وـهـيـنـ الـنـكـامـ
بـالـلـيلـ وـيـهـ بـيـتـ الـشـمـاـكـ وـبـصـلـ الـمـنـاجـ بـالـتـرـيدـ وـالـطـبـ
وـيـنـفـعـ فـيـدـ شـرـبـ الـلـبـنـ الـزـاـبـ بـجـنـبـ فـيـدـ الـجـمـاعـ
وـالـسـمـاءـ يـقـلـفـ الـقـاـضـةـ وـيـثـمـ الـبـاـحـيـزـ الـلـاـبـ
اـيـلـوـلـ نـلـقـوـزـ يـوـمـاـ فـيـدـ بـيـطـبـ الـهـوـآـ وـيـقـوـحـ
سـلـاطـاـزـ الـمـرـةـ الـتـوـذـآـ وـيـقـلـحـ شـرـبـ الـمـهـدـ
وـيـنـفـعـ فـيـدـ كـاـلـ الـحـلـاوـاتـ وـاـصـنـافـ الـلـحـومـ الـمـعـدـ

وَاللَّبْزُ وَنِيْفَعُ فِيْدُ دَحْرَلِ الْخَامِرِ اَوْلَى الْهَنَارِ وَبِكِيرٌ
فِيْدَ الْيَاضَةِ قَبْلَ الْمَذَاءِ حَزِيلٌ ثَلَثُونُ بُوْمَا
بِذَهَبٍ فِيْدُ سُلْطَانِ الدَّمِ وَقِبْلَنِ مِنَ الْمَرَةِ الْفَرَأَ
وَبِخَجَنِ فِيْدَ عَرَقِ التَّعَبِ اَخْلَى الْحَلْمِ وَإِيمَا وَالْاَكْنَارِ مَنْهُ
شَتَّمُ الْمَكَّ وَالْعَنْبُرُ نِيْفَعُ فِيْدَ اَخْلَى الْبَقْوَلِ الْبَارَادَهُ
كَالْهَنْدَبَا وَالْبَقْلَهُ الْحَمَقَا وَالْحَفْرُ كَالْخَيَادَهُ
وَالْفَقَّاثَا وَالثَّرَخَتَا وَالْفَاكِهَهُ الْطَّبَرَهُ وَاسْتَعَالَ
الْمُحْسَنَا وَرَلِ الْحَوْرُ لِحَمُّ الْمَرَانِهُ وَالْجَدُونِ الْلَّيْوَ
الْتَّجَاجُ وَالظَّهِيْوَجُ وَالْدَّنَاجُ وَالْاَلَبَّا وَالْكَ
الْكَرَى تَوْ زَاحِدُ وَثَلَثُورُ بِوْمَا فِيْدَ شَدَّهُ الْمَحَارَهُ
وَتَغُوْدَ الْمَيَاهُ وَسَبَعُلُ فِيْدَ شَرَبِ الْمَنَاءِ الْبَارَادَهُ عَلَى الرَّيْقِ

كالجدا والحوش والفتا ويحبذ فيه الحم البارد
 الاكذاف والتوا ودخول المثام وينتمي في اللب
 العندل المزاج ويحبذ فيه اكل البلغم والفتا
تشيز الاول احد وثلثة يوماً ينذر بهم الزيان
 المختلف وينفس فيه بريح الصبا ويحبذ فيه
 الفصد والتحمام وشرب الدوا، ويحمد في الجماع
 وينفع منه اكل اللحم التمسير والرمان المسر
 والفاكهه بعد الطعام ويستعمل فيه اكل
 اللحوم بالتوا باك يقلل فيه شرب الماء، ويحمد
 فيه من التناصه **تشيز الثاني** ثلاثة يوماً
 فيه يبغى المطر والسمون وتحلى فيه عن شرب الماء

البر

الليل ويقتل عز ودخول المثام والجماع وينبذ
 بكرة حمل يوم جر عذر منا، باردة ويحبذ ادخال
 البقول المخازة كالكرفس والعنق والجرجير
كانز الاول احد وثلثة يوماً يقوى منه
 العاصفه وتشتد فيه البرد وينفع منه
 كلما ذكر في تشيز الثاني ويحذر فيه اكل
 الطعام البارد وينفع في الجامد والفصود
 وينتمي فيه الاعذية المخازة بالقوه والفعول
كانز الثاني احد وثلثة يوماً يقوى منه
 غلبة البلغم وينبغى ان يخرج منه الماء الاحما
 على الريق وفيه يحمد الجماع وينفع الاخته

فيه مثل البقول الحاز كالكرف والجرجير
 والكراث وينفع فيه دخول الحمام أو الانتهار
 والقوچ بدهن المجرى وما تسببه من حمى
 فيه أكل الخلو وأكل الشوك الطرى والبن
شباط ثانية وعمره من يوماً يختلف فيه
 الرياح ونكتز الأمطار وينتظرها الغرب وينجح
 فيه الماء في المود وينفع فيه أكل التور وتحميم
 الطبر والقيو والفاهمة السابعة ويقلل
 فرامل الحلاوات ويحمد فيه كفرة الحوكمة والرثى
صفد القرب الذي يحيى شرب ما استهلكه العبد للهذا
 وقد تقدم ذكر بعضه عند ابتدأنا بالقول

على الفصول الثالثة وما يعتد فيها من حفظ
 القحة **صفد** بوحدة الزيتيب المنقوعة
 أو طال مغسلة ينقع في ماء صاف في غمرة وزيما
 عليه الأربع أصابع وبرك في آناء ذلك ثلاثة
 أيام في الثناء والقيف يوماً وليلة ثم
 يجعل في قدر نظيفه ولكن الماء من أيام الثناء
 أن فدر علبة والأفران الماء المذب الذى
 ينبع من ناحية المشرق منها براون أبيض
 خفيفاً وهو القابل لما يعرض على سرعة
 والريحونه والبرودة وتلك دلالة على
 خفة الماء وبطنه حتى يتتفق الزيتيب وينفع

ثم يعصر وبصفي مأذنه وببرد ثم يردا إلى
 القدر نانياً وبونه مقداره بعود ويعلى
 بنار لينه علىاً ليتناً أريقاً حقق في ننانه
 وبيقى ننانه ثم يؤخذ من عمل التحل العصقى
 بطلع فلقي عليه وبؤخذ مقداره ومقدار
 الماء الى ابهة كامن في القدر ويغلى حتى يذهب
 قدر العسل بعود الحده ويؤخذ خرق صفيق
 فتحل هنا بخبيط وذن درهم وقرنفل نفف
 درهم وقرنفل جليني مثله وقرنفل عفران درهم
 وقرنفل نصف درهم وقرنفل المندى مثله
 وقرنفل مصطفى رضفت درهم بعد ان يسحق كل

واحدة على حدة وينخل وبجعل في خردل بشيد
 بخيط شداجيداً ويكون للخيط طرف يعلق بالخرد
 المفروحة ويكون القاء هذه الصرة في القدر
 الذي فيه الفعل يلقي فيه وتمر الخرز في
 التراب بحيث ينزل قوى العقاير التي فيها وألا
 يزال يغامد بالتحريك على نار لينه برق حدة
 يذهب منه مقدار العقل وترفع وببرد وببرك
 فانا نشدا شهراً مختوماً على لبها ولا يفتحها إلا
 المدة وبؤخر مدة نشدا شهراً وحيث يتداخل
 مزاجه بعضه في بعض ويتجدد بمقدار ما
 ينربب منه او قيده الى قيده من الماء الشراب

وَفِي أَوْبَهُمَا وَأَنْ اصْلَحَهُمَا صَلَحُ الْبَدْنَ وَالْأَنْفَذُ
وَأَنْ افْتَدَهُمَا فَدَدَ وَاعْلَمَ نِيَامِ الْمُؤْمِنِينَ فَوْقَ
النَّفَرِ تَابِعَةً لِلْأَمْرِ جَذَّ الْأَبْدَانَ وَأَنَّ الْأَمْرَ جَذَّ تَابِعَةً
الْهُوَاءَ وَيَغْتَرِبُ بِجَبَّ لِغَنِيرِ الْهُوَاءِ فِي الْأَمْكَنَةِ فَإِذَا بَرَّ
الْهُوَاءَ مَرَّةً وَسَخَنَ لَخْرَى لِغَنِيرِ ثَبَتَ الْأَمْرُ جَذَّ الْأَبْدَانَ
وَإِنْذَلَكَ لَكَ لِغَنِيرَ فِي الْقَوَى فَإِذَا كَانَ الْهُوَاءَ مَعْتَدِلاً
اعْتَدَلَكَ الْأَمْرُ جَذَّ الْأَبْدَانَ وَصَلَحَ تَصْرِفَاتُ الْأَمْرِ جَذَّ
فِي الْحَرْكَاتِ الطَّبِيعِيَّةِ كَالْهَضْمِ وَالْجَمَاعِ وَالثَّوْرَ وَالْحُوَّ
وَسَائِرِ الْحَرْكَاتِ لِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى بِنِي الْأَجْمَاعِ عَلَى الرَّبِيعِ
طَبَابَعِ وَبِالْمَرْبَانِ وَالدَّمِ وَالْبَلْعَمِ وَبِالْجَمْلِ حَالَكَ
وَبِنَادِقَاتِ فَدْحَلَفَ مَا بَيْنَهَا لِجَنْعَلِ الْحَارِبَنِ لِيَنْسَأَ

فإذا أكلت بِأَمْبِرِ الْمُؤْنِزِ مقدار ما وصفت لك
من الطعام فاشرب مِنْهَا التَّرَابَ مقدار تلذذك
اندفع بعده طعامك فما ذاقك ذلك فقد
امضت بأذن الله تعالى يومك وليلتك من
الْأَوْجَاعِ الْبَارِدِ الْمُزَمِّنِ كالقرص البارع
وغير ذلك من أوجاع المصب الدماغ والمعدة
وبعض أوجاع الكبد والطحال والمعاو والأختان
فإن صدقت بعد ذلك بشهوة الماء فليشرب
بمقدار النقيف مما حاز شرب قبلها وأصلح للبدن
أَمْبِرِ الْمُؤْنِزِ وأكثراً الجماعة واشد لغبطة وحفظه
بات صلاح البدن وقواماً يكرز بالطعام والشراب

وَبَابًا وَكَذَلِكَ الْبَارِدِيَّرْ طَبَّا وَبَابًا أَنْتُ وَرَثَ
 ذَلِكَ عَلَى رَبْعَةِ أَجْرَاءِ مِنَ الْجَهْدِ إِلَى الرَّأْسِ وَالْقَدَّ
 وَالثَّرَاسِيفَ وَسُفَلَ الْبَطْنِ وَاعْلَمُ بِالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنَّ الرَّأْسَ وَالْأَذْنَبَرْ وَالْعَيْنَيْرْ وَالْمَخْيَبَرْ وَالْفَمُ وَالْأَنْفُ
 مِنَ الدَّمِ وَأَنَّ الْعَيْدُورْ زَبَلَنَمْ وَالْتَّجْ وَانَّ الثَّرَاسِيفَ
 فِي الْمَرْأَةِ الصَّفَرِيَّةِ وَانَّ سُفَلَ الْبَطْنِ فِي الْمَرْأَةِ السُّودَاءِ
 وَاعْلَمُ بِالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِيَّرْ التَّوْرَمِ سَلَطَانِ الدَّمَاغِ
 وَهُوَ قَوْمُ الْجَهْدِ وَقَوْنَدِهِ فَإِذَا رَدَتِ النَّوْمُ فَلِيَكَنْ
 افْضَحَاعَاتِ الْأَعْلَى شَقَّاتِ الْأَبْرَقِ تَمَّ اتْلَبَ عَلَى
 الْأَيْسِرِ وَكَذَلِكَ فَقَمْ فَرْمَغِيَّعَاتِ عَلَى شَقَّاتِ حَمَّا
 بَدَاتِ بَرْعَنْدَنْوَمِكَ وَعَوْدَنْفَاتِ الْقَوْمِ مِنَ اللَّيلِ

سَبَز

سَاعِيَرْ وَادْخَلَ الْخَلَالَ حَاجَةَ الْأَنْسَا وَالْبَشَرِ فِيهِ
 بَقْدَرْ مَا يَقْضِي حَاجَاتِكَ لَا تَنْطَلِفِيَّهُ فَإِنَّ ذَلِكَ
 يُورِثُكَ الْقَبْلَ وَاعْلَمُ بِالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ أَجْوَهُ
 مَا سَكَتْ بِهِ يَقْنَعُ لَأَدَارَكَ فَانْتَهِ بِجَلْوِ الْأَسْنَانِ
 وَيُطِيبُ نَكِنْدِهِ وَيَشَدُّ الْلَّثَّهُ وَيَتَمَّهُ فَانْتَزَافِ
 وَالْحَفْرَ إِذَا كَانَ بِأَعْنَدَالِ وَالْأَكْنَادِ مِنْهُ قِيَالَانْ
 وَيَزْعُزُهُمَا وَيَضْعُفُهُمَا فَلَرْأَيْرَ وَاحْفَظُ الْأَسْنَانَ
 فَلِيَأَخْذُ فَرْنَ الْأَبْلَرْ مَحْرَرْ كَوْكَنْ مَانِجَ وَسَعْلَادَوْرَ
 وَسُبْلَ الْطَّبِيَّبِ حَبْتَ الْأَنْلَاجْرَا سَوَا، وَمَلَحَ الْأَنْدَلِيَا
 بَئْعَ جَزِءِ مِيدَقِ الْجَمِيعِ ثَاعِمَا وَسَبَزِيَّهُ فَانْتَهِيَّكَ
 الْأَسْنَانَا وَيَحْفَظُهُمَا فَلَأَفَالَّا فَاتِ الْعَارِضَةِ

وَرَادَادُ بِعْضِ سُانِدٍ فَلِيُّ اخْتَمِلُ اندِرافٍ
 وَمِثْلُ قِبَدِ الْبَحْرِ فَلِيُسْعِفَهَا نَاعِمًا وَبِنَ بِهَا
وَاعْلَمُ بِالْأَمْبِلِ الْمُؤْمِنِ إِذَا حَوَى الْأَنْتَنَ الْجَنَاهَ
 تَعَالَى عَلَيْهَا وَجَعَلَهُ مَسْتَرْفَابَهَا فَإِنَّدَارَ بَعْدَ
 أَخْرَى الْحَالَةِ الْأُولَى الْجَنَدُونَدُ وَبِهَا نَابَابَ
 وَحَسَنَدُ بِهَا ثَدَدُ سُلْطَانَ الدَّمِ فَجَبَّمَ ثَمَّ الْحَالَةَ
 الثَّانِيَةَ وَهُنْدُ عَشْرَنَدَ الْقَرْنَوْنَيْنَ سَنَةَ
 وَفِيهَا سُلَّمَ الْمَرْقَ الصَّفَنَلَّ وَقَوْةَ غَلَبَهَا عَلَى
 النَّحْمَ وَهِيَ أَقْوَى مَا يَكُوزُ وَلَابِزَالَ كَذَلِكَ مَقْتَى
 بِسُوفِ الْمَرْأَةِ الْمَذْكُورَةِ وَهِيَ هَنْرُ وَثَلْثَوْنَ سَنَةَ
 ثُمَّ بَدَغَلَةَ الْحَالَةِ الْثَّالِثَةِ الْتِي لَمْ يَكُونْ مَمْدَةً

الْجَمَرُ شَبَرْسَهَةَ فَيَكُوزُ فِي سُلْطَانِ الْمَرْأَةِ التَّوَدَّهَ
 وَهُوَ سُلْطَانُ الْحَكْمَ وَالْمَعْرِفَةِ وَالْذِي يَتَوَدَّ وَيَنْظَارُ الْمَلَوْهُ
 وَصَحَدُ الْتَّنْظَرِ فِي الْعَوَاقِبِ صَدَقَ الْرَّأْيَ وَالثَّبَاثَ
 الْجَانِفُ فِي التَّقْرِيْفِ فَإِنَّمَا يَدْخُلُ فِي الْحَالَةِ الْأَبْعَدِ وَهِيَ
 الْبَلَمُ وَهُوَ الْحَالَةُ الَّتِي لَا يَحْوِلُ مِنْهَا مَا يَبْقَى إِلَى
 الْمَرْأَمُ وَنَكْدِعِيشُ وَذَبُولُ وَنَقْصُ مِنَ الْفَوْةِ وَرَفَا
 فِي كَوْهِ وَنِكْنَدِ امْرَأَتِكَلْشَنَهُ كَانَ لِأَبْرُورِدِجَتِي لِيَعْوُ
 يَسَارِعَنَدَ الْقَمُو وَبِهِ رَعْنَدَ الْتَّوَوْهِ وَيَنْدِكَرَكَمَا
 يَسْتَدَمُ وَيَنْسِي مَا يَحْدُثُ فِي الْأَوْفَاتِ وَبِذَبَاعُوهُ
 وَيَنْغَبُرُ مَعْهُوَهُ وَيَجْعَفُ مَارِدُونَقَدَهُ وَبِهَا نَزَّهُ
 بَنْتُ شَعْرَهُ وَأَطْفَارَهُ فَلَا يَنْزَالُ جُبَيرُ فِي الْعَكَاسِ

دايمار ماعاش لاند فسلطان البلم و سوباري
 و حامد فهمي و بره يكوز فتا كل جم يستول عليه
 في آخر القوة البلغة و قد ذكرت لامير المؤمنين
 جميع ما يحتاج اليه في أساس المذاق ولواء
 جسمه و علاجه و أنا ذكر ما يحتاج إلىتناوله
 في الأدوية والأعذية وما يحبث يفعله فافقا
فلكنه
 فإذا رأى الحمام فليكن أنفع عشر ليالى منه
 عشر فاندا يحيى لبدنك فإذا نقص الشهور لا يجدهم
 الآن يكوز مصطفى الملك و سوائر الدم ينضر
 في فتح الملال و زيد في زيادة و لينك الحمام
 بقدر ما يضره فالتيز ايز عشرين سند مجدهم

فلكنه

في كل عشرين و ابئر تلبيس مجدهم في كل قلبيز يوماً
 مرّة واحدة وكذلك من بلع من العصر اربعين
 سنة مجدهم في كل رباعين يوماً مارقة فما زاد في
ذلك و أعمل يا امير المؤمنين ابر الوجه اعد اتماً باخذ
 دمه افر صغار العروق المشوّذة في اللحم ومصاد
 ذلك ما ذكره اهلاً لاقتنع الفوة كما يوجد
 من القتنع عند الفصد و حمامه القرفة تنبع من
 ثقل الرأس و حمامه الأخذ عجزه يخفى عن الرأس
 والوجه والعينين و هنا فعد لوجع الآخرين
 و ربما ناب للفصد عن جميع ذلك فتدبر مجدهم تحت
 الذقنين لصالح الغلاء في الفم و فرقاً والله

وغير ذلك من الأجمع المفهوم كذلك المحاجة بين
الكتيفر تتفق والخفقات الذي يكره الأمناء
والحرارة الذي على الإفراز قد ينفع من الأمناء
نفعاً أبى وينفع الأوجاع المزمنة في الكلام
والثانية والأرحام ويد العلم غير أنها تهمك
المجد وقد يعرض منها الغش التدب الآلة تشفع
ذلك البنو الدماميل الذي ينفع من المجانة
تحفيت القرآن لما بعض المحاجم ثم بدأ العصر
فليلاً فليلاً ونهاراً ازيد العصر الآئمه وكذلك
الثالث فضاع دار بيوق عن الشرط حتى يخسر
الموضع جيداً ذكر المحاجم عليه ويلىز المشرط

على حلوه ليس وبيع الموضع قبل شرطه بالله
وكذلك الفحص وبيع الموضع الذي يفصله
بهمن فانه يقلل الألم وكذلك ويلىز المشرط
وليس بالضروري لينقطع على العروق اذا فند
شيء الدهن يكلا يختبب في ضرر ذلك المقصو
وبعد الفاصدات يقصد من العروق ما كان
في المواضع القبلية اللحمة اللات في قلن الرحم فوق
العروق قلن الألم والآن العروق الآن افسد
جبل الذراع والبيفوال لأنفس الما بالفصل
وصلايد الجلد وأنا البا استيق والا الكل فانها
في الفحص اقرائنا ما اذا الالم يكون فوق الرحم والواجب

نَكِيد مَوْضِعُ الْفَقْدِ بِالنَّاءِ الْحَازِي ظَاهِرُ الْأَلَامِ
وَخَاصَّةً فِي الشَّتَّاءِ فَإِنَّ دِيلَانَ الْجَلَدِ وَيَقْتَلُ الْأَلَامِ
وَبِهِ مِلْأُ الْفَقْدِ وَيَجْبِيْنَ كُلَّ مَا ذَكَرْنَا هُنَّ نَفْاعَ
الْدَّمِ الْجَسَابِ النَّسَافِيِّ لَكَ بِالثَّنْيِ عَنْ رَأْيِ
وَيَجْبِيْنَ فِي بُؤْرِ صَاحِحِ صَافِ الْأَغْيَمِ فِي دِولَادِيْجِ
شَدِيدَةِ وَيَخْرُجُ فِي الدَّمِ بِعَذْرِ رَمَادِيِّ مِنْ تَبَيْرِ
وَلَا يَدْخُلُ نُومَكَ فَلَكَ الْحَمَارُ فَإِنَّ دُورَتِ الدَّنَاءِ
وَاصْلَبَ عَلَيْهِ رَأْسَكَ وَجَدَكَ لِلَّنَاءِ الْحَازِي وَلَا قُنْطَلَ
ذَلِكَ مِنْ سَاعَتِكَ وَإِنَّكَ الْجَمَارَ إِذَا اجْتَمَعَتْ
فَإِنَّ الْحَمَارَ الْذَّائِدَ تَكُونُ فِي دَارِ الْعَنْتَلَتِ مِنْ
الْحَمَارِ مَنْدَ خَرْقَتْ فَرْعَوْنَ فَالْقَبَاعِ عَلَى حَاجَاتِ

أو فرقاً ليناً من فروعه وخذل رحمته من
التربيات الأكبر فأشربان كان المفرح المعبد
ونساوله أو بشراب الفاكهة فانقدر ذلك
بشراب الأنزنج وان لم يجد شيئاً فذلك فناه
بعد علنه ناعماً تحت الأسنان وأشرب غليد مع
فائران كان في نهان الشتاء والبرد فانشر عليه
سكنينه على فائدته فقلت ذلك امسك
اللقوة والبرص باليد وللحذام باذن الله تعالى
واخصر في الزمالة المرفأة تقوى القوى وبحالي
ولا تأكل طعاماً مالحاً بعد ذلك بثلاث ساعات
فانه بحاف أن يمرض من ذلك الجريث إن شئت

نكلف القباه اذا اجتمت و اشرب غلبه من
 التراب الذي ذكرناه او لا واده من بدهن
 للجبر و شبعه من الماء و ما يارد و صب منه
 على هامتك ساعده و ما في الصيف فاذ اجتمت
 نكل الشكاج والمهدار والصوص ايضاً و الحامر
 و صبيع هامتك من بنفيج بما اورد و شبع من
 الكافور و اشرب من ذلك التراب الذي وصفته
 لك بعد طعامك و اياك و كثرة الحركه و الغضب
 و جامعته لست ايومك و احدى بالايم المؤمنين
 ان يجمع بين البيض و اتك في المعدة في وقت
 واحد فانها ماء اجتمعت في حرف انانا ولد غلبة

النقوس و الفولنج و بواسير و بجمع الاخر ايس البارز
 والبن الذي يثيره اهمله اذا اجتمعا ولد النقوس
 والبرص و مدارفه اكل البصل يعرض فيه الكلف
 في الرجيم و اكل الملوحة واللحم الملوحة و اكل
 التمك الملوحة بعد الفصد و الجامد يعرض منه
 اليهود و الحرب و اكل كلية النساء يعركت المثانه و دخول
 الحمام على البطن بدلاً من الفولنج و الاغتسال بالآما
 البارد وبعد اكل التمك يورث الفالج و اكل
 الانرج في الليل قبل العيز و بوجب الحول و اتنا
 المرأة الحاضر يورث الحذار في المولد و الجماع عن
 اهداه الماء على انراه بوجب الحصانا و الجماع بعد الجماع

مِنْ غَيْرِ فَضْلِهِنَا بِعْدِ بُورَثِ الْوَلَدِ الْجَبَوْ وَكُنْهُ
اَحَالِ الْبَيْفَرِ اَوْ مَانَهُ بِولَدِ الْقَحَّالِ وَدِمَاحَافِ رَاسِ
الْمَعْدَهُ وَالْمَسْلَهُ اَوْ الْبَيْفَرِ بُورَثِ الرَّبُو وَالْأَبَهَارِ
وَالْمَعْدَهُ اَوْ الْمَسْلَهُ اَوْ الْبَيْفَرِ بُورَثِ الْبَطْرِ وَالْأَبَهَارِ
مَشَدِ الْجَسْدَهُ اَوْ عَزْلَهُ وَشَرْبِ الْمَنَاءِ الْبَارِ
وَعَقْبِ الْتَّبَؤِ الْحَازِ وَالْحَلَوَهُ بِذَهَبِ الْأَسْنَانِ
وَالْأَكَنَارِ مِنْ اَحَالِ الْحُومِ الْوَحْشِ وَالْبَقَرِ بُورَثِ لَغْتِرِ
الْعَقَدِ وَخَيْرِ الْفَهْمِ وَتَبْلَدِ الْدَّهْنِ وَكُنْهُةِ التَّسْنَاهِ
وَذَادِ الْوَرَدَهُ خَوْلِ الْحَامِ وَتَجْدُفِ اَسْكِ مَابُوزِ
فَابْدِعَنْدِهِ خَوْلِ الْمَنَاءِ بِجَسْرِ جَرْعِ عَزْلَهُ الْمَنَاءِ الْفَارِ
فَاتَّكِ نَسْلِهِ وَذَادِهِ لَهُ نَعَالِي اَمْنُ وَجْعِ الرَّاسِ

وَالْبَقَنَفِهِ

وَالْشَّقِيقَهُ وَقَبْلَهُ اَكْثَرُ مَا هُنَّ حَازِرُ تَصْبِهِ
عَلَى اَسْكِتِهِنَّعْنَدِهِ خَوْلِ الْحَامِ **وَاعْلَمُ** بِالْمَيْمَنِهِ
اَنْ اَحَامِرِ كَبِ عَلَى رَكِبِ لِجَدِ الْحَامِ اَرْبَعَ بَوْتِ
مَثَلِ اَرْبَعِ طَبَاعِ لِجَدِ الْبَيْتِ الْأَوَّلِ بِادِهِ بَابِ
وَالْشَّانِفِيَارِ دُوْرِ طَبَاعِ الْثَّالِثِ حَازِرِ طَبَاعِ الْأَرْبَعِ
حَازِرِ بَابِهِ مَنْفَعَهُ خَوْلِ الْحَامِ عَظِيمَهُ تَرْدِي اَلِي
اَلْأَعْتَدَالِ وَتَبْقَى الْدَّرَنِ وَنَلْبِزِ الْعَصَبِ الْعَرْوَهُ
وَتَقْتُو اَلْأَعْصَمَهُ الْكَبَارِ وَتَذَبِّبِ الْفَضُولِ وَتَذَهَّبِ
الْغَصَنِ فَإِذَا اَرَدْتَ اَنْ تَظْهَرَ بِذَنَكِ شَرِهِ كَلْبِهِ
فَابْدِعَنْدِهِ خَوْلِ الْحَامِ بِدَهْنِ بِذَنَكِ بَدَهْنِ
بِنْفِيَجِ فَإِذَا اَرَدْتَ اَسْتَعْمَلَ النَّوْفَهُ وَلَا يَعْبِدُهُ

فروع ولا شفاف ولا سواد فاعتل بالثاء
 الباردة فبلان سور وفراود حول الخام للنورة
 فيجذب الجميع بل ذلك بائنة عنتر ماعده وهو
 يوم نام فليطع في النورة شيئاً من القبر والقانيا
 والحضراء الجميع ذلك بأخذ منه اليرادا
 كما زخمها ومسفرها ولا يلقى في النورة شيئاً
 فذلك حقها في النورة بالثاء الحار التي يطبع
 فيه بابونج ومرقبخوش أو ودبعمي بايس
 أو جميع ذلك أجزاء بيرة مجموعها متفرق قد يقد
 ما ينزل بالثاء رايحة وليلك النورة والزرينج مثل
 سدر النورة وبذلك الجد بعد الخروج منها

بثني يقلع رايحهها كورق الحنخ ونخبر العصقو
 والتهد والحناء والورود والنيل مفرد مجمعة
 وزرادان باقر احرقان النورة فلبقدر فربعلها
 ولبساد راذا عامل عن لها وان بسيج البدشة
 من هن الوردان احرقت العيش با الله بوعذ
 عدس مفترس حتونا عماد بدان في ماء وذرو خل
 وبطلي الموضع الذي يمنع فزانة النورة في الجلد
 هو ان يدل الموضع بخل القنب الثقيت ودهن
 الورود لكافا جيدا وزرادان لا يشتكي بفائد
 فلا يحبس البول ولو على ظهره آية وان النورة
 معدها فلا يترتب على طعامه ماء حتى يفزع

مُنْدَرٌ وَفِرْقَلَةً لَكَ وَطَبَ بِدَنَهُ وَصَعْفَ مُعَدٌ
 وَلَمْ تَأْخُذْ الْمَرْوَفَ قَوَّةَ الْمَعْنَى فَإِنَّهُ يَصِيرُ
 فِي الْمَعْدَةِ بَخَارًا وَذَهَبَ الْمَنَاءَ عَلَى الْطَّعَامِ وَلَا
 وَفِرْزَادًا وَمِنْ لَا يَبْدِلُ الْحَصَانَ وَعَرَبَ الْبَوْلَ فَلَا
 يَجِدُ الْمَسْنَى عِنْدَ مَرْفَلَاتِهِ هُوَ وَلَا يَطِيلُ الْمَكَثُ
 عَلَى النَّسَاءِ وَفِرْزَادًا وَمِنْ يَأْمُرُ وَجْعَ الْتَّفَلِ وَالْأَيْمَرِ
 وَلَرِجَ الْبُوايِرِ فَلِبَا كَلْ كَلْ لَبِلَةَ سَيْعَ تَرَاثَ
 بِرَبِّ بَمِنِ الْبَقَرِ وَبِدُهْنِ بِرِيزِ الْبَيْضِ بِدُهْنِ زَنْقِ
 خَالِصِ وَفِرْزَادًا يَقْلِبُ نَسَاءَ وَبِكَوْزِ حَافَّةَ الْأَنْبَابِ
 كُلَّ بَوْهَرِ حَبَارَةَ وَلِيَخْدُلِ الْجَاهِسَ فَالْقَمَرُ عَزْ
 حَشْهَرِ الشَّقِيقَةِ وَالْتَّوْصِدِ فَلَا يَؤْخُرُ كُلَّ الْمَكَثِ

الظَّرْقِيِّ صِيفًا وَرُشَّاءً وَفِرْزَادًا وَانْ يَكُونَ صَالِحًا
 حَفِيفَ اللَّحْمِ وَالْجُمْمِ فَلِيَقْلَلُ وَرُعْتَانَهُ بِاللَّبْلِ
 وَفِرْزَادًا وَمِنْ لَا يَسْتَكِي سِرْنَدُ فِدْهَنْيَا مَقْعَدُهُ
 دَاسَهُ وَفِرْزَادًا وَانْ لَا يَنْقُتْ سَفَتَاهُ وَلَا يَخْرُجُ
 فِيهَا بِاَسْوَرِهِ فَلِيَدُهُ مِنْ حَاجِبَهُ مَتَى وَهُنْ وَاسَهُ
 وَفِرْزَادًا وَانْ لَا يَنْقُطْ اَذْنَاهُ وَلِهَا نَهَّ فَلَا يَأْكُلُ حَلْوَاهُ
 حَتَّى يَغْرِي عَرْبَدَهُ بِخَلِ وَفِرْزَادًا وَانْ لَا يَنْقُدْ اَسْنَاهُ
 فَلَا يَأْكُلُ حَلْوَاهُ الْأَبْعَدُ كُثْرَهُ خَبَرُ وَفِرْزَادًا وَانْ لَا يَبْهِ
 الْبَرْقَانَ فَلَا يَدْخُلُ بَيْتَهُ اَفَيَعْسِفَ اَقْلَمَ مَا يَفْعَلُ
 بَابَهُ وَلَا يَخْرُجُ مِنْهُ اَوْلَ مَا يَفْعَلُ بَابِهِ فِي النَّسَاءِ
 غَدْوَهُ وَفِرْزَادًا وَانْ لَا يَصْبِدُ وَيَجْعَلُ فِي بِدَنَهُ فَلِيَكُلُّ

القوم كل سبعة أيام مرّة وفراواد أن يسمى طعامه
 فليستك بعد الأكل على شقد الأبر قتم ينقا بعد
 ذلك على شقد الأبر حيز بنا مر وفراواد أن يزيل
 البلم فربد نه وينقصه فليب أكل كل يوم بكرة
 شئاف الجواد شحرير يكثر حمل الحمار ومضاع
 النسا والجلوس في الشتاء في جنوب كل بار من
 الأغذية فان بدنه البالم ويحرق وفراواد
 يطفى لهب العصر آفليبا كل يوم شئار طباد
 ولبس وبروح بدنه ويقتل الحركه وبكم النزال
 حز بحرب فراواد أن يحرق الشودا فعليه بكثرة
 القوى فضلاً العروض ومداوم مر المأمور وفراواد

لبن غر

ان بدنه بالتح البارد فقلبيه بالحقنة وعما
 اللشيد على الحدو عليه بالتكيد بالماء الحار
 في الأبر وفراواد أن بدنه مع عند البلغ فليناول
 بكرة كل يوم بالاطرف في الصغير متنقاً واحداً
 وأعلم يا أمير المؤمنين إن المسافر ينبع لدان يخزن
 في الحر اذا سافر وهو متل في الطعام ولا حتى
 الجوف ولتكن على حد الاعتدال ولبتاول من
 الأغذية بالباردة مثل القربيون والملاك والحبيل
 والزيت وعما الحصوص ومحو ذلك من الأطعمة
 الباردة وأعلم يا أمير المؤمنين إن التبر الشديد
 في الحر الشديد حات الأبدان المهملوست اذ اكانت

خالدة في الطعام وهو نافع للأبدان الحصينة
فاما صلاح الميالا فغيره في الأذن عند هنؤ
أن لا يثير بـلـأذنـا فـرـقا، كلـمـنـزـلـبـرـةـ الـأـبـدـانـ
من جـمـعـزـوـجـمـنـهـاـ المـنـزـلـ الـذـيـ قـبـلـهـاـ اوـتـرـابـ
وـأـحـدـعـنـرـمـخـلـفـ شـوـبـهـاـ بـالـيـعـاـ عـلـىـ اـخـلـافـهـاـ
وـالـوـاجـبـ بـتـرـقـدـ المـاـفـرـزـنـ بـتـرـبـلـهـ وـطـبـنـهـ
الـذـيـ بـعـلـهـاـ وـكـلـهـاـ وـرـدـاـ إلىـ مـنـزـلـ طـرـحـ فـيـ مـاـشـ
الـذـيـ بـثـرـبـ مـسـنـدـ الـنـاءـ بـتـيـافـ الطـيـرـ الـذـيـ زـرـهـ
وـرـبـلـهـ وـيـشـرـبـ الـنـاءـ وـالـطـيـرـ فـيـ الـأـبـدـانـ بـالـحـرـقـابـ
وـبـؤـخـرـ قـبـلـ شـرـبـ حـقـ بـيـغـوـاـصـفـاـ جـيـدـاـ وـجـيـرـ
الـيـاشـرـ بـالـمـزـهـوـيـمـ وـلـامـسـاـ فـوـاـ كـانـ بـيـنـوـعـهـ

الجهة الشرقيّة الحقيقية الأبيض وأفضل المينا
ما كان مُنْجهاً من مشرق الشّمّر الصّفوي وأحدهما
وأفضلها ما كان بهذه الوصف الذي ينبع
منه وكان يجواه في جبال الظهران وذلك إنما
يكون في الشّتاء باردة وفي الصّيف ملبدة للبطن
نافعة لأصحاب الحرّات واما الشّمّر الملح المينا
الثقيلة فانها يبس البطن ومية التلوج رديمة
لابراة الحجّا وكثيرة الضرر جداً واما مياه
الجبشة فانها عذبة صافية نافعة ان دام جراها
ولم يدم حبهما في الأرض واما الطّاحن والتبّا
فانها عذبة غليظة في الصيف لركودها وذو امر

طلوعك ثم علىنا وقد بولد على زر دوام شرها
 المرة الصفر وبيه ولعظام بما اطلختم فقد صفت
 للتكب الميلومينز فيما نقدم فركبنا بهذا ما فيه
 كفابيل لخذ به وانا ذكر الحجاج فلاق فرقتنا
 فراول الليل صفا ولاشتا وذلك لامر العدة
 والعرف نكر ممتلية وهو غير حجم وبنوله منه
 القولنج والفالج اللقوة ولنقرن الحقا والتقطير
 والفتور وصنعت البصر ودقته فما زاره ذلك
 فليكن في اعز الليل فانك اصلح للبدن وارحي
 للولد وازك للعقل في الولد الذي يقضى الله
 تعاليمها ولا ينها مع امره حتى تلاعها وتنثر

ملاعيبها وتغش ثديها فانك اذا فعلت ذلك
سلام بعدها
 غلب شهونها واجتمع ما وهم يخرج من ثديها
 والثيمه نظهر من وجهها وعينيهما واشتبه
 منك مثلا لك الذي اشتبه منها ولا ينها
 النساء الاطاهرة فاذ فعلت ذلك فلانق فاما
 ولا بجلس على جالا وليتكن بليل على عيوبك ثم
 انهض للبول فرساعتكم فانك تافر الحصاء
 باذ من الله تعالى ثم اعنل واشرب من ساعتك
 فالمؤمن بشراب الماء وبعد منزع الغوة
 فاندبره من النساء مثل الذي خرج منك خاتمه
 ان جماعهن والفترف روح الحمل او في الذلو

من البروج افضل و خير ذلك ان يكون في برج الثور
 كونه شرف المترافق عمل ما و صفت في كتاب
 هذا الود ببره جد افرياد من الله تعالى امر بكل
 داء و صحى حمداً بحول الله و قوته فام الله
 يعطي العافية لذين توبيخها اباه و الحمد لله رب
 رب العالمين نعمت بهذه اللائحة الشرفية
 المحترمة المغصبة في بدائل عباد الله ملائكة
 ابراهيم و محمد الله اعفرا لهم و اخرين
 مع الائمه الظاهرين

كـم

٤٦

٤٧

٤٨

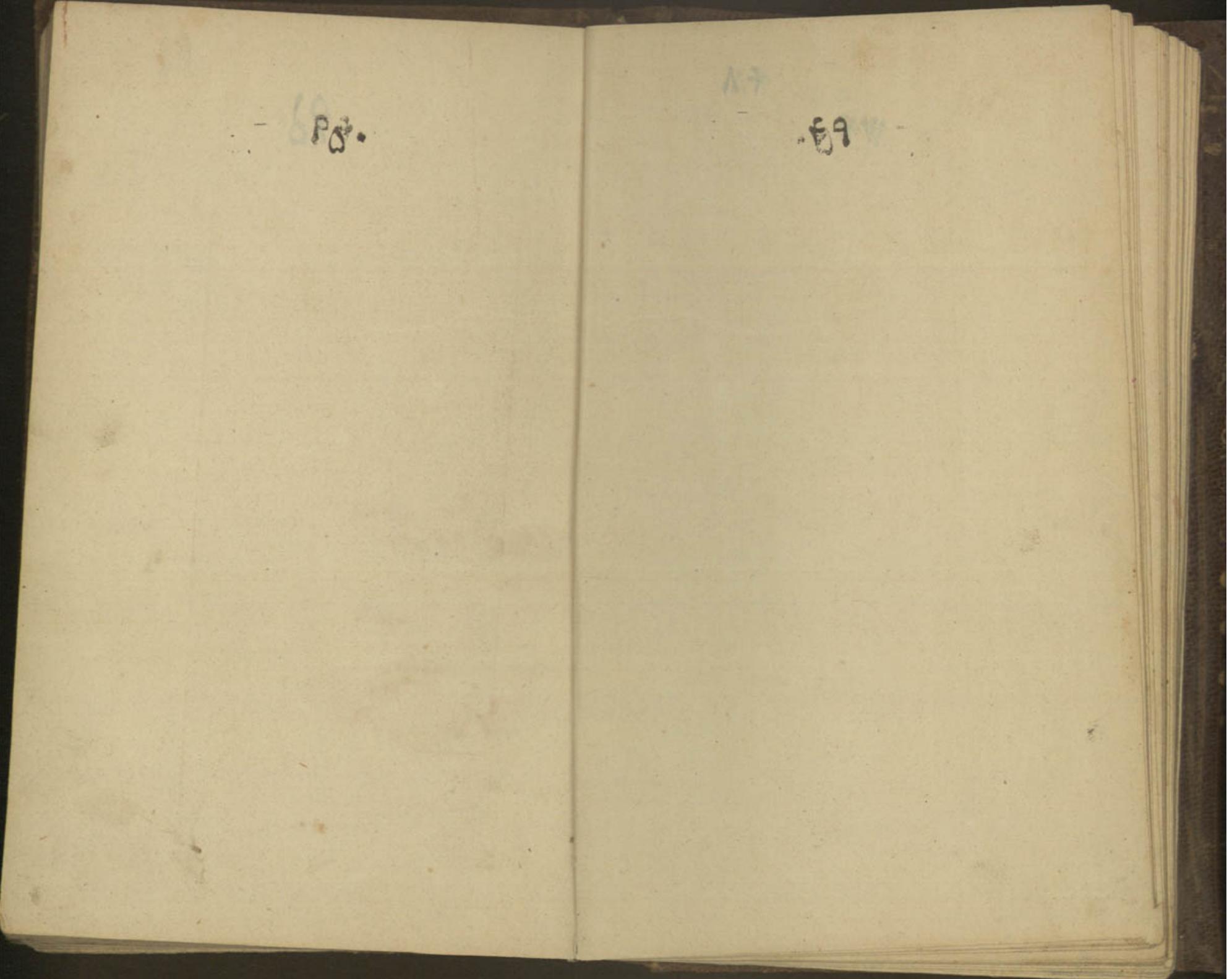
٤٩

七八

サテキ。

八九

サリ

69

82

70 OF

-70 OF

00 09

-30 00

6

نسر الامور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لِمَنِ اتَّخَذَ إِلَهًا مُّلْكَهٗ إِلَهًا إِلَّا إِلَهٌ وَّلَا إِلَهَ مِثْلُهٗ
فَوْهَدَهُ وَعَزَّزَهُ وَرَبَّهُ وَقَدَرَهُ وَسَلَّطَهُ وَرَحْمَةً يَامِلَّ إِلَّا إِلَهٌ أَرْبَعَهُ مُشَبِّهٍ
لِلَّهِ إِلَّا هُوَ مُوسَى لِكَلِمَتِهِ لِلَّهِ إِلَهُ الْعَالَمِينَ وَكَلِمَتِهِ لِلَّهِ إِلَهُ الْأَمَمِ
وَصَفْفَتِهِ صَفَّيْهِ هَمَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ وَكَلِمَتِهِ جَمِيعِهِ مِنْ سَلَكَتْهُ مَا كَانَ لَهُ مِنْ هَمَمَتْ وَالْأَرْضَ
وَكَلِمَتِهِ مَا كَانَ لَهُ لِلْأَيَّلِ وَلِلْهَنَّارِ وَهُوَ تَبَعِيْلُهُ لِجَلِيلِهِ فَإِنَّهُ أَهَابَهُ مِنْ بَاطِلِهِ إِلَّا إِلَيْهِ

۱۸۶۲

۱۸۶۱

۶۴

۶۳

६९

७०

مرسیین بحمد ^ت سبیم الله الرحمن الرحیم

لنجی نهاده اند چنان و فون آن لنج دیمان خلاقو بود درون
پیدا چه افتاب در خشند و میان پنهان فنا و در هدم جلد خود و ده
آن لنج را چهار درست چهار قلل بر مردش بروزه قلی خویی سون
چند پچت کنم ناآشونی هوشیار بر عمل حق تو را صدق منو دستوار نه
طایب ما لکبوجنبد نم طبل و مصل تا توکرزاں رسی بر سرین هفت و چهار
هفت و ده دو بولیک چه فزانی بر آن چرا منف که چند بودیت و چهار
کرچه بود بدبخت چهار لکی بین نیت این است زر قمن دان این است نیخ
حمد بحق کن تا مکاری بچلک جزو بحق بیت علم دن را مدار
چون بوم عاق ملک پر منع سپرد باز کن لنج ارض ریز تو در پی میا
بین کبریت ما دو دنگار سپس چار زیست که چار بکیاز سخ ر
دو دو کبریت دو هر دو بهم بکش سخی همان نیکن روح سخان نیز
نقس تان عجور روح از پس روح به هر سکه جد کاذب از
روح تو زیست بو نفس تو کبریت سرخ ارض مطهر و اون فقره رزین عذر
ما در آن هر دو لکی ارض مطهر بود ما در خندان هر دو چو جان کوشان دار
زیست و بدریت ما اختن خندانی غزیر این نزو آن ماده دان زیند و تجویز دار

پرسه مادر بربزمی و دخت او بازند آن هر دو را پرسناری نهاد
نکر بر آن هر زرم ارض قنات شو در پی آن شیرده طفل خود از وی بر
بر سر کبریت بزیست غربی تو نیز شهر زیست بوش ده تو بیان شیر خار
زیست شرقی بر او زی و براتش ببر نارضایی گلن شش جهش لاموار
نشکر مند وستان چونکه دایروم رومیه روم را باز بیث لمسیار
بار هر چیت کیم نشکر مند وش را ای سپه رومیان ناکشون دناریار
با ز خور اش تو شیر باز بر آن ناره باز در آرش سجی شیر خواشید
 طفل توجون چار بزم و همه خوش بخود او بی بوعی رسید بربخشی کار
بنج دکر زین غلط کر بخوبیت شیر ارض یافت نه و سرخ چند نار
از دن هفت نیکجا مده بچشید ارض آخر او زرد سرخ او اول و بیض
و در چین مادر اسپنی سون لکر خنده زنان لار بین بر طرف چهار
کلکنک رنگ هر طرفی رو نمود مفترش سبل کشید کرد هم مرغ زار
تن لکش بیت ن فتح بدن و شغل و راحل گلن روح برو بر کار
حص و راماف کیم سلم زین بود هشت قنیت آس همیز بین بهار
مر تم سودا حکیم مر تم صفا برون ش دنی بید از زین هر ده کرفتی زمار

طایر خضراء جنح پوک شود پاچی سبد
 بجهه زین کند هر شما صد هزار
 مالک در یادش دی سجره فرمان توست
 در گران مایه را زود پراز نجار
 ارض مطهر بیار خون تخریب نیز
 بر سر این ارض قدس آن که شود لاله از
 در تن با نوی صور قمر و معنی پوش
 تاج زیاقوت نه بر سر این کلها دار
 ارض حطه بیار دهن تخریب نهش
 تا بخورد سیر پیش خواهش سه بار
 یکجا زین ارض سدخ بر لفظ تجدید
 بچوکله زر شود خاصه زن مدار
 جو دسته بیشه کن بهمه حق خدا
 بیز و در پایی فقرانچه ببل و هنا ر
 لغة تو بس سخ کن طرح بکن هر بدور هر تویا گوت سخ نابود پایی دا ر
 ابرص قبده و مشن زین تخریب همچو باز رانی و رازین هر من ننک عا ر
 با فتاب سه ساعی ماه را چندان
 که جرم ما شنود با شفاعة او میکن
 بکتی او کز بیت پس آباز مولتیان
 میچو خاطله خونی که از وا بی آن خون بو دشتر یان
 فاطمکرتی بر سر زیق بر نیز
 ابن ولد نارا دین اون رو اون
 زین و گریت را چونکه هم بروند
 زاکنه بین آن و این هر دوبو دچان
 بمند آن بآب بآتش نشای
 بچوین بنت جز منعک کمیب می
 هر این هر که داند یعنی نفقت
 اکر جای بر هست او منت در خطا

چو سنتی دکر باره هش باز کن که نکردی از غم بجلی
 درین کفه ما اکرده بی درین چالیفین دان و باشی کیه
 رجیس بحر برا و ز بحر نمربون کن نمیش چه بانت ساتش نجیش از کس است
 شیخش های ما دان نمی بحر مرد خود شیخش قوه ما دان نمیش چه آفاقت
 چهارت نیزان کبرت احر کزان هر چهارت منعک منو
 د و با پنه و آتش چهارت آب چهارت نیزان خاک مطهر
 همواره تعالی میں قول خالد علی از حمد اسبم اذ ارجمن ارجیم کفت خالد از برا بیش
 کای په من شبیه اس و عمل کن بعل این حل از نعیر تا اینکه بخواری نه کند م خوب پس
 تبعید کن بقدری که نهایتی میت از برا ای او از عمل عجیب و پادش و طبایع و مغای
 او میکند قمر از زصل و شمس بطبایع عقد منیو و والقا کرده میتو دیر بخس و صاف
 وزیبی و صدیه و برد و هزار و در این هنکام هنر است از معدنی اکر مصفع
 شود حل و عقد خنده مرتبه دانل منیو و هر مرتبه مثل سید او فرشت کیا و شنس
 مصفع منیو و نایکند و افع منیو و قظره بر قنظار حقی اینکه می کرد د ت هستم هم کم
 آن چیزی است که نهایتی از برا ای و میت و چیزی نشسته اصل هشیو و باین سایه
 مشتری مثل بکی از آهنا و حل منیو و عقد منیو و همچنان و القا منیو و باین چیزی
 که وصف کردم از برا ای تو او هنر است از معدنی پس بکوبه هر دارید کوچه

و اگر وضع کرده شود مشتری و فرسته یه میتو دسر ما در آن بلده ایجه و اگر وضع
رد به شود دشس و قروز حلست یده میشو دکر ما و اگر وضع کرده شود قروز صورتی
نمیکریزند یه وان از آن خبره اگر داعل شود در این شهر یهودی نفق سیده کم
او و شق میشو دوی هیرد و اگر وضع کرده شود قروز حل و مشتری و قروزی
از حمید و فن کرده شود و همین لذتکر قومی غالب یه نیوند هشتان را داشته باز
بیلکن ولکر وضع کرده میشه و اگر وضع کرده شود زحل و قره درست رصاص
وفن کرده شود در لذتکر قومی غالب یه نیوند و سزاوارت هر که صب کرده شود
هر چند از هشتان می کرد که دیم از برای قوب عمو در خام بپرس طندر در موضع او
بخط که بگرد داده قلب در اول محل و سر طان و میران و مبدی صلاحیت دارد
از برای غیر اینها و چنین آنیوس جلیل طلسات است و یک سزاوارت حرکت کردن
این پس بر طرف میتو دفعه ای و پس غایمکرده همان چیز که در اوست از قیاس
که در اوست عقل نیمه ایک از وحافی میشود هباد لحظه پس تغیر میتو دد و در علت
دولو بیعت اد و اگر نیز قدر کرده شود از قرقشمن آید و که نهاد شود در آن قیمت
تفصیل ایک پر شمس بوزه هر چند که آن آنیه مثل در همی بگشند و شس در فرسخی بشد
و چنین عمل بعلم کوکلم در حرب اما این آنیه از مشتری وزصل آب و داده شود پیش
سر و در و غایب میشود بر آن آتش و غالب میشود هر گز ما و ام که در خوانه بشد

در مادون زجاج و داخل ساز برد و متفاوت با اولیکی از فرو دو تاره بشش
و دفن کن تا اینکه محلول شود و بند قدر پس همچنان که آری از بزرگ و کوچک خشک کن
اور ادراسته به و بخورد بدده فرغ اپس و تقویت کن او را سفید آن لایکر است پس
میگردد سفید از ایزیرت بال و یم برا و در صفحه ذهنسی پس پرستی کرده باشد
می آید احمر که مانندی از برای او سبیت و طلاکن بمشتری و شمشق چنان کند در ذهب
بپرون می آید زرد و طلاکن مشتری و فروزانه می بروند می آید آسان کوکن
و طلاکن و فرم مشتری و زنجار پس بپرون آید مرد سبز و داخل کن
از زحل در معده نمی وکنند اگر در طرفی که بسته پس نمیز از آن در
میگردند در نه کان در آن سخن و اگر وضع کرده شود در آن میزند
وفا دمی کشند و اگر وضع کرده شود در او فربر طرقی میشوند در او پیدا
ماره و عقرهای و اگر وضع کرده شود شمشک میشند هماره و عقرهای اپس فشند
اور اگر کند هنگه شود در آن میزند شمشک فربر طرق میشوند و شمنان
و پیش ستد پویی آن میزند و اگر وضع کرده مشتری عیناً نمیشود از برای
زمی که مرور کنی در مزاد او مکرر ظاهر شود از آن زن تا اینکه روکبرد اینی لازم
و اگر وضع کنی فرم مشتری غیره میشود این ده و سه شرط تا اینکه قبض کن جز این
نهر را و چهلین عالی کردنی در قدر طبقایی پس اهل منشی میخوردند جز این نهر را از رو

سد و دیاب است که مسد با و هو او بین آن نشستند و اخراج در نهضت
و اکرمیان مدارا و آن کسی ذره بطرف جنده اورا و حی کشد و این سه
س محی است و اکرم بالد است فی شیش و زحل و مرتضی و مکر و در میان
در نهضت مکنند از برای او تا اینکه سورشود است را و اکرمیان پست
شمس او بکسری اغیره را و عقرب را پس مترس و سببین نعملی کرد نهضت
عیین آن و حی کفتند کنن تراق است و اکرم تقدیر کرد نهود از قمر عقرب کزیده
از شمس سمح کند بر او زیاد مثیود و همچنین کنید بایشند مدر هر روز رنجها و پیام
از قمر پس خالق نیخو و کسیدا غلبه داشته باشد بایشند مدار از خلیله مثیود
طبعیت و صحت حی یا از برای سردی پیوسته و آنکسی اکه ضرر دهد باشد
یا مثل بایشند مقر را که مخفی و تما آن هفته فضا از ما کند ازین جهت خواه مونش مثیود
صفرا ازا و بیشند مکیدت و هشت بایشند از قمر و استقرا و بایا دار از صل
بس بری مثیود و از برای حظوظ نولد از شمس پس مکنیت یه و لفظ مثیود این بازم
موسی و طلا کرده مثیود بزرگ و قمر و داعل شود ابا تش را پر غلیوبوزاند
و هلا کرده هنچو و بیفر و لفظ است که بین امر کرد امیر تعالی ابراهیم را در بوقتی
که حوالی کردند اور ابا تش و هر کاه یه ماغ ملته آب قمر امیزون همچویانه
و همه کاه بایشند مقر را است فی پر غلیوبزد اور ابا رضه و مسحی ابراهیم

جی کن و اکرم کند از شمس در عقرب کوش است فی و بر و ده رجا که خواجه
منی بینند اور او مخفی مثیود از چشمها و اکرم طلا کرد نهود شمس و قمر میست را
باشی میاند در قبر شیخیه و متغیر نیتو و همچنان امر کرد م که در و فیکه همیم
من عمل کند و شتری هر کاه طلا کرد نهود با و پیری سیا و مثیود موی او و هر
کز سفید مثیود و هر کاه طلا کرد نهود شتری بغضیب و مجاع کسی که آبت نهود
آه بین مثیود و زنگ کن شیش و قریا مه را و بیش و را پس ذین مثیود از برای قو
آن کسی که میند تو را و سجده میکند از برای تو آن کسی که مکنند از در در زیر گنین
هشت تر ازین اکسیر که از برای طلا است پن خاتم کند با اود و قی که بر قدر دشیش
پادشاهی پاسطه برمی آورد حاجت او واقع مثیود این خاتم نبر مانی
و بر غیره مانی اکرم کند مخفی ظیحاند از در و حید مثیود کرد هر چند بینه از نهضت
سر راج و اکرم کند اور او را در زیر تاج پادشاهی پس بیست و دری این نیمیج
علم و قدرت بین از برای پادشاهی و رعیتی که نظر کنند بیوی او و اکرم کنند
صاحب برص نشیه ری و شیش پس بر طرف مثیود بمان سعیت و اکرم کنند
صحاب بایشند پس بر طرف مثیود هر چند که باشد صد سال و اکرم کنند کسی
که آب آورده بایشند حیثیم او از زصل هر ون می آید آن چیز که دچشم است
از آن که نشیه میکند در سعیت و بچنان در کوش را از شمس پن شنا مثیود

در آن سعیت وسیح کن شمش و فقر را بر جذب ام پر امی استید و زیاده هنری و
هر کز پرسی کن شمش و فقر را مین کن پرسی می استید درین سعیت و فقره هنری
در وقت سحر رسولان من الله و آیا نی که میریشد باوست از این پرسی زین
جهة حضرت مسیح باشان از جهه دروغ است این و طلاقان غاید را مشترک و گذارد
در تاسور خوازیر پرسی بری هنری و بکر دان از محل شیرینان هر کا ه متقطع شده
پشتند پرسی کن دیرینی آن کسی که رعاق داشته باشد
از محل پرس قطعه عیشه خون اور اوسیح کن از قبر را کلک کرد و ای ای از بری
او نیت پرسی بری و دیگر کی روز معاشر مینیود وسیح کن شمش و مشتری در یاری
که کج شده پیشه از میان کردن پرس فایم هنری و از این حیث مغایری مینیود
و رنگ کن از قرعمود خاصیت دهدیم پرا و داصل کن آیرا پس کلکی هنری مینیود و هنری
تا فرا کیری اور ای ای ای هر آنچه تری که وصف کرد از برای تو تحقیق کرد داشتم من
اور ایچیست آن چیزی که بطل میشود از اوج چیزی که نمیان کرده بیم هنری و مکریه
از چند مرتبه مالیدن او و اکر کلک شده با وکیله زخم است مژهای او و قره
کرده پایا با قول که از ارجی کنند اورا و میر و دیده می شرمای اواز جهت حرارت
و خشک چشم که هر کاه کلک شده مردی در وقتی که بیرون می آید آین از برای آب
چشم پرسینکه زایل مینیود در آن سعیت کنند که بیش مدار آب جوانی نیزند

چهار در هم پر یعنی و هر کز و اکر بیان مینیود تجمع حبیب مای او و اما
کفه است حکیم اضنه کن جزوی از قتوه بیضی غسول را خنک شده سخن کن یک و خن
کن وزن او از زردی وزن او از بیاض وزن او از عطای بیضی حروف
پس مغلوط ساز این را در قاروره و بزرن ادا نیکو بهم و گذار در آن قایسه سعیت
و مخدو طاکن یکو بخوبی و مسدود کن فاروره را بخرا ف سفیدی و نظر کن ما انگلک
ظاهر شود لونی غیر لون خودش پس بر طرف هنری خالی بودن لوش و بکرده
لون واحدی و حال آنکه بود لونی مختلف پس گردان اورا در دیگر کن پراش
اگزود مدم برآ و تا انگلک پر طرف شو داز او نک و او را خوب حرکت و پرسی و قوه
کن از حرکت و ادن او و تا انگلک سرخ ندو دا و پس صاف کن این حمرت را ای
کلک ر و هر کاه ذوب پهای ده متفاصل از قبر را و بینه ازی بر اوز حمرت آنکی
پس می کرد و ذهی بزی لمبه ی ای پس آن چیز است که دیدم من و تجربه ایم
از خیز حصل در زیل و نه عقدی و راش و نیت در این حجر از عجایب آنقدر که شمرده
شود لیکن لکن کت کرد م من از برای تو علیهم نزد آن چیز که در او است اینچه نکرد ایم
و کرد م مثل میگویم از برای تو شجر را و ایم ای شجر در کتاب آنچه عالی هز و جمل
روشن است و محجز او طور سینه است و عمل ای شجر دشوار است برآن کمی که لفند
اورا و این آسان تر است از باری برآن کمیکه بفهمه خاصیت او را از کتاب مین

اکنیا خذ کند این را در اوقات خوبش و عمل کند با و بخورد از چیزی خوب
در چهل روز بسان ترسیع و اگر نه در اسماخ روز می بی هر آنچیزی که طبیعتی داشت
مصنوعی کنی عمل اپس پرسنی که اگر عیال نوبست خلیع عالم بر طرف همینو دمال تو
خاصیتی اوین است که اگر اخذ کنی چیزی را پنهان نکرد و صفت کردم از برای تو پس
پرسنی که محتاج مینتوی لبوی عود کردن در او بزرگ سهیلیست و راجیست
در عمل اپس این را پنهان نکنی که دعا آ در مراد این دخت از برای آن چیزی که
در اوست از عجیب از برای آنکه اینچه عمل می کنی از این پنهان ناممکنی است مکانی از مکان
باين حیث که طبیعی شیر است دعلم جی کند آنچیزی که حدیست از برای صواب
عمل زدن از و که کوشانند بعون امر تعالی مانیم و بیگان عن نهاد شجره ای آفر
ای ای پسر من پروریگان از صدای فعال حق پروری کردن او پس از کن شرمه ای شجره
آنچنان شجره که نامیدم من اورا و بیان کردم من اورا پنهان نکرد و صفت را در قابل
این شجره را در گذاشته و هر کاه بکرده آفتاب در محل و سرطان دینه است
از بلهیوس بواحده ای که نفوس تجویں می شود در این وقت و صحیح میت هر کز در غیر
این وقت پس پک که هفت را و بیرون کن سندمای اورا از چون شوکنیه از
اورا در طرفی که در او آب است و بر افزوده از نش مقدل ازین بیرون آمن
آن چیزی که در او بست روح بی هر کاه ظاهر شد که در ملکید سرفل پنهان

لهم لذة ز

که ظاهر شده است نفس پس تبدیل کن قاید را تا اینکه کرفت شود تمام نفس پس روح
شئ خد کفته شده است بعلی رفض نمیدسته است بکریت که عزیز است و رفع و
باقی میانه حبه و آن مرءه سودا و سفر است پس بکار اورا در آتش در ظرفی
و اعاده کن برادر روح را و تعطر کن ای کیک سفید شود و خود کند مثل برق و تعطر کن
و زایی پیو و مثل شمع و این آن چیزی است که اگر لکنی پنهانی فایم شده است از برای
تو مکعب اسیه ای این زلزله شنیده از اوسیا هی ای ای کیک بر تری نه از روح بی کی از او
دفن کن بکروز و تعطر کن اورا و بکن پنهانی ای کیک سفید شود مثل بر قبر ایان قول
من هست دخسل و امانتی کنم از برای واحد پس تعطر کن و چند مرتبه ای کیک صفت
شود پنهان است نفس پس این است ستر عقل پس درین هنگام جمع کن ایت ای ای
باوز این متساوی و دفن کن چل روز و عقد کن ایت زاین بخورد رحمتی
که کو ایست تو را تا ای کیک شه شعو عمل تو پس ای عاده حی کنم تعصیل او پنهان نکر تفصیل
من و تیزی می دهم ایت زاین پنهان نکر تیزی دادم پس درین وقت صلاحیت وارد
از برای طاسهات و علاجات و هستیاده بی رفع و تازه ای پس عفای کنم ایت زای
در اوز این حق کوس وی است بر آن چیزی که و صفت کردم از برای تو ای
و اصل کردن بعضی ای قبر ریز مل موشری بی قبر و شمس بی و دفن کن ایت زایست

بیست و سی روز پیروک اورا و بخورد حالتی که کواره است آنچه بشد او را
عقدی که نقضانی باشد از برای او که عطا کرده مرا پرورد کارمند عقدی کشند
نمیتو د هر کن پس واحدی از این برده هزار از پرسنی که خواهی واکر از
دشته پس واصل ساز برائمش اورا کاراده دشته بنشی لفظی علی اعلی را
باچنان علی که آنکه علی کند اورایز که میتو د و بند مرتبه بر تمام حق پرسنی از
بر او نتشیش او از صفره و مثلث او روح و داشت کن اول بخوبه منح مشهی
پس عقد کن اورا برین حکایت پس ه رسیتکه زهری هی کشندی که کافیت ازاو
جنه قطعی را از هر حد که متفاوتی نشو د بر سم فایسی اتفاقیات ای پرسنی آن
کسیک خطا کند این طریق را نماید درین کار نشود و اول کسیک لازم نکن
طریق را ظفری نایمکنون سر و بیع عمل پس اکاراده داری بیرون کردن
این سم را پس زی و فی کند حجر مراد تو را واحد کن از زرد و از روح والز
نفس اجزای مسوی و از کسیر اول مثل کی از این و عقد کن و اتفاق کن بر
اومش اول و مفاعن عفن کن اکاراده دشته بنشی لفظی را ای پرسن
پس هیزی است از برای تو که مستقیعی نمیتو بیوی آنچه نیک لفظیم از برای تو و بین آن
اسماء آنچنان اسماء غم که هر کن تنسد آن اسماء را کمراه میتو در عمل پس
پس واقعه تو بین اسماء بالکنی پیقدرت و ما اسماء تمام سینه نکند مبتدا

کرن شناسد اورا بغم زحل و خاکستر است و اوت زیان متره میاه و در او
پوشیده اند فلاسفه سیرا کسی بنت که حکم کند برف داوی بر جزیری همیشه مک
کردن فراو است زین و اوت آب و اوت روح مشتری که بسته سخ و اوت
هوا و اوت نفس درین اجزاء و اوت نکن لش دری و اوت مرمه صفا
ور ساله را نوشت خالد پر زیر و دیگر بشد در خواهه خالد بن زید
در صد و یک که تاریخی در خواص اسم اله الرحمن الرحیم الحمد لله رب
العالمین و الحمد لله ممدوحه و السلام علی محمد و آله و محبیان اما بعد این رسالت در
حجر و خواص ایدان بدستیکه قوی است و من اضیه است و مختاری اغاثه
او پس بدستیکه بیرون حی آری از اوه نهایی نفع دهنده و آبهای رنک
د هنده و مکنی قوت د هنده که عی که از نه سنت کهای سخت را بدستیکه هر کجا
مکن کن اورا بیوز آنی اورایرون حی آید از اونک سختی و آب عینه
سنک رزی را اخطیم تزویقی تراز قلی است و این که تجزی است از اوه بکله
لکنکه مکید را زدنک را و قلی کند بکنیوس اورا بیرون حی آید از روحیان
ببیت تعین در زو تو مدی بو اسطه ایکرا و سریع را لاغری است و خود
پیز منقیحی کرده از حیثیت سرعت بدان بدستی که هر کاه بکر دانی محجر را

و فراکیری لازم خاسته که منع می کند آتش را از خود منع یابی توچیز کر
متعق است با این برتر برداشتن آب اولی بیرون کردی از او منعکد می شود این
آب درین حالت و آن طور است و می کرد جای قدرت ندارد آتش
ربختن این طلح هر کرتبه کاه فراکیری لازم برداشتن و مراج داده اورا
با محل هشود جسم پس قدم مکنید این طرح ممنوع جمیع احجار را باید خوبت و بدین
مدستی که این حجر شریف بروند می آید از اوازی و اوزیست است و دهنی
آن میمه منیود رزنج و گلبرتی و یا تی میخانه نفل و منهانه آن صبغ را کیرت
و نفل را حسب زجاجی و این رنگ می دهد اگر بینده بگشته باشند و را و رزنج
منیود پس از طارت او برعی او صبغ تمام است و در است طوح و نفت در
می خشندند اورا اهل این صبغ دهن او هر کاه بیش از اوزنی ناشتا
و بیش مارا و را یعنی لچاق می شود لچاق شدن مغلوم بواسته آنکه او عاد است
پس هر کاه پر زری اورا و در قرع و تقطیر شود می بینی اورا در ظرف است
که او بیرون می آید لز این بیو از آب و طلح و دهن و لون و طعم و نکود
و اگر بیش از آن مردی یعنی لچاق مشجع آن مرد لچاق شدن
خطیبی و مریت می شود آن و صاف رکنا و هر کاه که اکتفی نکند یا وسان

آنکه کس فقط نه بگشته می بینی خرمای او از جمه زیادتی حرارت و یوگت
رو شیوه هشته و خرمای او و اگر بیان مدارا و قبه رچا و متفاوت را گشت می دین
آب جوان میتوان مردی که گشت سیده است او را و اگر بیان مدارا و نه
در زمان پیش شود آن مرد در هشته که گشت می دیده است و راه حبسه میش
از رسیدن بلوغ پیش و بیرون می آید از اون نوت در حادثی اطیغی که
گذاری او را در هوا می ستد می بندد و همان وقت هر کاه فراکیری اونها
پس جمع کنی با وسر همارا و بگشته که رفته بگشته چشم او و بیبی که نیز
مشیود از چشم که آب سیده است که پرده می گشته سیده چشم را و نش
چشم را و برقی می گشته و او قطعه می گشته طرفه را و اگر بیان مدار
می گشته چشم را و برقی می گشته و می گشته طرفه را و اگر بیان مدار
و اگر بیان مدار زنی که با او طبقش دل بگشته قوی مشیود دل او و اگر بیان مدار
لقوه از آب و چاق میتو دو و اگر چنانچه بمال از او نگشید او را مرض کرد باشد
پس منع بیان است که بینهان است و پیش است و مملکت نیزه دن
این کچ بزرگ است که کمان کرده اند حکما از برای اینکه اند جمال بکشند
که عقل از برای اشان است و از حیل خاص است و این است خصل از کلام راضی
در خواص بدان ای فرزند من که توفیق دهد از تعلیم ترا نیو می خود و بیرستی
که هر پادشاهی را زیاد است نان و نیام هر کاه بکرد اند در علم خود از گیرید

وزن حجت و کتابت کشیده و پوست آوی دیاعت کرد و شده این اسماء
که در اینجا است صحیح مهر همیوں یو و لع بمعجم بیان و زندگ او را علم و آن علم
منی رو دلنشکر و نفعیه مکاری کیفیت کیشیده اور ای توفیق الر تعالی و اعلم
بدرستیگر چیز شدیت مکرم هر کاه فرا کرفته شود در او اول و هر که غیر طلب شده
سته دیهم آنکه مکرم و رکن در مابین عجیسین خلاص نشوند اثبات نه
معت پس اکثر بذاتی این را ظاهر می کنند این اور او و حقیقت چیز را باید
آن قول عظیمی می باید در حالی که بگرداند آن غیر طرا در زیر تلخ خود را عالی
و هر کاه نشونید از اوج چیزی را در کاسه بر آن چیزی که کردم غیر طرا بهشد
و مکار در میان درند و کرند و بخواهند در میان اثبات ضریحی کشیده
بر او چیزی خود را کشیده این چیزی همیشہ ادعا صریح طی چند اکثر بجای دیند
ولیکن پوستیمه اند از ترس اور اما اینچیز که معانیه دیده من اور او کردم او اوا
بحوسین پسر فتح او را چنین نکجا بر گفت بود و عیز او از حکما آن چیزی که وضون
کرده اند اور ای محبت بعیر پس بر طرف مکنند جزام را در حالی که غیر طرا
و میند اند بدرستیگر او مطلوب بست و این چیز قوم است و اواز صدیگ
است میکمی داده از حیثیت دوا طول دادم این را در بعضی کتب خود داده
آن چیزی که واقع شدم من از برای او پس پرستید امش در این عجیب است

و این است پرستی که داخل شده م در معنی سیحت خود در نظری از
نهرها پس ملاقات کردم من مردی از افضل که متعلق بود و چیزی از طب
و اغطا و بخوبی و بود لذتی الممارته از برای این صفت و بنو دند جمیع اثبات
که پاشند چیز را و اثبات مدارا و امی کردند اور از حیثیت غیر طرا پس نستم
بدرستیگر سرا از تعالی است و محبوب است از اثبات تحقیق که محبوب کرده
بود از الله تعالی سچیتیه حکمت پس و اکذار یه آن چیز که لفظ از برای شنا و پیوند
که غمی است از چیز از الله تعالی مذکور است که می کشد از الله تعالی آن کسی را که
میخواهد فضل دیگر از کلام بولنی پس هر کاه تفضیل کنی از چیز کریم را بسیرون و من می
از او آن بسیفیدی و دهن سرخی و بیانی بینا نه از برای ای او ارضی پس سحق
کن اور اپس پرستید از او بسیرون می آید سخا ل سعید می پس خذک از
و سحق کن اور ادراش قی هفت روز پس میگرد و بسیگر مثل که بودار
اور هر کاه بکیت از او اعمی می شود و هر کاه بیان مدارا و صاحت حرام
دو مشقال بری شنید و اکر عمل کنید باش شخصی که عجت نمین کری پشت در
افق و ه بکشید بایر و افاده دضم شده باشد بر چیز و با ذهن الله تعالی که
عمل کشید تقدیر قیراطی هر پیکر کاخته و بالد از آن پرس کلی عبد اشستن با
متفاوت و اکر عمل زده شود از او سقیر اط در عسل خام و بالد اور امحلوب که

که طلب مکنند حرکت او را بجوع عیکن بسیار خوبی حداقت خوازی به چند کار او
حمد سال داشته و باشد می کرد دلیل بیوت پسر بیت ساله پس اگر بیان مذاوا او صحاب
سلیل بوزن قیراطی در آب بیرون بری هشود و پیشین کسی که صحبت
مداده باشد پس اگر فراز کرده کسی که مسوی روی او کم باشد بوزن قیراطی
و بکرداشد او را در یک و قیمه روغن شیرخ و ببرد بجام و بکذ ارجمند خود را در
این روغن بر می آید مسوی در روی او و اگر بیان مذاوا او صحبت باشند
در همی در کاسنی بری هشود و اگر بکرداشد ازا او وزن سه قیراط در روغن
زیتون و بالد برسه آنکسی که صداع داشته باشد بری هشود و اگر عمل کرد هشود
از او و غذش خود را در نیزاب سبب بیان مذاوا او صحبت داشتی بری
هشود و اگر اخذ کنی از این آب سفید و بکرداشی در کاسه مسد خود کنی مول
او را و می شب بکذ ارسی در تور خیاز این منعقد می شود سکنی هند از ازا او
منقادی بر هزار منقاد عبعده مثود کسیر و اگر بیند از می از این معقد دهی
بر پیغمبر از هجده که خواهی می کرد قمر پس اضدن آب هجر را و بکرداش اورا
پنهان شد این و بکذ ارتقا سر دسته همی باشی او را منعقد شده سرخی او کذ و بیمه
و جاری هشود بیند از کی ازا و بر هزار اربعده که عقد می شود کسیر پس اگر نیز از
از او در همی بر پیغمبر از هجده که خواهی می کرد دمتر پس اضدن و لغفت باید

لایه

که جسم است
دشن بانکدار کار این مشی چهار تا است و این آب دهن فنا و ارض است این مواد
جمع اینها بسیار می کرد در نهاد و چو هست کا نهاد آب و سه اتنش مسکه دهن و
ارضی است پس بدان این را و از برای او خواص عظیم بسیار است ما ذکر می نیم از جمله
آنها آن چیزی که لاقی کند بارت فراکه این را اتمام ببری اول پس بهست که
در زمانی که اخذ کنی از او و نصف در همی سی سحق کن سبقت که بیت اصفهانی
بر مصروع باطل هشود این ازان و بیر آن کسی که بیند خوابهای بد و آنکسی در
کارهای کل و تکلی پیدی استده بیشده کنی هشود بزودی و باطل هشود این ازان
او و گرفته شود آب آب پیچ در هم و اضافه کرده شود در یک رحل آن بخاص
و بیان مکسی که صرفه بار دی داشته باشد بری هشود و اگر بر هم زده شود با
خطی بسدر و جمع این چیز نامنقوشه با و سر ازان و مردانه این بطل مکنی
جمع در دهار اکه عارضت داشت در سه نیش و هزار و ده ق و نه
واتریه و تنس اشعر و داده لغلب و حیه و قرع و سفع و اگر کرقه متوجه از دهن
جزوی و اضافه کرده شود بزوده بزوده دهن بیفرنیه یا غیره اواند دهنها دیگر
هلا کرده شود بای مسوی زنی که شخراسته و تک بیشده سیاه مکنده مورا
سیاه کردن عظیمه و مینه می کند اورا و منع می کند از حلقه شدن و اوزنی
می شود و متعبد ارسی که شسته خوش شده است تحقیق که شکوه کرده اینکی که موش و

بها زکی مو و شرق بودن و سقط شدن غر عطا کردم اور ازین دهن
دو دریم و امر کردم با یکد و اخون منصف رطاب از دهن چیزیکه دهن کل جهت
بیمار است و این همیشند از برای زیادتی مراجع و امر کردم با یکد بالذیر
خد پس می کرد و چنین تا پنج ماه داشتم تا آنکه رسیده است مویهای او
به پشتنهای پاپیتی با وصف اینکه حدقت شده بود پس این را بدان در وقتی
که سختی کنی و نکی از زین سیاه را کب دامند از عوادیم و مید دامند
بر صاحب صرع پیش از آنکه صرع او بیاید برای هنود در کب روز واحد است
و آن کسی که اخذ کنند در این از جمیع پس از زیاده بگشند از تری او نشکن کن اوا
ما نکند **کافش ز پی خشک نبود و پن نتو د آنکسی که یه بند مجزوی را کسید کوشش
صد اکند و اگر بگشند با کسی که قوز داشته باشد یا مرطان یا دادالغیل یا درم
خطیبی کوت داری پس بوده از برای او اداد وی پاکیزه متساب و ضم کند و طلا
گند بر او باطل هشوسپر هستند برای کند اور از بر صوص و چیزی که قایم مقام
برص است و اگر بوده بگشند از ادویه دیگر بینند از ازو قید رجهه مفر و حجه در
دو دریم از دهن عیده و دیگر ترکس و دهن کدو و مالیده شو در صحیح چنام
و کر و سلطان و اما اگر از هتم دیگر بگشند پس برستی که وجہ است
بینند ازی از ادویه چیزی معروف بزرد چیزی در وزن در این از اشوی**

۸۸

و بماله نهیل داد الخیز و سلطان و داد الغیل و اوجاع مفاصل پیزدده و ورمی
کوشتی پس برستی که بار دست پس بدان این را سند اوار است اینکه اعتقادی
که خایده در این ارکان خلضم است از خایده در امر کسیر بواسطه اینکان
دواجی حسید است از برای سیرت ن بواسطه اینکه برسد کسی معرفت
محبو نرسد یا نهاد کسیر یا اینکه طایع اند در طلب کسیر در زمانی که مخلوق طنکی
یک دریم آن کبیرت و تقدیم این دریم را از آن و تقدیم را تقدیم نشود
کن را نشوی کمی باقی نرم منعد مثیو و منعقد شدن که مغارفت چنند هر کره که
التعکی درسمی ازین بر صد دریم از فقص بیرون می آید ابریزی و اکرستیکی
از او می چند واحد از برای هر علت نسیر دی که بگشند بر طرف مثیو دیگر داده
که خاصیت او بری کردن علتهای سر دست که عارض مثیو در سر دیگر
و سند اوار است که نهاد سی این را و در مکان غیر ای و عمل کن در علاج
آنچه بگیرد نیست آواز ای و ذکر نشده است در ای و در وقایع که مخلوق طنکی
از کبیرت سفید منقی پستیکی کن آند دریم را از دریمی یا گند از دان و چنین
دو دریم سبه مرتبه و نشوی کن نشویه ضعیفی باقی نرم نرم تراز چیزی که نشیمه
گذشت طرح ای او دریمی برد و دریم خاس سرخ بیرون می آید ایریزی
یا برستی دریم فقص بیرون می آید ابریزی و اکرستیکی از اوجده بر احمدی

در زمینه دیگویی کو قن میکوبه و میکند جمیع آفتابی خوار و بار و اگر اخذ
کنی در همی از دهن و از ارض در همی و سخن کنی آن ارض را در همی از رصاص
مخدود و نسق کنی به من چن مکان تغیر کردی در با بقدر عمل میکند علی جمیع اعمال
دنفع بسری نیز از نهر نای حباید و اگر حکوم طاکنی پر در همی از این آب و در همی از ارض
و معجون کنی باشان در همی از انش و در در هم از ارض و نویه ده نشوی عین چنین چن
فتی که در آن آتش هست صیغه دهد صیغه سرخ آنچه زنگ در او ارض است صیغه
می دهد صیغه و هر چند زاده اوار است که رسکنی طباچه حب در او زیادی
از او بر استیاغ ازین اجر جذکه بیرون می آید آنچه زنگ در او است و نداشت
که نیز رسکنی مر صنوار را که عارض میشود از اینچه زنگ دستوار بیشد بیش
و بیش از دن و بمال آنچه پنجه بار و بیشد آنچه زنگ در او آتش است و اگر کرم پنجه
آنچه زنگ در او ارض است و اگر رسکنی بیشد بیش مانی یا بیش این یا بیش از ورقی
یا بمالی در آنچه زنگ در او و دهن است با آب با آتش و ارض از من رک غصی
و یکراز غص رسکنی بیان این را و غذا کیر آنچه زنگ در او است از علوم پس برسی
که رسکنی است اما اگر حکوم طاکنی آب و آتش و دهن را مساوی پس برسی کرد
او است که رسکنی هم تحقیق که حاصل شو بمان وقت این در زمینه ای و در تدبیر
و اعلم برسی که هر کاه اخذ کنی از آب سه بیکر کنی فخر را و ببریزی در این آب

بیت مرتبه نفع می دهد هر کاه بیانی ازین خصه بگذشته و بپوششی نفع می
علیهای حاره و بارده تجاعی و اگر سبک کنی و بیند ازی در این آب سی هر چه
نفع می دهد چیز حق می مرسله حاره را هر کاه آنچه شود و اگر سبک کرده
شود و اند اخه شود در این آب چهل مرتبه و آنچه شود برسی که با او بشد
جمع صرفهای و صد اعتمای بری شود در بمان وقت مکرانیکه بوده باشد
و هتر از برابر این دخل در چیزی است رمز از آن چیزی که رمزی بنت بین
این را و اگر سبک کنی این را و بیند ازی در آب بچابه مرتبه پس بشد
آن ن که واقع شده بگشته بر او خاک رفتن در طرفی که میست در
او انکشتر با ایندقا در بیشتر بر حرکت او و محبوس شود و اگر طبع
کند او را پس اگر بر داشته شود ازا و انکشتری بر طرف شود ازا و
آن الم در بمان وقت و اگر سبک کرده شود فضه و در آب بخچه شود
شصت مرتبه و سفه شود بگذشته و نفس کرده شود در او ولا الہ الا
الله در یکی سطه واحد پس مرور کند یه و هر خضه وی که عارض شده است
در آنچیزی از علت بری شو د بعد از لبک سمعت زمانی لازم است در
علی بارده و حاره و سرمه اوار است که داشته شود مانند خصه هر مردمی
با زنی مرور کند با علی چیزی شفایی دهد این علت او باید بیشتر بازیکنی از

زایل نیو د وعی کرد و این ن شنیده بیست و دو دقیقه این درسته
این عیل بیش بعنی اینکه هر کاه زایل شود این را بحاجه از اوزایل شود این
در دل از او بعد از ساعت زمانی این لازم است در فتحه و آبین
مناخ و این فتحه هر کاه بر سد باین منزه بسند او راست که داشته شده
برستی که در این فتحه هست چیزهای مسیده عظیم پس از رسیدگنی تو و بینهای
در آب بسته د مرتبه می کرد و سه عظیم پس هر کاه اراده داشته باشی که عمل
کنی چیزی را پس فراز کار او را بخوبی یا چامه دیبا و بکار در کف اینکنی که اراده
داری بیهی اور این چه رسیده در آن ساعت که میرسد بکف دست او پس چه کرد
تجالی که می ته است و سه دینه سر در تراز هر سردی پس فراز کار از آن نجات
اراده داری بیکسر خاتم را بکار خرقه دیبا همیشگر بکار پست خود حی باید از بیهی
دو حقه که بکذاری در او پس چه رسی که از آن باقی بماند بچندان چامه
پیشنهاد روز تا آخر آن روز پس واقع می شه برا و فوایق و در جی دیه
او را می بینی فی کند و بیرون می زد پس اندروند ا و مقدار دو طل
بس بری همیشگه وزایل نیمیه بقدر کرمی طبیعت و سه دی او بیان این رسیده
که کاه بسته شود او ویر طرف کند عالم اور اوا و لازمی بست و اکر
بکرد این در خرقه دیبا و بینهای برجنا ط و بکشی و مرور کنی برسی که عرض

شد و بسته اور اسکله دموئی و شیعهای عظیم از بت صفت و می خاده
یا مثل او و هر چه قایم مقام این علاج بشد پس هر ان این را پس نهاده
دانستن ایکه اکر زیاد کنی در رفاقت بر اصحاب علی پس می آمد بر این
علت پس می کرد و داین علی تمامه و اکر زیاد کنی در او رفاقت رامنجده
مشنخ و هر کاه رسیدگنی فتحه را و بینهای ازی را این آب نو د مرتبه باشد
مرتبه پس اکر مس کند اور این نی یا حیوانی حاصل شده از برای او پردازه
بپرداختن پس به رسی که صاحب بر صمیمه در بیان مکان و اکریه
اعضای از آن بر این نی دیگر او نیز صحیب بر صمیمه و اکر بر سد بحیوان که
موده پز داشته باشد رسیده بیکی او که رسیده هست چهل و هر کز بینی آرد پر و دو
و اکر سخن شود از او منتفع شنی و بکنند باین مدور ایا پر را و آن مویانه با
بیرون می آید سفید و اکر سفید بسته بیرون می آید سیاه نیز و دی بالجایه
پس به رسی که هر کاه بکنند با و بیرون می آید آن مویان پر و میست او
خورد نیز پر رسی که کاهی بسته که بعمل کننده این اعمال را و غیره اعمال را
و ای اما پر رسی که اکر اضد کنی از آرتش بخودی که بوده بسته بیرون پس سحق کن
باب نوش در و نشویه هر سه مرتبه پس به رسی که تشیع نیز و نزد دیگر است
که رسیده تا این فی الحال پس هر کاه حل و کشند قدر کمی بر بر صمیمه از اطباط

صحیح و بهجین کفته برسی که عدم دارد بعلم صابون آنکه در خواص سبم از این
الحمد لله رب العالمین کوئت حمدته اند کف نیز تم مثلی از برای تو مسئوال میگیرم
که هر کامه رسیده را پرسی که آب ای روچ است پس از نسبت از برای حیات
وابسبب وزنه میتوان حسیمه وجود نمای هر ده بامرحی تعالی پس هر کامه ناشد
پس پرسی که از اولی واقع است برای کار حبی هر ریض را از امراض
آن بواسطه رین که بزری کردن زنده که مریض از مردم نزد دیگر تراحت از جای
کردن و درین معنی برمان است که دلانت عقیق دیر مرکب شده نجوم هر عرض
و شکل میتوان پرسی که مریض علیل در عدد اموات است و اگر افت شود زنده
از حب دمریضه درین زمان دلانت عقیق برمان بر بری کردن هر ریض از حباد
نا تهد و آب ای پس حسناً بخاصی کند حب و راز مردمی ایشان
بو اطمینان حب دلانت عقیق نشوند ایشان بسیار آن از المهم خود
و نتیجه که قویی و برسی ایوی آب ای پس نیز نکند دادنی و تقطیر حب
وسخه پس ملایم در جوا بتحقیق که لفتم در حق که ظاهر است و خفی است بر توکنوی
که در اینها نسبت و اکثر تکریکی در آن پیز ماک ذکر کردیم در بیان آن من و عکس
و افعع مشهود از برای تو اینچیز یکه واضح مشهود از برای تو اینچیز یکه مسطور است میکنی
روشن حی کلم این بدل است سر ایشان که انته فاعلی کند حتم این را پس عکسی با وسیع کوئم

۹۳
و اکر کمینه از نذر بر رفته و نخاس ننگ می دهد ریختن کنونی قائمی داکر اخذ کرد و شحو
از زمین جزوی و حرکت دهنده میگرد دشی محال و اکر اراده داشته باشی
عمل کردن او را تنبایع پنداش از جزوی از او بر لوز ده جزو از قلعی و غیره
از نخاس احری پرسی که میگرد دغذه سفیدی و عجب تراز آن چیز کمینه
و یکو و اکر اراده داشته باشی که دوچ بسته پس نمید از بر هر جزوی از زمین
نصف در بیان از آتش و جمع کن بچین و صرف کردیم پیش از این پس طرح کن
جزوی بر بسته و بخت جزو از رصاص میگرد دغذه قایم و اکر که جنده از
جزوی از او بر ده جزو رفته پرسی که میگرد طای سرخ از آن چیز کمینه
پیکوانته داره تعالی حصل فرایدر علم اصغر و زنجزو و مریک ذهبي و قلی طوری ایضا
ساوی و عمل کن طبق طبقه میک روز و میکنند در شکنند کو سفند
در محشره رفی و اخذ کن زرد یارا که کرد و یکن کرده او را اوتزد کری خش
بنجی عارق که کفرتہ باشی از اینکو ره رکاه بیرون کنی از اوقت طرح کنی
ورا و نشت در ویژه رفی را پس بدرسی که بیرون حی آید او گرف راتیوت
و من میکند و سخوار از دهن و مقول غنی کند دیگر و سخوار از دهن پس رکاه
کرفتی او را پس طرح کن وزن سکه جزو و بر جزوی از دهن وزن یکی
بر سری که دهن مخلوط میشود و یکی مشهود بر میباشد چو شده پا یعنی که اول

بی سنتی که علم الی عجز وجود است و عجز است مکرر بحکم آن به رستی از حکیم هر ده
بهم نیز نداشتن آن باید تبدیل امر و صفت عینها اند که داشتند بنای مفهای علم
آنها مسلسل است بر حکمی که ساعت بجهود پسر و کمی مشقت کمان مکن ای برادران
بر رستی که مخصوصاً تیرکب تزویج اول است در دوست این معنی با اصطلاح اینکه **کله**
علوم است و واجب است که عالم نام اتفاق را در صعوبت برعال و مفهای پرستی
که عمل اول مکتومن است و تمام میشه معرفت و ظاهر عینشها از برای صدی بزرگیان
مفهای و تمام میشه علم از برای عالم معرفت مکرر بحکمی مشقت بدان به رستی از برای
مفهای اعظم مدغای است که ناجار است از معوقت بآن مدعا از برای وجوه
از اینهای مفهای تا انتهای او و پیشین است عمل اول که مکتومن است از برای
آن عمل مدعا بشکنند منقسم شده است بر چهار فصل که بزیج از حرف سین
که قسم کرد هسته است بر چهار فصل هسته زمان اول و ثانی و ثارت و زیج
یکی از نهادهای هر کاه دافت نهاد مفهای اعظم پس در کردن او غرق است
رفیق روند برای برای کمیر و ند بر راه رسیوی زمکن همراهی و عدم پیوی خلیج
مالک میشه بکب الی و حکم عیشند بر و جواد و نظرهور و عمدادات او در عرب
وعجم سیری اند بین آسیبی کردند و لیخان میشه با قائم معافی و حاصل چشم
لیکم بکب اوتخنی بجا هر دلو لوئی و دوا میشه بکب او ستما و بری مکنیه میشه را

و میر و دیپ ب او آنها و جمله نه بسباب برده حاشیه و حاصل بیشنه
بسیب او با ذهن ایه تعالی بحرچیز بکوه است و آنیکه اند تصرف او را پس علام
بر او که میکند بدت خود بکشد رایخ ادرا و داخل سازد بر پن ایه
بسی بستی هلاک میکند او را پس خذ کن و ترسی ایه تعالی بفس
حخت از یهی تھاص و ضر و خانت مکن و میکن عمد را پس به رستی حق ایه
و تعالی و کیل است ایه برا بحقوقی هاست کننده هست کفت بدان به رستی هم آه
الی استعمال بخیزه ای او مکرر علیل د راضعاف وزن او ازین جهه که عالم بخیزه
و اصریخا و مکرر ترکیب و تمام بخیزه کار کر بخیزه و از برای ثبوت اند اکننده
واز برای او بایست و اعمال و فوایر پیش از ترکیب بعد از ترکیب و درخت او
علمی بیار است و در او پیمان است و از برای او او ایل و علامه **طه** هست
و بی ازین معنی است ره کرده است صحبت و رکن بخیزه ایه
نقوسها و نامها طبع عن مهر المزاجع آن خود درین قول بخیزه هاست
که درفع کنند قول آنکه ایکه کفت است به رستی که بحی و ادعت خصیت
بواسطه آنکه ایه تعالی بکل کرده است شیاء را تجا همه از مذکور و میشود
واز برای هر کیب روی است و بخیزه است حیدریه ایه طلاق کرده است
او حبکم در عالم صنعت بترین کم شمرو قرات اصل و فعله و میدله و

ساخته اند و این شمس و مقرحید و روح و نفس است به ان پرستی که
شیخ در این سیر منفعتی از منفعتی مکرر پسید نمتفق از آب الای و ملحقی
که تا نمی بیم آب الای ایدان پرستی که ماد الای هر کاه زاید هر شخ در روح
طابع پس پرستی که دوران می کند و سیر می کند باستقامت بر در ربا
بر روح تجاه از در رجه طابع آمنستی شوهر رجه طابع پس کامل مشهود از برای او
دوای اوک در حشت مرور در مرتبه اوک و دو در ران کرد پیشنهاد
و شخصت از حیثیت متفق و مثل منفعت خاصیت پس هر کاه منتفع شد
در دوران دیگر مفعلاً منفعتی شده اخواص و منفع لود ره کم و گفی
و همینه مفعلاً منفعتی شده اینکه کامل شوهر از برای او و بسیاد و شخصت نه منفعت
و این بحسب تکرار و در رجات اوست و سیر او بر در رجات بر روح از منقطع
علی بتما می قطع نظر از لوازم متعلق بر رجات بر روح نیزه در بر روح
از کو اکب و ساعات تجاه از سیر جرمها کو اکپسیده هست کاد
و بعد بودن و خس پیون پرستی که نزد دیگر سنتیت حالی بودن در رجه از رجا
از کو اکب شخاع در اول از قوت و خالی سیست قوت و نه خاصیتی بر قد قول
ماد الای نور نارابوی سیر جرمها و شاعهای ایشان و هر کاه مکنن از ازرا
از برای ایشان تجھیتی که متحی هنچو یکم ازوا رو هر کاه متتحقق شد تمام است

بگل

پرسع افق نیزه راست از طلوع رشتن و لازم منجوان از المکمل متولک شخ از هر فرجی
از ان افوار طلسی و تراقی و خاصیتی و منفعتی از حیثیت کنیت و حیثیت و بین
آب سلطه منجوان حکیم عرف باشد احکمت الهیه و ذکر حی کنم از این شاهزاده
ائمه غیاثت کنی از برای شمال و عمل کنی اورا
و نظر کنی علیم چون قدرت از تعالی را و میکویم من که اکبر عمل تو در طلسه
و تصریح روحانیت بحسب صوری که صورت داده شده است در درجاتی اور
منزل یا در وجوه یا در وودیا در خطوط کو اکب در سا پرسو فیلیبس
بکر دان در صورتی از صورتی های معقد ارکی از آب الای و خیکن با وحیزی از
ماده این صورت و بکر دان او را نبند ق در شکم این صورت و کامل کن عمل
طلسم را پرسن کن اورا در هر مکانی که خواهی از برای بحسب منفعت و منفع
مضمرت در وقت طلوع این درجه های متزده و بر روح یا صوت هر طلسم پس هر شخ
ازین طلسه محابیت و غایب از برای خیز کیه هدکرده تو ازا و حوال می کند و
اور روحانیت و تصرف می کند می گویی این بجز و مسخر می شوهر از برای خیز که
اراده داری ازین طلسه است بحسب اتفاقی ایشان رآن حکیم اما جنب منفعت نیز
بیمار است از حدیث بخشی از ایشان چیزی است که بحسب منجوان بواسطه او و تصریح
روحانیت موکله همچو اکه نیکو است و نیزهم با ویکو از برای پنجه کو اصلاح ام
قالیم

محکمیت پذیرنده ای کوچک نهاده ای هزار اصلاح میباشد و صحبت به نهاده بجهنم دارایی که
ترسیده نشود در او از کرخی ای پس برستی که در طلبی وضع نهاده است از برای
این وجود تفعیل عظیم در نشان نجیزی است که عمل کرد و شیوه با سلطه تخته رو را داشته
بواسطه روایت اقاییم و جردن او در آقاییم و بدنا و میکوئم برستی که دارای
این داخل همچو در صور اعمال طلبها و سایر تعالی نزدیکی خطا یا بجهنم
در سایر غالی روای نزد که محتمل است نیز محل عقد و جمع و منع و مولعی همچو این
شدیده ای ناقه و در هر صنایع صرکنند و در بجزرات سنتها مات و رفع
انسان و در خلاص شد از ایشان و ضایعه از برای ای نجیزی که فحیم این است
برستی که از برای ای ای ای هرایت چند است و اوقات و ستعال کرد و مشکل برآورده
صالحه اراده هرچیزیک دارد از هترف این در شاهان و محتجها و اتفاقها و ایشان
حضرات و سایر محیات در اوقات کرد و بخلاف این بواسطه ای ای ای ای
منقول همچو وحدت او حب اوقات و حب ای نجیزی که هندی کند او را
حکیم ای
از درجه طاف و درجات بروج از عالم علوی آی ای
پس بایک پس بایک و سلط پر بایک صغیر پس بیوی سایر انواع تراکر و ایشان
او برای هر تر کی و بکمی خاصی است که عجیب است بایک ای و موضعی نزد

دوصد و هجین که موضعی همچو در خاصیت درین هشت ستر کی ای ای ای ای ای ای ای
که آب ای ای صناعت همچو در عد دیز زی پس بیش از او مثل خسرا یا در چهار پی
نفیم پس بایم پس برستی که آب ای ای که نکند عید کریزند که بیش بیش است در
وقت و ساعت و ظاهر عکس حب ای ای هشت کانه را فوار ای ای ای ای ای ای ای ای
زمی ای ورد از برای هیزان ای
سونه همچو کنله ای
پس همروج همچو با وابعه و تفرق کرده همچو در ای ای ای ای ای ای ای ای ای
او خنث ط میتوحه حب ای
حب ای
پس همروج همچو حب ای
و ضعی را و قبول کی کنند که باید ای
از خارج به نهاده و در مالیدن صرفه ای
و هسر طان و انت لای نهاده بیرون کی کنند کیم ای ای ای ای ای ای ای ای ای
و گفت همچو از برای ای و حروف ای
و حجا ای و غصیل من جمیع کلام را در کسک کی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
و کتاب بفتح و کتاب ستم المیز پس میکویم من بیان پیستی که ای ای ای ای ای ای ای ای

اعظم از اوزیا و قاید است در منافع و خواص و احتراق بسیاری کسری
که خارج است از باب اوسط و پنجین خارج از او سلطنت بیوی اصغر و
کسر خارج از اصغر عیزمی باشد در منافع و خواص بر اساسی که خارج است
لذ تراکیب و میران بدستی که از برای هر کسی ازین ابواب تراکیب و ضبط
و مرتبها و موارزند و اعظم اب پیش در محل تهار میباشد بواسطه تقدیم مواد
مفاسح اعظم و در فتح و پنجه حاصل شده و نهی چنان و نهی که لا محظوظ است
و خالصی کردانه اور از سنواری و تعریفیا و درین قدری است که آن
امتنانه ارد در وقت در فرو رفتن و در تکرار دن و در حل کردن پس پرستی
که آن است در طول این تدبیر درین باب و سایر اعمال و ابواب تراکیب و میران
حقیق کشته و بیان کشته در اعمال اونی و در کان و بیان کردن آنها
و لغتی این معنی وزن کردن از برای همیول میزان و زیارتی هر یادی فوای
 حتی اینکه فعل می کشد جزوی کمی از او و در بسیاری ویت این مکار از پاک کوئی
طبایع و بسیاری اهمیت این تدبیر پس بیان روزها در متولد شدن های
کسر و اعلم ای برادر من بدستی که میزان اکثریت از میزان کمال
 بواسطه این که در او هست از هزار حروف و هزار و علوم عیی و اوت بار
وضع و مصدّرت از برای هر روز حایث است علی و جهیز حبس و اوقت در مکان ای

نشسته ای

ششم او باد وضع او در زمینه یا در پوست آهونگ و کلاب و زعفران
در روز نکشنه و شمس و برج شتر فخر و پوران در طبع پس هر کاه سقط
شواز طابع ترک کن او را برای روزانه تا اینکه کامن شود در صبغ او و چیزی و
ستاش یا نهشیب و بردار او را در زردخه و رحمه از چوب خوشبوی پسی
پرسیکه عظم البرکت است و آنکه که میباشد این را طاب از برای کسری بسته پسی
که سهی برش برآورده کار کند در او از ظهر را در سخت اول از روز نکشنه
و حاتمه شس در طابع باشد و دعای کند اته فعال و مرتبه این وضع و میله
و آن چیزیکه وضع شده است پرسیده ما آدم پس برسیه به خاتم انجام و میله
جویی با و برسیه ن پرسیده که حق تعالی هر کاه اطلاع یافت بر اخلاص
استیت می کند از برای او دعای اونا و خواص این وضع بجهی است که دشکار
در عین آید و از حیدر آن منفع این است که هر کاه نبیسی تو در جای بمنتهی
زعفران و کلاب در روز نکشنه و شس در برج شتر بشه یا در برج
اگد بشه و قوس و طابع هر دو مسعود بشه و محو کند و بیت مد اگد که الم
و مرضی باشد که در او عاچر شده بسته حکایتی پرسیده که برای همیو باز نه
تعالی و حاصل میشوایز برای تو قوی دو حفظ وزیری و کن ده مشکو در دل و
قویی و حشیمه باوره را از حکمه تحقیق که هر کاه برسی این باینکویی بسته

و آنکه که خانگی نمایند بر طهارت و خانی بودن معدہ از جیوانی و قرائت کند
سوره فتحه را هفت مرتبه و گفته ارد او را در زیر سر شد و گنوال کشله
تعالی را باینکه نجایه در خونشی اینچیز نمای اراده دار گشفا و را پس پرستی که حاس
مشیخه از برای او گفت سخنچیز نمای اراده دار دا و را تقدیرت صفات او و آنی
که گفته ارد او را در تاجیش با در عالمه میداشت بهیت عظیم در میان مردم
میقول القول و مسحیع القول پس سکنه اور او محل گنده نک با طهارت گشتی
که ریاضت نکشد در خلوت هفت وز معنی بیاوز رسپیش وی گفوه و قرأت کند
در عقب هر غاز پنجکاره صد مرتبه وقتی به هر برار و اح طالع و خدام میزان
و حضور سبیل او پس پرستی که خانی هست از تیجه و سختمان بجهول غاییه بر قدر
استعداد او از جمیع اسرار و رسیدن بهیچیزی است که اراده دار قی اورا
پس فتح کنو فتح فلاع و تصریف در هر عهم شرفی پس مکویم در منفع اکسیر چیزی
رواست کرده هست مارا از است دیگر جابر و تصحیح کرد بر من او را از نکرت
کمیت و تحقیقی کردم از آنکه مقدم بجهشی ازا و از محل آنکه که آمد نه
بعد ازا و علی بدستی که از اذکنه از خدمت خریشی دیدم و اتفاکند بر او درینی
از کسیر پس برستی که بیرون می آیدی ذهی بارکی زمی سرخ از برای او است
خواص عظیمی پس هر کاه وضع کنی بر او و نفیشی را وشم در شرف خنده بشد در

و قدر منقل شیش هشت در موادت در روز یکشنبه و با خود دارد در نزدیک
نزد پاکت و عظمی پس می گزند از سر لته تعالی از جنوار آنچیز نمای تجیع می گزند او را
هرات نمی و اکر بکر دانه این ذهب اصفر دوازده درم مذکور و نفیش
در آن نیز ان کسیر را پس پرستی که طالسی نیز کست و امراء و خبری ویں
ومطلع است و ملم کن بر خدا م او بر خیز نمای طلب می کنی اطاعت را و مخکن
سبوی هر چیز را که اختیار می کنی و طلب می کنی و آنکه که عمل کن ازین دهیچی
و گنبد با دموی که از خشیم همروی دیگر نمای وی هر کز و اکر عمل کرد مشهود از او
میلی و سرمه مکنید با و صاحب هم و کسی دخشم او پرده کر قربت بشد و تاریک
و ناخنک داشته بشد و یه طرف منجی با ذهن راه تعالی فرا کیه از بلو صافی
وزن ده در هم پی سختی کن او را نیکو چیز کن با آن بظهوون محکول بجهله تا
چیز که نیکو پس نزدیکی زاو را با تشطفی اگر زای شخو پس میند از بارو
از کسیر وزن در هم و ربع در هم پس پرستی که بیرون می آیدی تویی درست
کمال و اکر اراده داشته باشی خضر را پس طرح کن از او لصف قیراطی پی
پرستی که او از تجیه است و این از جمله اسرار علم میزان است در کسیر پس فتح
عجیبین است که محل کنی کسیر و عهد کنی سه مرتبه پی خدکنی از ادمش در هم از
کنی و کلا تا اینکه نخنچه در را و تیغه کنی آدم و معلوم و محرف و میر وی

وست دار و نیز بیچنیه پس پنیک بر طرف میخواذن از تعلیم و بری خود
بیزان سایر زهرهای که مزمن بشد و از کریم حضرات لارض و از مدنها و
این است که اگر محلوط شخا از کسیر هشت کید رهم ریشه داشم از سمه و سنت کرده
شخا بخلاف بیکوپ خشک کنند و در خشم کشد از او پس بدرستی که بر طرف فتن
جمع امراض آزا و اکتال کرد و شوارین سرمه علی که سخت بشد از زهضنی
با کسیر می بشد رس نراز حیثیت قوت باذن ازه تعالی اعلم پا احی بدرستی که
است دیگر با بر در روز و مهه هشت خون در علی کسیر از حیوانی پس از غافت پس
از محجر و مخزن طاکرده است بجهی از اعمال رایه بعفی و ذکر کرده است مرکبی که نتیجه همچو
دو آب و بنات و از صبغ حیوان و میانه کرده است در او صاف شده
کبره اعمال طولانی و جمیع آن چیزی که ذکر کرده است تحقیق که ذکر کردم مقاصد
او را در سرمه و احوال ذکر کیم اینچنان که لا حق باین کتاب است و میکنم ملک قدم
پیش گذاش از برای کسیر مجهول و هشتم مکن بودی او را و میکن عتر ارض از او تا لک
خری خود و اتحال مکن بر طرح حب و نظر کن بسوی علامات کسیر در طرح پنیک
از او تقدیر قاطی در قطعه پنیک خیر و نجوران بخوبی پس از ترسید او را
چیزی و عمل کرد و چاق کرد پس به اینم پنیک او اس لم توانه و ناخست بینه
کن در آن چیز کی را داده و ارایی باکن پس گفت جای در سرمه از بقیعی بدرستیک

از برای کسیر هست هر کاه صنعتی و عقد شخو در مرتبه نامی و طرح کرده شکمکی ز او صد
و پنجا هزار بدرستی که صن کن تو اورا از حیثیت دهن و شفیعه و عقد کن بعد از آنکه
صاف کرده بخشی در مرتبه ثابت پس اتفاق میخواهد و دستی هزار و بیست و اکتفی
در مرتبه چهارم و عقد نه طرح میخواهد برصید و پنجا هزار و اکتفی که صن شخو عقد شخو
در مرتبه پنجم و افع میخواهد برصید هزار و کفته است داین است تمام الکبر و نهاد
او اینچنانکه در اوست تحقیق که روایت شده است از حکیم فصل فرام و از میمن
اما م حفظ هم که فرمود بدرستی که عمل کرد او را بایست خود تا این نهاد است بدرستی که
حل او و عقد او و بعد از این پس دیده هشت پیزی نم داشتم واحد مکویم من میگذران
مکن قول او از نفیض است از برای آن پیزی کیز که کر کر دسته است در باب اخطه همینکه
اتفاق میخواهد هزار هزار و دوستی هزار مرتبه و نفیض است از برای آنچه پیزی
ذکر کرده است در باب بکر پس بدرستی که اتفاق میخواهد هزار هزار و دوستی
هزار و ازین حفته بدرستی که از برای هر باب علی خاصیت است کن با از برای افراد
طرح مناسبی است و تفاوت ایجع است بیوی مقدمات ابواب و یعنی اعمال
و ترکیبها و قوی و هر دلیلی اصولا دویی و عقا قیر تحقیق که ما ذکر کردم درس
لهیز آنچه لا حق باشد کفت هست است درجا بر و تصریح کرده است با نیک کسیر و اجب
صل کردن و عقد کردن دوازده مرتبه و کفته است یعنی نیک و اجب است حل کردن

و خود کردن و مکرر کردن بیست و چهار مرتبه پس هر سهی کمی کرد و چیزی
از چیزی من فخر نمی‌گیرد اگر از این کمی از صدیق فولاد داده داشتم و از هر سهی
دو در رهم و نصف و از قلی هفت در رهم و دو پی دهی مجمع را بوزن حکما پرسید
خلوط شد مجمع با زایه و مقدم کمی حدید و شیشه را در گرد ختن در او اول نهاده
پس اضافه کن بموی این قلی و هر سه پرسیده را پس هر کاه مخلوط شد مجمع با زایه
و مزاج پس طبع کن بر مجموع در این از کمی کسر نماید که مکرر شده بجهو بسته به جهار
مرتبه پس هجدهی کمی کرد و دهی می‌گیرد از برای اوت هشترا بظیمه در طلسما
پس بزنگشتری جهت اطاعت خادمان در خدمت کردن و از جمیع علامات
صحشن خنبد بر زنی که او را در هم ال بهشت آبتن منتهی و از علامات صحشن این است
که کرم کن و سرد کن در آب کلاس و دهن کلاس بگذاش در آن نکشید و
لستیقه کن از برای در دسر بر طرف منتهی و بر طرف همکنند خرام را نیز و از لقا
شها از این حسب می‌باشد از کمی از کمی برده جزو از زین پس هر سهی کمی عقد منتهی
حیث شش که از برای اوت خواصی محیبه در اعمال منع کردن و در زمانی
که بکسری از اوت آنقدر و بکسر داین اورا در مشغای تبریک و لستیقه کمی اورا از این خبر دم
و لستیقه کمی در آس بینی کوچکی محیتی که پاچ منتهی و اگر کفرت شهواز این کمی سر و زن
محیبه با دو در هم از شاخ کوزن تجوییه باشد خانه دیانته را موضعی کم در او است

اضمیمهای بسیار روآفات و مارما و عقر بیا و حق فرع امثال این بر طرف فعال نمایند
 تمام را و بسیار در مکی مدینه را و اگر طرح کرده شخواز او بروان قدر اعلی بر هر خواری
 از بخورات از جهه نازل شدن روحانیات پس بپرسی که عجیب است و این بخوبی علی چشم
 در سایر صور و طالسته از جهه منافع و رفع ضرر نهاده اعظم منافع او این
 که منع ملکند پریا و هر کاه وضع منتهی از اودر قبراط در لطف رطل از اطراف علی
 و استعمال کرده شخواز آن هر روز مشغایی بر کسی که بت ذهنها بگشته پس هر چیزی
 که عجیب است و بس بگشته که ساقط کند موی خنیده و بیرون آمده بیل موی
 و اعانت بخوبیه بر قایم لجهون صحبت بگشته و هر کاه بکرداشی از اوسه در رهم
 بر جیز از طاسهای زیره در وقت که اتفاق نافرخ شخواز بر آن زمه و صورت
 میگوین معلوم که بگشته که بگشته که بگشته بخواه او استفاده بگشته پس از خود
 دارد این اورا ملول بمنتهی از مجامع و ضعیفه منتهی از اوقای او و هر کاه
 عملکنی اورا در طالسته کو اکیل یا دیگور طاسهای پس مخلوط بمنتهی طاسهای
 و نه بخواری بخواری المذر المذر و هر کاه از این کمی نواز کمیز قدره و بکرداشی اورا
 در رطلي از متک یا عینه باغ عینه باغ عور بایان یا هر کاه از بوجیهای خوش کو اکیل
 مثل کرد یعنی از برای اوت از بوجیهای پاک نزهه بجیهای خوش که شکله شخواز از اودر
 مکان کمی تا اما کمی بسیار را از این بخوبیه در حوالی اوت پس هست کمی منع است تقضی

از زحل سه درهم و از منتهی چهار درهم و از سرخ پنج درهم و از شش هفت درهم
 و از زمرة هشت درهم و از عطر دن درهم و از قمر ده درهم و سیکه کردنه شو
 سرخ وزمه اولاً بعد از کمال تطهیر و تبین پس اضافه کردنه شو بوسی اوسته
 پس زحل سه تقطیم کردنه مجموع از نفع که از نینین و عطارد است کم کم تمام شو
 مجموع در عرض سه تبیں رخصیه شو مجموع در ظرفی از حدید که در او زست شنکو
 صافی بسته پس فذ کردنه مجموع حسب واحد ظایع مقام در معالم حسنه
 که بسته با وتر کیم در باب اوسط و اضف فذ شیوه بوسی او زا کلیل تقدیم شد
 وزن پس تقدیم کن با قیعته را از یک کامل شو کسی پس این کسی است که نفع ا
 و عظیم است و این فلسفه عمل است و امانته ای راطعت کردن علایت
 و ثقیلت است و با وهر تقدیم در طالع استه مات و هر کاه اخذ شو از او
 وزن جمه در دوازی دیگر و تقدیم شو بر عیال که نیک شده بسته از چاق
 سندن پس پرستی که بر طرف شیوه از مرا و آنکسی که اخذ کند در جزو و از
 کسی برایض و داعض زد اور ای رهسته دجز و از مروارید رنیه بعد از
 ستحی کردن و حل کردن یا بالای تا ایک جنیه شو و عمل کند با وحیه بر قدر مشغول
 میکرد و دیگر و هجین چیز کند بطور این وزن از بیاض با آبال ایک جنیه شو
 مکرر دیگر چیز قوت اصره و میسته او در منکا نهای ایک جنیه مثل شمس و نور

درین و ازین جهت بودند بعضی ملوک که میکند هشتاد و بیست خود پس منع میشند
 و میرفت بوسی او چهار قرش خ پس هجین اگر وضع کنی ازا و قراطی در مکب رطل
 از معین مفرغه یا استه بپس هرستیک راس تراحت درین وضع میکند از تجاه
 وفت دو هر کاه اخذ کنی ازا و قراطی و سحق کنی با درهمی کل اینی پس اذان این
 وزن در همی و طرح کن در حنایی است اب که ترس نشده است و فس کردیه
 هسته دا اعل ف دپس هرستی کمی کرد دومی بی اورا در نهایت شنکو
 و اگر اخذ کردنه شو از وزن در همی و سحق کردنه شو در طبلی کل اینی و سحق کنی
 و آست میده شتو ازا و فقیر در همی انکسی اکه از برای اوت در دکخوان
 پیستی پس هرستی که همیشی و آنکسی که اخذ کنند پنج دلک اماس و لیک دانک و
 نصف دانک یوقوت احمر و سه درهم سه بیرون حمای از اوج هری شنکو
 پس هر کاه محل کند او را است نی داشت کری از نکری از نکری ام غلوب پیشنه هر کز ای لاز
 همچویی ترا این اعمال است نزدیک است که بوده بسته مثل همچویی بروت کند و
 روابت نزد هست چیز از صفر اطیب هرستیک اسیر کامل چیزی است که بوده بشه
 تدیر که نشند و هر حسنه میکویم در صفت این کسی کاملاً باید و معرفه نای معلوم
 و میزرا نه معلوم است پیشنهای هرق قصیر کرده استه بپستی که حب و سخن
 بجانی کریک و پیکر تجویده بسته زیده کرده استه بسته از زیرای صورت و پیشنه

و تجھیز آن چیزی که حکما بایشان اعمال نمایند و این آنرا زمانه فعل است و قتل
ششم فعل ذکر میکنم در این نهاد بقول ای که نهاده باشد از این فاصله طا
لی بدان ای برای همه به سبکه حمل طبعی بر جهات قسم بنویسد
اول حمل که اختنست و این عیت که لذت برای ادفام شمع است
پیشتر که میکند اردبار چنان دعوه به حمل بخدردن ادست
نامینده بگرد و در بسته سالش شغلبهای شیخ یا پهلویف
و صادران حصن نهاد و قیمت رترست در قوام ازادی ای پس ملک
مش پهلویک اردوزه تو راز کراحتن بول حمل ناکت چنانه قوام
ادمش شنیده شیر و آش و پاش کرده باش عسل کسری شل لعوق
حمل رایج بخون اوست در قوام دهن دایب شل دهنی صافی و آنچه شبیه است
و جمیع آنچه که ذکر کردیم ما از برای او برای وعیجیست پی این فضمهای
چهار کانه اتفاق م حل خاصه صنعت سوتاچی میخواه و لبخی و اصل که افتنت است
و که افتنت قوای این فشم حل بوقابی سپس این فشم کانه ناچارت
طابر از این بدان از برای حل آساییست پی از آنچه آنچه ای است که من میتو
میخواه اعظم و لبغی از آن چیزی است که دامیشو پاکی از نهاده این مطلع اعظم
و آن مطلع حمله غایبی است این مطلع مغایبی که میصد و شصتم مطلع است و در این

داده ای ب صحیح صحیح از آن چیزی که حمل شود نمای که لا تحریق است و تجھیز این
چیزی است که مل شود بقی محول مقطع صحیح از آن چیزی است که مل شیخا ب الی و اعلم
مفتح است اما مفتح پس هستی که اوصاع عقری است پس فهم اعده مینیشد
که منبت حی اصل مدلت و میزان آتش حقی ایکدم کرد و دهن غردد و میخام شیر
پس هقام کرده پس هقام شمع و صابون بدان برسی که مل عقد از برای سکه
مفتح تنهای میشی بتجهیز و قوت او در القاعدی است دن زیاده و حل و عقد او بشد
یا ب الی و مفتح اعظم و نیت از برای او هنایی نه در ملبد است دن و نه در
ذکر کردن و این متری است جمیع جمیع از قول حکما در تقاویت القاعدی او
شیری از برای هنایی است دیگر چاير روحه ایه معرفت وزن و حیث غاطیه
وزن آتش وزن زتاب وزن مواد وزن ماء حبته آتش چیزی است
حده که مواد حبته هم از حرارت آتش پیوسته شکن برودت ترای پیوسته ترای
حرارت بخواه رطوبت بخواه برودت آب رطوبت آب که نیز زیری لطفی
حرارت برودت رطوبت پیوسته شکن ۲۰ که نیز پیوسته شکن
عرج عرج عرج عرج عرج عرج عرج
حرارت برودت رطوبت پیوسته وزن زحل وزن منتری وزن نجف
وزن عرج عرج عرج عرج عرج ۱۳۱ ۱۴۲ ۱۲۲

زجل منتهی مرجح قبر شمس زهره
۲۸

عصر غایب در مرکب از طبق مواید اول از نهاده است مقتضی عدال در فاعلین
و عدم عدال در منفیان است زیرا که خارج از عدال در منفیان برویت
قطعه و اکر عصر غایب در مرکب اطیف نهاده است مقتضی عدال در فاعلین
و عدم عدال در منفیان است زیرا که خارج از عدال رطوبت قطعه و اکر
و اکر عنصر غایب در مرکب مذکور نهاده است مقتضی عدال در فاعلین و عدم عدال
در منفیان است زیرا که خارج از عدال رطوبت قطعه و اکر عصر غایب
در مرکب تراب است مقتضی عدال در فاعلین و عدم عدال در منفیان است
زیرا که خارج از عدال برویت است قطعه و اکر غایب در مرکب ایشان در مواید
کافی است مقتضی عدم عدال است در فاعلین و هم در منفیان زیرا که خارج
از عدال در مرکب ایشان در حوارت برویت است قطعه و اکر عصر غایب در مرکب مواید
مقتضی عدم عدال است در مرکب زیرا که خارج از عدال درین مرکب
حوارت برویت است قطعه و اکر غایب در مرکب مذکور نهاده است مقتضی عدم عدال
درین دو زیرا که خارج از عدال درین مرکب برودت و رطوبت است
قطعه و اکر عصر غایب در مرکب هر چند عصر تراب است مقتضی عدم عدال است
زیرا که خارج از عدال درین مرکب در دو گیفتگی که برودت و برویت

البته مواد طیف معداً که بست احمد است و مرکب هر آنکه بصفه معداً خاصه است
کما و اخی بوده باشد و از عدم باعثه باب فی علم الی اسم ای ارجمند ای تصمیم
اعلم ان فی اول کلام قال انه تعالی و شجره محترج من طور سینا که بنت
بالدهن و صبغ للا کلین شجره ای جو هر اشسان الدین عی الفعل و العقای
اجوهر الخ و جوهر العطار و فاعلم ذا الک فاذ اینج جوهر العطار و جوهر القمر
و بخل بصیرتی و واحد اهنو الروح و جوهر اشسان فی اخسر فی اینج المیذه
الحد و دهنترج و جمیع اهنس مع الروح و بصیرتی و واحد اهنو الذی وصف انه
تفاصل جل زکره بقوله مثل نور مرکب که چنان مصباح الی خود لائستر قرق و لاغری
و هی جوهر از مل فاذ اجتماع بده الاشتیاء صاریتی و واحد و جمیع الروح و نفس
و بحسب جانه خالقها و میده طریق وزان الکب دعی ای ارس طالبین
و افلاطون چنین زجل منتهی صدیقه زیرا که خارج از عدال در فاعلین
و این چند اخیر اد دوازده دین و نیم هشتو فا خلط بده لایخرا آد عی جوهر هم
نهنم من و جمل من جمل این چند را ملکس پایی کرد و بعد از آن اعنی چند کرد
بسیاری میخ و سواد منقطع شده بسته حق کن و عقد کن و طرح کن پر مشتری که
ام آمده است ته بجز از ته بک ریچ گفت پس بر کاه که می شنود و می ذکری نسند
در طریق بر اینی از کایانیت پیغمیری رکان است راه کرده اند و نام نهاده اند

هر کپ این ار کان از بچه همادا بزره آقا ای پن نام نهاده اند او را بیک
 البحرو ماء الفراح و ماء الملحق و ماء النظر و ماء الشیب و ماء العین و ماء
 الکی و ماء لسیف و ماء الغلی و ماء الحید و ماء مقطور و ماء الزین و زینیون ایض
 و ماء الجرج و ماء النوت در و ماء البورق و ماء الجیر و ماء لغشہ و ماء
 اغایه و زینی العرب و غیر ذالک و اما دالهین پن نام نهاده آنرا بیک
 و زینیون الزیتون المعطر و کین زایب و دهن لاده کاع و دهن اشجیره
 الحبت و دهن اھافی و تجمیع الایبغ و دهن اهش و دهن صفره لبیض و دهن
 النوت در و دهن الکبریت و کبریت الحطناکاری و دهن الزین و چشم کله
 الماءع و آنچه شبیه است برین ازادهان و آنچه صنعت پن نام نهاده اند او را
 بیار محجر و زهور و عصفر و زعفران و کبریت و لفنس و زینی و سخناس احمد و عربان
 الحدید و زنجار و سریفون و زنجیر منشت و زینی و سخنی و توپیار مدیر و
 صفره البیض و تحره آسریخ و زیار و ذهب و صبغ الذهاب و سبد و قرق
 و عروق صفر و اشتباه این و آنچه حبده است پن نام نهاده آنرا جایی
 حی و حجدین و هرگز و کلس و کلس عظام و آلفاظه المکانه و ذهب
 و خدیده مکانه مستریل و سفید لاج و سخناس که فلن در او میست و آرعنی بیضا و
 ناب العینی و حجد اتفیل و کن و طلق مصنع و کبریت نهی و زینی معمود

و هر دلایل و شمس و قمر و آب و آبی و سمو لو و شیخ و طفل و غلام
 و کبریت احمد و زیرخ درون و دهن مذاب و آرعن عطشان و قید و سخره و
 صلایه و امن این سبب هر کاه که سبید شو در بتوان این اسمای ای پن که بداری
 چهار را و مکن ار ماسوای آرام ام از مخلات سنتا دا بوسی جابرین خطا
 بسم ار ار جن احیم چنین میغیراید سنتا دا بوسی جابرین صوفی که ناین
 کت ب را تصفیق کرد م بعد از این دیگر کی بی تصفیق نموده و خواهیم نمود بدانکه در
 چهار زهر ار کتاب حکمت رمز بود آن رموز را هنگار کرد م و توکل بخواهیم نمود ام
 این اهانت را از کرد ن خنکندم چنانچه سچنه و تعالی در کلام مجید میغیراید
 که انا عرضنا لاما نه اسوات ولا راض و لجهل فاین ان بخیلها و شفوه منها
 و حملها را لات ن آن کان ظلم اجبو لاحذا هالم تسریت که بخیلین رنج بر
 من رسید در سخن کردن این اهانت تا اینکه بفضل خود رحمت کرد و منت بین
 کذات و نیخت کرد اینده مر اینجدرست سیمه واقعی این حضرت امام حضرت
 صادق ع و قوت همداد و دیاری کرد و از کفر ر و کردار ناصوبای زدشت
 و منحو استم درین رساله رمز نکنم برسم قد ما مر ای باز دشت و از بیان
 بعد از این کتاب دیگر رسار تصفیق خواهیم کرد خذای عالیان روزی
 آن کن که از بند کان سخنی بابت و آنچه در هیچ کنی از اسناد ای صول و تبریز

بادگرد و درین رساز ذکر کرده و سوکن دیا و می فرمایم که از بسیج لج پی از گذشته
سبین رساله اور تمام است مذاطلاع است و من چند جوت کرده در جمع غودن
این رساله و پرسخ خواشید نموده تازده بودم بنظر همچشت کردی نرساند
و گذشتتم که درین قطعه کش و عهد این مهیه دارم که بظاهر کسی سکه
نیک تلقی کند و متفقی و درسته است از این قاعی و عجب دارم از کسی که این مهیه
باور نداشته باشد و بجهش غایی این امانت را از گذن خواهند
معلوم بگفت که این چهار کتابت اول اصول کبیر دویم نظریه سیم تدبیر کان
چهارم در مراجح و حواله تدبیر و قومی مینه از نه کمن تدبیر الکبیر مکمل و مولی
تغیر اکان است هفتم هر که این کتاب با دید و نیافت دارد بسیج لجی خواهند
و اگر صدای خواسته و نیک تلقی نموده دریا به دیگر او را بسیج نمی و کن پی از
نیک تلقی که هم حکما را یکت بمن جنایت از توکس عمل تواند کرد و اگر کند برها
لازم است که اولاً معلوم کند که از چه چیز است و چگونه بگشند و بعد از آن اس
محجر صنعت ایمان و نیتنا سد که حکما طلب پرچم کرده اند و چه میزنه است و از چه
حیثیت این خاصیت دارد و نظیره از اولی ایم بعد از این رفع حکما و اند و
تدبیر اشان را پیر وی هاشم باید علم ریاضی و محکم و منطق و خوب خوازه
و نیشند تعداد از اینکه این را درسته باشد مردی بگشت که درست کروه است کو و با

و دیانت و دوست دار اهل بیت ساخت و خانه این نیوت اطمین و در لی
وزبان راست کو بوده و بخیل نیسته و اگر بخلاف این بگشته کاری از او بزیمه
و نیزه از این رخ و عقیقی نیا بد و روز کار پسرتی و هر چی که این علم حق است
و تدبیر هر کسی معلوم نماید که چگونه است و بخوبیت کیمی برآنی کو سند و بخود گیرا
جو اینی کو سند که مطلب از برآنی معدنی است و از جوانی جوانی و معدنی را طبق مکان
خونه دنها صافی نمند از سواد و ف دیچ فایده و سود می نمند چون پاک و زاویه ایک
مطهیر شده که با فضله کننده است بر اصریر از ادبر و دیشک نمنده بخاس از تراهم
کند و اگر بجای شمس خمس کننده هم است بید و اگر سواد و بیرونی دخشم بگشته نیزه
چیزی مثل دهن این بیضی با دهن ذلت و اگر دهن این بیضی باشد نهایت بگشت
پس روی سخته استه و سخن خنکه پانزده هر تدبیر درین این بیضی اند خدمه عیاذ
آن پانزده هر تدبیر است زال کند که کام عظیم از اولی ایم بسیار عجیب و بدان منبع
معدنی و جوانی بی دون زین بخاری بی محسنه های ایم از زیستی است و اور اعلی
منسوب کرد و اند عدت و معايجه آزاید دینهم بد اگر نزیق را طبع خا هر لی و
سر دسته و تر و باطن او بخلاف این وزیق جو هر یه سکم زود رکن پزد
و تدبیر اوست بعیت و اهل صنعت هی کو نیکه بی دیچ آنی کام منعه مش نرقه
و بخواهند و از اینکه کو نیکه شمس وزیقی ایم منظره کردند از بیعه

کمن نهمه جوهر ما را از خوشی دفع کنم و ترا بکرم و داد تو او زیم و چندین خواصی
در من است و شرکفت من با دست همه اچار و بهتر و شرافت ترا بفرم و پادشاه
مرا بر سر خود جای میدهند و شغل عده خلق بر من است و از هر چندین چند و بیل
و خون رخشن و عداوت میگشند زیرا در جواهیرت بین همه متادشی که تو میتوانی
این همه قوت از من است و از یک جزو من هزار خیزو ترا تو ان سخت و هر کو در
عالی است این معنی را طایب و جویا است و میزد آنند و بوی نیز سند امتحان است
هر که تو اند مرا عجده کند و ثابت کرد اند تا بخورد نهایح ده فرق کنم و اکنون بدخشان
تا پیش حمله کنم و هر که دریا ی عظیم بیار در مرآ کار را میعجیب کنم و سه های خرابی
آیا دکنم و پادشاه مان را قوی کنم و هر که مراد رشیاب دریا یکی را تاخترا و پاشند
اور اعماق است دریا ب جوانی وقت و هر کس دیگر صنعت و پیری و ناقوای ای اورا
درینای ب ایستاد امر تعالی ای پیش از المکنای این صفت بر سر که قیمت است اول طبع علیش
با پیش تحقیقت آنرا داند دویم پایه داشت که از چیزی است و طبیعت شناسن
باشد و پایه داشت که این صبغی که حکما بصفت میفرموده اند و طلب میدهند از این پیش
چیز است و طبیعت شناسن پایه داشت که چون زاید بخشند اوقات ها و لوهای پایه آیینه پیش از المکن
روح نفس و حسیه و حرارت و برودت و رطوبت و بیوت چیز است و هر کسی
چون تها باشند چه فعل کنند و چون یا هم هر یک شکوه چه فعل کنند و پیدا کر از چیزی بزرگ

^{(اویش) غریب نیز چشم}
و از چشم چسبت محبت برخودن این بجهنم تاده و این بجهنم غرضی از ترکیب گردن داشتند چشم
و بعد از کرد این او بسبیعیت این از دو عالم بردن نیست یا خواسته که بجزی از قوت
او کم شنی و یا قوت افزایش شکوه مخصوص داشت این حاصل شکوه امداد را صول کوچیم بیان
ترکیب عالم بزرگ از قوت است دوی اآن طبعی زربالا که ترازند و دوقوتان
طبعی ماده و در زیرینه دو قوت بالای اشتیه و هواست و دو قوت زیرین است
و خل است و هر چیز که در عالم پیش میگاید و موجود دمکرد و از این چهار قوت است
که دو قوت بالاید و قوت زیر قوت همی و هندست از میان پیشین توکل هر چیز را
بارا ده و خواست حق صحنه و تعالی بدانه زند کافی عالم و حرکت هر جهان و پایا
و معادن و کوهرها همچه باشیر آفاق است و هوا و لین هر دو قوت زند و پایا دو
مزاج دیگر با میزند و از میان پیشین توکل هر چیزی هشی و هر کاه از موادی که
عنصر بالای را درین به اکنچیر گذاشتند و یعنی مذکوره باشد و این چهار طبع راعی است
اربع خواستند و یکی را عضو کوستید و دیگر و درستی اینکه کفیم این است که چون
تئیم در زمین کنی و به این آب دهی خیر قوت آغاز شد زر ویه و هوا نیوت انتخاب
آن تئیم را برویاند و از بطن زمین ظاهر گشود و بدل آید و قوت گرد و چشم
و خرم و تازه باند و مشکف و بار آورده و هر آنچه کرد و آنچه مخصوص دو هرگز
از آن بحال آید و دلیل آن و مثال آن در جهان است مجری است و پیش از پیش

که همین خاصیت دارد طعام را هرگز نمود و بکار از آن و لطیف آن را از کشیده بکار گذاشت
و به راه امی آنچه سباد است و موافق او غذای بر سند و همانند را تخریب و پنهان
پس نصفی موی و ناخن و مغز و کوت شدن بر بکار گذاشت خواه کیمینه با ان زبان
وقت صفر آن را ماده همی ده از غذا اوبنات وزین نیز همین مثال خانلر خبر
لطیف بروت مسکن صفا و صفر اطیع آن آن شست و تیرکشند طبائع و معده
آدمی است و غذا دمنده است و حیا کشند لطیف از لشیف و صاف کشند ملعم و شکر
آن قابیز در زمین همین حکم دارد که بنت لطیف را از زمین کشیده امی کرد اما
و بهره و فیضی هر چیزی که دانه و میراث بجن بر سکو قرار میوه این همان وقت
آن شست و بروت که تیرکشند عالم اند و هر کاه این دو وقت بچوی بیان شد
بنده ۱۴۶۰ نشوند و فایده از آن حاصل نمایند و هر کاه این چهار غصه با عده ای شنیده
آدمی بیدمت زنده بیشد و اکرکی از آن بر قوت دیگری غذانه بحال ف دو بیماری
کشند و ممکن نمایند که این طبیعت چیزی توکل کند از ا نوع جواهر هر کاه زمین بقوت حمل
توکل کشند اندرون آن کرم باشد تحریر هرات و میر مندن آ فاری چیزی که کرد پنهان و چون خشی
هوا و ورسه پنهانه در چون آن قاب بر او نماید و از بالا قوت کی در لون ده و او را عالم
کر دانه و اکرکی خواهد که از جوهر اتفاق ب صحیح نامی کرد ممکن نماید اکرکی خاصیت همچنان
سو زانیدن آنچه نیست که برآ و مغلی شو و لون خوش بر آن پوش خواهد و در زمانه

آن چیزرا و مثال این مثل فجعت است که سیاه بسته چون آتش با ورسه سخ کرده
برنک آتش بعد از آن لون او زایشی و خاکستر شی و اکراز این بایز بر عقراں
و عصفر شویم که کاریت ن موجود کرد این دلیل آن قاب و هوا صبغ در طبع این
نماده است بیرون آوریم و زنگ یکم مخصوص این بیصل آید و صبغ توئی تام با
پست آید و بخواهی بجهنی که حکما طلب از زهره و خون کرده اند و کوست را شان
ده بر و تدیر گشته اند ام مردمان نبات بر جی بر دو که من بن عقراں است بجهن
بیانی که آن آنست که اور اموج دکر دانیده است از لطف و صفت و آرایی و
و هم یکی چیزی که دانیده که ستر قدرین آدمی و مخصوص کرد ایند اور ایه بجهن هم
از رو حایت جویی است و هست کریم و قوت و تاکتی و صبغ نامی و فت و اکرکی
که غص از زمه ره آن است که آن خون را نکن و بگوئ خون در اول سخداست و چو
هو اطیع آن کرم و تر است و چون قوت زهره با ورسه سخ شوی پنکه اتفاق
در همو اجتن قوت خوبی اکرد و چون غایب شوی در این رنگ همیزی کرد و بجهن
حرارت غرزی بجهن در تن آدمی و جیوان است رنگ خون سخ و بکال خوبی نمایند
بر طرف شوی خون بمال هم بر کرد و سرخی در آن نیسته و این دلیل است و لخ
و چون حرارتی کم در زمه است این قوت هست که خون را بگیری و هست که غص
از اوجا صل آید جواب کوئیم که عالم بزرگ و عالم کوچک کوایی میدند برین زیرا

کردانند و نکد او اصل است بقوت آبرانک ده و بر نکد خانشنه و این دلیل
نمایم است و کفاست بشه و تحقیقت معلوم کرد که مقصود غرض از مهدوی چهل
آید که از میان نزو و دمچه صلاده بشه و به چوچه مولودی از ترمه و ماده هنها
بوجهای را که جفت گشت ایشان برسیل عده ای بسته مولودی که غرض است
از میان بچاصلای دو دلیلها دیگر نیز بشد براین شال و بر مان و جفت که بضم
مرغ که فروخه از بیاض آن بشد و از زرد و خدا حیر و چون کرمی هوا که مخفی
بر آن نشیند و اورا کرم دارد بقوت آن حرارت بیان خون کرد و بعد از آن
آن خون کوشت و پوت و سخوان میخواه و مرغی بیه آمیجون مادر و پدر و
حرارت غزیری و اصلی که در مردم است خون را که سفید است میپزند و تبدیع
تسخیخ کردند و بعد از آن خون و کشش سخوان و مفرغ و مرچه در آن دم
مردم است بید آید و هر چیزی که میکند و ماده هنچیزی که چنانچه فروخته ام منشی لاغری
زده و صورت بیه آرد و قام شکنندی روح اند که بس روح بود بیوند
و حرکت در او بیه آید و تمام شکوه پاده حرکت زنه کافی نیز براین شال است
و بین قیس باید داشت که غرض و مقصود بچاصل بایه الاین شیر طبیعت نه روش
که در حکیمت و علم کند و صافی کردانند نه مدعا و دید پدر و در دن بذات
و نمر و هیرین و ستریمین همه معدنه و دید پدر و در دن رکن سرخ بقوت همان

طبیع آشناست بینی چون آفتاب که سوزنه هست پیون بفراط با سعرض از وی یک جمل
نیادی میخی دکن است چون چهار کن تمام و با عذر ایستاده ای این چیزی تولد کند آن
خون رکن سه حقیقی آن عارضی هست و از حارت غزیری است زایل توکنی از آن بچال
نیادی و مایه دیگر دیم که آن نکلی که غرض و مقصود آن است پوشیده در آن چیزی
که از هم آمدن نزد ماده بشد و معنی خون کرمی آن تربه هاست و متال خون
زمین و آب و طبیعت آن زایر و ن اگر بقوت آفتاب و همو از درون بنده
اچنی نکند آفتاب و همو اجد اکنند که آنی درین طبل بذات از قوهای طبیع که در آن
ایش ن است پیدا آزد و معنی نهاده در آن پایانیه بشد چنانچه مصخر و زغم
و هاند ایش ن پیچنکه نیز این دوقوت که در حکیم طعام را میپزند و طبیع را کشید
حید ایکر داند و از آن صورتی همیزی می آورد مثل بذات که موی همیزی مغل بذات
زمین رکن بذات در ایست که طبیع اورا موجه و بید آورده و این مثقال و قیاس
چن طاھر و تزدیک است و نبینی که آبی بینی که بیان میزی بیل لزوی صداقه ای که
آه اگر ایش را باینچه شکو جدا نمای این که در جهان اکن فعل و حارت غزیری که از زهره
در خون تاین کند که خون در اصل بیه است بکری زهره رکن که در چون رکن بینه
چنچه ضعیفی است ایه ایا وی بیان میزی رکن نتو ای که در چون نشان بذات آن اصلی است
گو طبیعت بقوت آفتاب و همو اور آن در حضرت اکنور موجه آورده و ظاهر و معلم

و تا سیمۀ جمال رسیده باز و آنچه در قوت است ب فعل موجود کرد و این دلیل ویران
کافی باشد بخوبی مقداره و دیگر ما لذای علی نیسته لالا از عام ترجیحی که
در عالم است و قوتهای نقیع را ان موجود باشد و صبیعتهای وی عام و معتدل
نمایند از این سیاست جوانی و بیان و معدن این قوت و تأثیر کریا و کوشش
در حیوان موجود است از سبب قوت و روح وزنه کافی و ظاهر است که در میان
آدم اشرفت زرین همچویان است و از عالم صیغه فراز از جمهور عادل چهار طبع که
در روی مرکب و موجوحت و ترکیب اوجون عالم پیشرت و حکما مکونند که آدم نزدیک
الا از آدم و مرغ لز مرغ و همچیز از اصل خوش باشد با عادل طبائع و صبغه آن
و لا معلوم است که شرح بسیست بکشند جوں بیفکه او را رکنند آمقدار
که کفايت بوده در معدن و لذت بخواهی و در آن زنگ زیادتی نیست که از ادویه
بیرون تو ان آمود و همچیز دیگر را باید و لذت کرد تا مشابه خواهی و از محل کرده آن
مقدار را که در شرس است تو ان کردن و پیدان رکن تو ان کرد که رکن شمشن
بعینه و زیاد از آن ممکن نمود و پس چه فایده باشد در آن بیچ سی معلوم شد
که قول حکما نهاده مژه است و مانعندیم که عالم کوچه در کب باشد مثل عالم بزرگ و اچه
در عالم بزرگ موجود منحاج از عطا قیم و جبار طبیع و لذت و لذت و لذت و لذت
در وجود آمید از جهاد لذت روح بتوک در دوی نیست مثل عالم کوچک و لذاین جهت

قول کشتن عالم که چک کر جیوانی است و دتر و تر و مکب تر بسته از این جهت حکای
این را اجتنای کرده اند چرا که قوت حیات اور است و عطا قیم معدن مثل مرده است
که در روی قوت و حرکت نیست پس چون برخان دست نش که منع از چه نوای
که در که مقصود از این بحال آمید و صبغه عام بزرگ از موجود کرد و تا از او بیرون
آورد و بحسب دیگر اتفک که حق بیش صبغه چون صبغه اصلی کرد و مثل معدن که
سی دلیل در از باند و طبع آن حسب معدن شده بشد بخاری و علت خوف اول
پیون برده بصلاح آردید اگر کاه زمین پاکیزه و نشیرین و معتدل باشد
آنچه معدن نشی پیدا منیخو و هر آنچه از حد اعتدال پیون است دیگر معدن نهان میشود
منظری و زحل و زهره و مرغ و حکای از معدن عام صیغه معدنی را اجتنای کرده
که مثل معدن نشی باشد و در حد اعتدال و طبیع و قوت صبغه و لقیم و ظاهر غذیم
که آن جم جم صنعت حکای است فی ترین جزئی است که از عالم صیغه چنانچه معدن نشی
شنر فیتن حاکم بیشتر و شر فیتن آنچه در عالم صیغه است که قوتهای شر فیتن
در اوت نش قوت ساده و باصره و فنا فنا و عقل که نش فهم قوی است
در آن و مانند است یقونهای بالای اخلاق و عاند نه بات که بروی شر فیتن
جهش بات بله دلیل باند بر اصل آن و از حد اعتدال چهار طبیع و عالمی همار است
در اوت و هر کاه این طبیعت حرارت غیریزی با مردم باشد موی او بیش

و جهد و جهن حراست تکه شنیده شتر پر شده و جون ر طبیت نیز راج راه یافته میرای او
سینه کرد و اصل احوال سینه داشت میان سینه و سینه و هر چه در عالم
بزرگ است متولد است روز شب و مهر منع صکا از بین ری هوارانی که در آن
بسیار است و حکا کنند اند که جهر صنعت علی عکس از او میباشد و عالم کم است
چون این دو عالم صغير و بزرگ این سبب که آن جزوی است متولد از رحم اول عالم
صغير که آدمی بيشد چنانچه عالم دويم جزوی است متولد از عالم بزر و حرکت
دارد و روحي است روحاني و پاکيزيه و نقشي حیوانی یعنی دارد و حسيه رانی
و حرکت و حیات یعنی زندگانی و مرد و دار و چون بیش دارا کو را باید کودتا بپرسی
چه بوقت زندگانی و دلیل دلیل زندگانی و برمان آن این است که حی فرزای چون زندگانی
و دامی که دیگر حرکت در آن موجو است زندگان باشد چون برایه شنیده از مدن
جدا گرد و مرده بنشد که همچو عحرکت در آن نباشد چنانکه مرده را نتوانید و را
نیز نتوانید تا پاکيزيه گردد و در آن است تهیه که نه تن چنانچه مرده را در کفن
در آن است تهیه که نه تن است که لطیف از اکتفی و صاق را از کدو رست چه اتفاق
که همچو عارت زین جسد مرده را بپسند و میرزا زاده و رجزای هر کس کرده
اور از آنکه بگیر خدای کردانه و هر چیز را مخرد از مکان خوش باز برد و هر طبعی را
طبع خوش سنا نهاده و قی که جمع ترکیب کرد از هرمان حضرت ربانی علیه السلام و اکبر

کسی شوال گشته و اعتراض نماید که آدمی را عالم دویم گفت اند باشند هر دزوی
قوت است که میان حق و باطل تغییر کند و آن قوت مینه است و محیر اچه تغییر
حق و باطل است جواب کوئی که این قوت غیر بهم بستگان دلیل که در آن شخا
بنت و دعست بیماری و تندیستی و اعدال میدهد حسیده مای بیمار را و این قوت
مینه است که میان حق و باطل فرق و تغییر کند و حق ثابت کند و باطل اتفاق و بدان
و ز پریده اند فایده کفر را در چوکی تغیر او اول تفصیل و تطبیق و تالیف و
تفصیل جدا کردن از کان است و غرض از تفصیل این است که از کان محیط جعلی از کند
پر اکرد و بجه خانی سه و اکثر از تجھیف دیگر در اوت بیو دی تفصیل حاجت
رنده ای و در تفصیل اول پیزی از محیر جدا می کرد طبیعت او سرد و ترش و
متصعد متشی و بخار و بزیق که شیوه و هند فک است برای و دن بخار آب که در
و در قاید فرو چکد بر سال بخار ای که از زین همراه امت صاع متشی و برجی کرد و دو
با ز آب مشهود فرموده اند بزین سبیله در طبع آن بجهت تقویت رطی
حیف با وی مراجعت کند متخلف و منفعل و است این قوت برودت چون تفصیل است
وطبیات حیف مقدور شده به کنونی فرو داده بآب اول باز غیره و صفره
از تجھیف قوت بجز برودت این چون ماده از دویم منقطع کرد حرارت آغاز
و رقایه و مثال این قوت موارد بجهت مولود بسته که تقویت هی فروزی و طبع پر کند

مثال پر فروخت می‌گفت ادبر یوم در نهضان است از این محبت نو هجارت
زیاد می‌شود که درت زیاد کرد و ممکن نهاد و درت تا بیکی باشد که آب بچشمیدند
محبت صد ت نوشت در که درویست و حرارت بخوبی است انتشی و بجهنم انتش
ضعیقی که یا نیفعی یا نیزد چون صفاتی هجارت باشند بزودت بیان میزد و در طبقات
تعارف آن بررسد لایه به لایه و متعبد از قوت هفچان ماده رطوبت آخوند و قوت
حرارت زی دارد و نزد رطوبت کرد و بمنی رطوبتیا بر و دست این خوش مخصوصه شوی
نهیقی رسد و نتواند فرود آمد جهتی که غیره مهار آن بجهره و غیره بیان شد لایه بعده
کرد و جسمی که بای خود منعقد کرد این زم و سرت باشد که بجهنم آتش نمک باز و
از جسد علیعه موکر او مستولی شده و اگر بجهنم مواینودی صلب شن جهی منعقد شد
هم این ختن بر و دت پرسنست اذان داشته باشند همچنانچه در آن پوشیده
چنانچه آتش در هوا پوشیده است و جایی که فرست و از نیزد که جهاد نشوند
آنکه هر دو طبقه و آنکه دهن و صبح جدا از هم است هر کس که از صد این است و نهاد
زمینه است بر و دت و صبح را از دهن پسر از توان کرد مکرر که در او آن نیزد
و صحبت میباشد جد اکردن صبح از دهن تا معلم کرد و دتا هر کسی تا همین
علیه و همیز رخچ چشم پر شرط دارست و هر چهار روز کن چون منفرد نگر و انداد از نیزد که بر میباشد
نخوند و تبریز کر قرن صبح آن بست که دهن را بای خوند عقید کرد تا اجزایی از همچنان
بلطفه و لطف

لطیفه و گشتفت و یار از آن ماء العسره مرتبه مقطور کرد هسته هچنان ادبر او اندامه
و بردی اشتر سوخته کن که نهسته صفحه چون این ایرا چشم دروی او خیمه میباشد
اطافت از دهن بد نهسته صفحه عمل او بر دو نوع است که یعنی آن است که هنر
در قرع آنکه نکند و قدحی بر این اوضاع نکند و در علاوه که نهسته تا یقین آمده
میباشد حیل یوم که بیش چون منعقد و بین صدر سه در صدره کن نی باشند
و در قرع آن خیمه متعلق و ماء العسره مقطور که هچنان دهن در قرع نیزشان چشم
بالای صدره ما در این محبت و سنت وصل قرع را محکم کردهان و بر کافون که نهسته
که ملبد بسته چنانچه ازین قرع هم سختم که شعد باشد میشیر غنی چهار نکست
معنونه صد و سی سی باره و نیزه این کرد و اکر سه آن چیزی از دهن ملبد بیکر کفت
تایمچ از دهن در او غایله آن آب ایجاد کند اراده و دیگر آب بجای در قرع
و صدره باید کرد تا هر چه صیغه است تمام کرفته شو و هر کاه صیغه تمام بیرون
پیا بد آن خرقه را باید بست و ایده تا اجزایی از همچنان و همچنان در آب و چون نیزه
صیغه در او نماند آبی کن کلید دایم شغل و دهن را چند ساعه از دیگر آن آبی که
دهن در او است ببر طوبت مقطور کن که آیه مقطور شده صیغه باز هر کمی و بیز مرلح
کلی و مولا فقط و مناسبت و این معنی از قول حکاک است که طبیعت مرطبه است
لئکه هر ارد و این هر دو طبیعت چون هم آنندی کردند و طبیعتی داشتند

بی خونند و لکاه دارند و خوش کبرت طبیعت ارم خشک چنان طبیعت کسرد و تر
با هم آمیزند کی نشده مراج برخ و صنعت بد مرکنداز خوشنی و لازمید کیه جهان تو نه
دانهم از کفه حکایت الطبیعت حیط طبیعت مرطبیع راغب کن و این هردو
طبیعت چون یعنی زدن و طبع دیر راون طبیع خوش از زدن و این
طبیعت مانند میگرایت از حیوان که زبره که چون در اوست بلطف کردن عذ
و طعام که معده مردم است ازان بجهر کاشت ز بجهر حیوان کردان و بسیار
و دوستی و سازگاری و موافق این طبیع آن است که بین ازان عدد و
دشمن ملیک بر جهند و از نکد ملک غور و متوحش به تجربه آن دشمن محسد که درین
ایشان بیخوازند که بر جهاد ایش از میان انت نیز کرد هست عف و تلیف
نمایر سلطانیه جزوی بعلار دفع کنی و لاز آن عطارد بکی طبیع یار صد مقابله
قر طرح کنی شمششند هبته از معدن این چهار کتاب عام و کمال خیزای غریب
سپردم دلبر دل انتخی افندم کارین کتاب را در وری اولند و لکاهندارد
و بدل در گردن او کردم که اگر در هم عمر طیب نکنند و یکی را زدست او برایه و
خدای تعالی روزی او کرده بسته اگر هم روی زین عیال و پستانه بیهوده زیان
عمل کشد بعد دست وزیر بشد و از خدای چه که ضائق مجمع شیاء اوست
پر ایز عنوده پایی بیرون نکنند از دکمه از زوبال بر هزار که هم ملک و داشتی

که بی از دلین صفت بنشد ز هم رکم بخط بیعی که مت بعثت موای فخر بخ دل دند
و آخرت را باد و نهد و از خسوس شیطان این بخش و این دست مر اخواره دار
در روز کار یافیست و قاعده کنند این و حامی شیخی و در عیشی کن تا مذای عالی
از تو خوشنود بسته و از شیطان و جو شیطان لکاهاره تو را ولن که با
نیک بخوان و لکهور کن و معلوم خوشنی کردن و محل قادر و چاکب دستی و مهربانی
و بیداری لکار آیه و هر چه کنی ب بصیرت کنی و در وقت مطالعه این کتاب
بخصوص علی و معنی اور ادکنها و انت رهای او را یک معلوم کنی و دوسره
مرتبه تجربه بخانی و چون دیگل شروع کنی من درین کتاب و صیحت را کرم کردم
و رمزه ارا مکنون فیلم خوم هر که این کتاب را دریابد دلکیز بیخ از بقای این کتاب
و اگر هم که بخای صفت را دیده هبتد چون این کتاب از اندیه هاسته فایه
ذنبند بد اگنکه این کنی که من تصنیف کردم پیشان بیم سید من حضرت امام عجیب
ن اطع امام حضرت صدقه فرسود که ای جبار پیشان بیش که این کتاب بیان
رسد که محق آن بسته ای شیده خدا از نیمه از رز شر روت و دشمن لین
بنشی و از خصوصیت خود را لکهاره ای و بهیچ کس این هست و این علم را طاهرت زی
که اگر هم خوشنی و فرزنه تو بسته دشمن تو خانم کردیه وزنه کافی تو خوشنی و ای
بیهوده بجهانی و علی کنی و چون مردم رحمت بطلب بخواهی از دسته ای خود را که هم که

مکان و امکان است این هر دو را کجا هار و بیهو ده عمر خواهی داشته باشد و این
کتاب تصریف را بسی را میخواهی و چون تحریر متغول شوی کمتر از سی هزار مرتبه تحریر
نمایند و اگر سفت نیست کشیده و مستکاه داشته باشد و دعیه هد درسی است که از
آنها تعلیم میشود این کتاب تصریف نوش در را در آب بامزیر و هر چندی که در طبع
نمایند اوست بیرون آید آب را زهی کرد این که به حسب نار بر زیر آنده و لئن
که حکایت این که زهره از رامان است و اول بدین آید در طبیعت نوش دری باشد
که با او آمیخته باشد دلیل آن آن است که چون او را صدق کنی نوش دری
نمایند و آن طبیع که از او صبغ کرفته میشود خر علی است از این جهت آنرا داد
منجو اند و نام او روح زنده کشیده است اما تنظیف پا که در این دن ایکان آن
که از ف دیوار پیزده و صافی کرده و حسنه را ای طلاقت چون روح کردانه
نمایند و این مزید و بار وح سای مزید و این ای عمل تبریطیع ای طلاقت است تا چنان
شکر که این مزید و بار وح صیوانی رسید تار وح در او کسر و شکر و زنده کرد
ید اکن این آب و نقل غیال است دن که بیرون از این است تا چنان شکر تبیغ و تبریز
که زنده کرد و تبریز و زنده و تبریز در وکن دلیل که دهن و صبغ است عیال
که هاست که طعم و عذ ای میز لاند و بجور حصوانی میزدانه تار وح را بپیزد

در نهاد کردد و چون زیست بنت و عارت نکند فنکه دانند و اگر نیمه
سیچ بنت از آن نزوی هم بر این منال محبر صکارا بای سحق قشوس و تقدیم بالای
صفی مقطب خانمی تا چنان شکر که تو را هم بین و سار دار از اود و رمیخو دصافی
کشته دمیخت و که ورت که اصر اق پریست از او رفت و چنان شکر که بر کاشت و د
کند و حکایت این زیست هر چیزه ای خشیده و کار زیرها و رو دهای خود دیگر نیز آید هم
سخورد دن ایکه مستقیمی کرد و ای آب ران اصل او از آب دریای تیخ و نهرو شد
که شیف و خلیط بنت و چون متعهد شکر بخوار که به او مشکو و باز بر زین می آید خد
و خوش می کرد و لطف می کرد و لطف عدت و ف دنای زیست زنوری دلخی
و خلیطی بافت بیها زوی از وی ز ای می کرد و دھنلا آمد زنده کانی و خرمی
زین و بناهای آب بار دن بیشده دن فیس بست طریق عمل صفت را
از طبع زین که طبع هم اکرد اند و پاکی و لطف و صفت و صفت و هر که خواهی دن
تدبر یکند بکرد آن آب را که را ز حشمت کوه دمودن کریست بیرون می آید
و حبس کند روا در معدن طلیت و تارکی تاری و تاری دلیری از اند و بیرون
آید و صافی و بوز را فی کرد و از ای عظیم در وی تو لد کند که دل ز حشمت
هر حسنه که ترسن بنشنه پر ای سبب که بز هر وی بهم حسنه را بر زین ای
ور و حایات ترسن بنشن که رتش ز وجایی است دل بیوز اند پیل که هر چیز

خود را به بیو ساخته اخون آستش نام محدث اوزان تبریز کن نایخواه او بیان نماید
 کردد و آنها مین راه هوا بر دو طبقه کنند و آنچه کرد اند و فروبار در یزد مین
 آنچه کرد و بیرکت در او بیان شده و همین آنچه ختن شات هشچار باشد پوچه
 حبیبی آمدن بار و غرس پس کنید و زین دو نیزه را و عمارت کن بنزه کنند
 و سختی کنند و در آنست تقعیده کنند و آنچه محلول مقطر بر و فکه و باز پنهان مغلظ کن
 بر طوبت سه چهار مرتبه تاسعید شو و صافی کردد و بدید آنچه بناست آن زین
 محجر صفت داشت او امنیه حاصک کوه حاصل شد نهشچی باز او صل باشد که
 آن که هفت مرتبه تقطیر باز است هر آنچه را که شفیل کنی و بکری قوت آنرا
 میگیرد تا هم قوت روایت کند در اینست صل باشد چنین و قوی کردد و بیکار
 و معاد دست یزهی و روشنی و لطافت و فعاذی سیز این و بخورد دادن این آنچه
 مرغفل را هم مرتبه مانند زین تنشی است باران هجات که هر چند زین بیگر تر شو
 از آن باران خرمی آن هسته باشد و مصعد شدن را همان از تفق ترشی کرده
 مصعد شدن بخار نما از زین بوقت باران که بهو از دادن در و قوت یزهی افتاد
 و ظاهر گشت نسیمه هی غل نهشی بر و ن آوردن همو این حق را از هفرز مین
 بر روی زین تا ظاهر گردید و قوت پیغام آنچه و موحی کرد باران و قوت آن قاید
 نشسته است را از زین بر و بیر و ظاهر گردید و مقصود از اینی صل آنچه مقلاهان

از خود تخلیه از پیش بکار این را که رزح حکای از توی چیز آید و انسان انجوانه اند اقدار گرفت
 سخن کند تا خذیه شو و نشیه کن اند که تشویه سکد و این که بآنچنان و تا میان
 کوچ رمزی درین نیت نیکن خپد عاخوش بشه آمیخته تا هر کس حکیم بشد اصلین
 صفت را به اینه عقیقو در سه و این باغظم است و در دیگر که تهار مز و مجهی
 آراشیم که مردم بآن مشغول شونه و در دریا عیمیق قشند و در گز ربع
 تید ایزیر کنند مردان را حیکر پنداشته که تهییر کیم را میگویند و من کیم این که را
 میگویم که تهییر فیکر است و تهییر و اصول در گز باشد و آنچه در هم قی ملجم
 بر مز درین کی ب من بی رفرانه خو و ترا کی ب چیزی است خو و این بخراست
 بزرگ است و بخواص، نهاده از هر انگه بسته از روز نام مشیخ پیش از زان
 این حسید نعموم گردد که در صفت بکار میتوخیج باشد که دبور زن معموم و بکار
 حشیش اقر کردن و سر این در کتاب کمال و کتاب طبیعت و کتاب از زهره
 و کتاب طب دسته و عدد دیلین سرو کتاب احمدی و سبعین معالم این طرق
 یا دیگر ده انهمه لا بر مز که کسی برآن و اتفاق نگز داده است لذت نگزست که دسته
 لذت و لذت عزده همه چاچه قیل از این و صفو کرده شده است من قول افراد
 و ترجیح کجا بر در تبریز الحجر سیم از از جهن از تصیم اما بعد از اینجا طلاق از تجاه
 این ای از جهات پیشین و حکایت کرده است و طلاق ای ای ای بی پیشینی از مکا

د خم خلوط بهم و قیراطی از او بگیر و تیغه سریدون می آیند تحریقی خالیم بر جندها
 و روپس با ذهن رتمه عالمی پس نخواهد اراد و رایر قاروره بین هر کدام مشینوی ایه
 و انتخان مخلوط بهم ویا سی و رطب دلیلی پس آن این است و آن غمزد است و
 یادنست عینی طریقی و اتفاق ده است در زیها و مزیدها و است که بی پاشند مدینه
 پادست مان و بین رباشد که بازی کشند با کو دکان وزنان و دختران
 در خواهشانی خواهیں پادسته ارجی بر است این است که لعنه است حلیم و هر کس قدر دیه
 (اور اچیزی ماضی شیوه اوز او اکر خواهی نقل کنی) اور ایچه هم پس بگیر و نجات از کوب
 مریع و مستولی کن بر او شر ا تمام کنند نزوح او را پس مخلوط ای اور بابا و قیه از فتح
 واز ازو و قید از زیج بسیحی کن جمیع را بگشتن کر آن منع و مخلوط شیوه پستیکن
 صبغی ای ذکر شده را از زرینخ و است غضن و تشییب کنند پیش از این پس اکر
 تشییب کنی اور ازاد و بای او تقدیم کنی و تشویه دهی بین بیدرسی که اگر نمی بینم
 مخلوط شیوه هم پس نماید کن ایورا و کشیده و برا کنند کرد دیش بر کاه کاه شده حفظ
 او ناج ملک و رکیم و قبر و باب دهی پس بینه له بر او از د و ای می خفته هم
 در چارشته بوزن طبیعی چادر کن رسم کرده از برا ای تو در میران آن بپوشند اور
 و گذارد آن قب بکرم کن اور ایش بحمد بنی اور ایه حقیقت که تمام کرد
 اور ایش این خشور حمر و حجر طریق پس پیغم اور ایغ خلیفه پس حقیقت که تحقیق

حکم ایستاده است ای کم وزاید که بگیر از هجر قوم پس طرح کن بر آن قفت و هجر ای تقدیر
 که بپشتند نداورا ولین قفت و سید است پس دفن کن دوزا در راهی که در فرع
 عی پاشند در زیل ایه که تراکیه و هفتی بین برسی که می خود و اکر زنیاد کن لعنه
 و بکر پس بیدرسی که بیا همی کرد و مصل می شوپن بر دن آر و در قرع کن و مصعد
 کن آب ای دورا بجهی ای پس نخواهد اراد آب صقدر ای که آن زیست مرقوم را پین بگیر
 خل آنرا و قصیعه کن در آن ایل پس آچیه صقدر می شوی کرد دزد و هفتی می شوی از که
 حفظ و آن زرینخ قوم است و اکر از زنگنه پاشند پس اعاده کن رقصیعه را مصعد
 تغیر کرده و قصیعه ای و آن است که بگرد در رکد مثل سایج و شنج و عاج بی تفاوت
 پس این علامت کمال است و آنچه مانند از آن و صافیت و او مفید است و آن
 و ای مفید است در صیعه است حرکت کشند و نخواه ارنده رکنایین بکر ایل از پست خوم
 سر جزو و از زرینخ قوم که هفتی کرده دو جزو و ملن هر دو را در قرع کوچک که
 مطیعن بمنتهی ایض اور ایپوش بر او هدی و محکم و مصل و ما و بند ای بر ایش غل
 و نظری کرده بکش بر آن بین بیدرسی که مصعد می شوی آن و بیر می کرد دیش هر که همان
 سند از این دلت پس شد یه کن تفخیه مرسیعت پس بکد ای همسر و تقویت پس بر و لار
 اور ایه که می بینی مثل هفتی کشند پس هر کاه بیر نیری اور ای بر زرینخ می شوپن پس آن
 که آن میده این بین بعذر اکر اراده کی طرح اور ایش بیند از ای ای اور ایه

بر تو این را از برای آنکه موشی رشی کی ز غفت بخواه کردا نیدم از خواندن
قویس امید میدارم که موقت کنه خدا و قرآن و تفیق هارا هست اما اسرار تعالی و زیارتی
درین بسبس بیان پرسنی که باقی نمانه از برای تو مکری میعنی معیت این
تیغی ایخان است که داشته تو در کتاب با قرولتی بخطرو این آن را که
لتفیق کنی و تقویر دهی چنین صرت کنی تاریخی شک لامع نورانی غیر منعطف
و متغیر و این تغیر کاموصوف است پس هر کاه رسیده بین مرتبه جمله طرشه نیفس
پس بر زیر بر آن روح روان زیست است پس رو تبیر کن به آنچه مشرح دادیم
پس همان دیدار شو از برای او و به هر کی که حلام حکما مرموز است مقدم
و مؤخر است مشوش اعظم و تربیت است پس بیان و بذیس س تارا هدایتی بحقیقی
سیدم امام حضرت صادق ع و حقیقی امیرالمؤمنین ع که کشف کردم درین پاس
آنچه بمنجذب نفسم کشته کنم اگر همی ایچه در این کن بیت پس اینجا نظر کرد
بنده از بری از بات و دار رفعی قو ای همای سرا پس عکس نظر کردن در او و همکن
خواندن روا و فکر کن در او پس واقعه میتوی برآ ن که احیاج خواهی داشت
کتاب بکیز قطعه این ولد چو خضر و قوت خویش که بمحسوی یه و بیضا و موسی ایمکن است
چو ماران قدر صاحب گیری نیز است اگه از همین مارکس دیوان حسای اوست در وستمیان
چیزی داشتم از دویکی شیوه ای دلیل نهادم سیلیخانیه ملکه ملت برندم طی و خشن و نیزه

لایران

پر آن بگذار ام این بخت زر را چه روح این هم مرده زنده خم عیسی است این رکبیه ماند
که از رب کرد بخت کرداران چو خواهشی هم برین که بیکارم از آن خیوان
خوب بر دیگر در فرقه هضرت بر وا قول زیان از نایاب موز خیوانین کیم بخطه فردا
اگرچه هشان ملک سیحان زیان مالکه بفت مرغان که بین طبقه ایکر سیحان
چه می کوچیم بر غان خوش ایلان کی مرمع مراسمی منع خونه چنان پیمان شداییم خود
که ای دانی که سیمین غضعت کی ایسی خوانی ای کی خوان میان قاف این و هر کجا
شکاهم ماها را از نابل جمل نیز خمیخ ایشان پاره دم چو میر مرتفعی ای داشت
چشم ای الدین بخا ایل رحمن همی سر زیر یم خون چون خون هم دان بی را ای محیم بر جهش خو
زی هشت ای بو که کز توست دم ستر دی کو ای خم از خان بگشان هم
دار و سر شد و هر تک مرد ای زن جمیع در بین ای تزال بظفه خواهی بست خم نیز بر زیر خ
و هر کاه منی ای زن پایین بایی زن با پیر صرف کنند یا هنکی خیار کوزه در دهی که خفت خو
نمایم پیه در کوزه کنند تامنی ای او بیرون آی خلاصه مطلب بظفه ای زن و مرد
خیز منزه سر پیشی ای از پست خم بر دی که ایشان و هر مردم خونه ای زن و مرد با گله ای ز
زده خم منی بالای بظفه ای خیزه بیا ز مسد و دکون سرخم آن خفت خم را در زیر گلین
ای کیم ایشان و غیه ای ز بنت سر لین تازه که تا چهار روزه هر روز دعا در دهن خم تیشه و جان
دار چهار ای ز چهار و دیگر هم شده هر کاه ای او ای که بختر که از کنایه می هر کاه آن مرده را
بریو ای او در چهارچه مشعه همچه و بایی و را همین بدل از ذکور و ایانت و خیوان
چه خیتاری بیز کنیه می کنند و از آن شخصی می ایشانه و در هر کار مسوی پا الکتیر پا

و هر کاه آن زد و را صدیه که خاک او را در پست بکشید از جمیع مردم شون
من خواست تحقیق نمایم بر پیش خواه از این سوال که این آدم را از خود و زاده
تحقیق طبع دارد تا افراد که بزرگ شده بپرسیم و از این که فرمودند ملک عالم را
بهم زنده بخواهند اصل و جیوه و خوار ایک اول معلوم است که متفقینی متفق خواهند بخواهند
دو از اسرار طبع محیر که متفقین صادق بخیر پس ایمه سر که انسان بر کل کل زنگ سر داشت لفظ دفتر
این حمد شیعه ای را با سر که طیخ داده تا عذر غلط شو قیصر را با صابون شوی په تا پا کل کل غلو
لایه باز نمک این قیه را باله تاسیخ بخواهد من سوکر فرش کلاه صادقاً از همین و ملک شر روز
لذت از دو قیم بردازد دیه بردارد باز منداویل رفاقت که باز کله و میکروز آنکه از داده
روز دفعه سوم شویی سرت نه لذت از داده بعد بردارد و بیغفت که لذت قدرت علاطف که
کچه هر سر بر یون آیه طریق تند و خاطله که میگیرد در پیر میز خسته میگیری
زرا و میز طیی قطع بخیر که از این یادیان خطا رفته نه صیغه
جهنمه بید است کل کل سرخ مقدار از قیم بعفارون مصطفی ملک با کله همراه
روز صلایح کند و خوب اور دلخیزی کرم کند و آپانه اشتباخت باش

تجهیز بوسیمه و بند مقدار از قیم بیمه صیغه مورد بصر سیاه چهار اجزا
نمیگیرد برو راتن لایم با پیه و بند طیخ دیه بعد برداشت دیه که مردم شده باشند
ب زد و بجا بر پرد مردم همچون قیم زنده که هم رخم که در استعمال هشود و پیش
و حیثیت فرم حین پیش زایش بیمه بیمه ترکمان برات و مرادت همچنانی این اعماق
محیر بله و خلاطه شد و در عین دیز که سفنه پیه همچون سفنه آیه قیمع رو عنی چویز
اجزا اعلی اس و بز ای و عین چویز همچویه و مردم همچویه و دی ای همچویه
ماله جو بشخود کلام چو پر کر ای همچویه و از این همچویه همچویه پیاره
در کلام

۱۴۰
علم سیمیر زنگار دشت و کربلای زیلخ لادر رجبار ای همچویه و تا پهار رو زنگر و پیچ عالیه خبر
پس از طراحی خود از آن بهم زده جو علیه غایی این تیرا یا حق و صد بیکر دعیم ل ۲۳۵ ۳ و متفاصل
پر از ده هدیه یکم متفاصل پوره دار ای همچویه غایی خود صیغه و در بود سر کر فته بوت را در بوت آن که متفاصل
کنده اینکی غایی این تیره از این بوده قدر دودیه ایم مایل ای همچویه نه که نام است تهم مسغفه رسته هم دو را
با همچویه و صد ایکه در هنای خوبی که بمله دیست متفاصل که تهم تاره و ترا باشد یعنی هنای ایکه
که و آییمیو بالا را و خیه و میز تا بصحب در قیم نزد ایت سه کل غرب بالا ایم ایت کفر را با تکه دواز فرنگ که آن
زین است بعد این کفر را در میان پست تهم مسغفه که و سر کل غرب که بعد آر دبا قدر را با ایکه خر خیمه که
و بیت تهم نه که در آن قیم خنک کند و این چیز را در دفعه ایمان ایکه عده کیمی خیمه آر جو خیمه کند
و خشک کند یعنی دیز را که بخیر اور ده و آییمیو ایکه در ایکه که تهم را در او ایکه ایکه
که تهم پنه طریق خوار دواز فرنگ یا هم قدر یعنی باشه و میز میز ایش نه تا بچشم و مده هم را بیمه
که کم خیمه که بجان ترکی بکشید یعنی زنگه رفت دیم ریان پست تهم مرخ دسته و قیمه بیمه بیمه ده
آورده بجان و میز در ده ایم بازیز بیمه بیمه ایمه ایمه روز و بیمه بیمه
آیه دفعه که ایه
نظریون مکنیه رسیم ایمه هر سر ایم صد ایکه دیشیه که و طرفیه را آورده و پر ایکه
کا و کرده خیمه را دیگر لیکن که آنسته بقیه ایکه کل کل شیه دیگر لیکن یعنی آنسته که آنسته که آنسته
آیه ایه
لخیه متفاصل ترکی بکشید یعنی ده متفاصل ایه ایه جو هم بکریت و ده متفاصل و ده متفاصل
که تیکنیه لصفیه کند چو هم را لیکه دار ده بعده شوره دش در بیرون ترا پاینقدر سیچی یعنی که داده
تم ایه کنیه بعد تیکنیه متفاصل را بکشید ایه
بچمیں ناگفت ما زریس متفاصل نیمه ده متفاصل ایه ایه جو هم بکریت و ده متفاصل و ده متفاصل
حل ایه
لز ایم دواز خش و فرس بیایه و در دهی بیایه که سر بیمه و تا بیکه ایه که ایه ایه

شای زنگار مزبور غنیمه خواسته قمیه از آن روح حرا آب کرد و حیرم روح اکر فتم و از دو
وزرد و ای هزار باب طراو زروح از قفت ددر و در زد و لاره باره بای کفت و در پونه تباره کنم
در پونه تراچم که ققدر من دهد و در کوره بای قشت ملائم دوست نایم قمیه از آن که از کوره سیون
آوار دلم کم تند ملت بایس ره خرو و ره کاسه دشکه و دجه دله نکنیه و این غدر اعاده ده عما
نامه هر برجه لکه از قشر بین نازه معنول و مکنه ارا او در میان حیر و دس هم
سیرون بیار و تقعیه کن بنسق کمک و بای تکنیه اراد میان جیر تاره سرت به چن هنگین
و سردار ابردار و اندرون اور اخراج اکن و ملکه ارم معمول خوراک او و سرت اکن آست
پس در میان جیر او را لکنه اراد فیکت دمیه های از آقی سیرون آکر کی و رشد
صل که قفل دهی مشکوی جرس تو نزهه که سرت است پی طرح کن عمرت رکیه و از ده
هر گفوس سه سفه دار تو خود در رسن لاصح برآده هم این اخیر اما را صدای طیع
بلیغ نکنید خاکم رسمی مثل خاک لزام شد همچو یه از آن دس چاره داده و دفعه ذوب
باشه که و کش خود را خنکه در بوط کیه بزنه و دفعه از همچنان حیه بزره طرح نمایند و دام
و دکر حسیر خوب در نیام باید دود فریدی سه و رس و دار تو و نز در هر دفعه نزد مقال
از این اخیر او نکه مقال و نیم رس آزاد و دو دس با بیه داد تا حد از نفره افتاد
خوش چمنه تر توجه قمیه از آن بزره طرح نکنیه و می را باید باب کلا شفیعه کو چیز ایمدا
باید که قفت و آهن را باید ناز که کفا از پول نازک تر و سرخ باید گو و در آرایه کنید باید زد تا خم
دغه و نز اکنست که حلقت تراز او ش رو چرات زاج زده لار علیه شخیر فراست
پنگ زاج غیره و نوره میارو قلعه هم و سواله آهن را در موقعت بر زیر و دفعه از آن حمله
نماید و دفعه از ده آفتاب خنکه و با پوره بایته هر صدی خاک و بخش هم کن و حیر بز
و سیه بیچر مسر طلحه کی قمرات مسر که ستر اور کوالم مقترن زنگاه قرنها زنگه ای و زر سرمه
دفعه بایه ایم زد و نعم از آکی آن سرمه اعچ علقم اکن و در آقی پیشکن بایه ایه ستر
صلانیه تا و دیم بکسر چیز ایه حیل زنگه بیچر متر هم کسر طلحه و عز رس عی میان و کوکه
قرشی و خلخ طیعه کن در ده است و دو اس را در میان دنیار بکار از قاع نزهه بایه کنم آست

ویک شمس و پنج قمر با مذکور شد که نسخه است. نو - آنها ولی پر کنید و نجفی هم وزنی از قدر در زیر پروردیدند.
بر دست کنید که خارچ پنهان است. مردم تبر را بین عصر آن روح نهاده است. از جسم آن قدر پی از عقد از نفه خواهد شد.
که روح روح از جسم او درایه و او را کنیتی خواهد بود. حجتی همین یعنی زید صدای خود را می خواهد
دانش خواهد بود. عذر استاد کامرانی بعلایید روح رسی و شخیخ و روح و روح را اهلی کرد و شخیخ را
را بینک می باید نهایه و در مطلع خواهد بود که از عده بیان و رد زریغ زید سرک زرینی را می صدای خود
لکن و آگهرا می صدای کنید و هر دو را با هم دشتر شعیی کنند و سرک تنه دویں لدربالا کنند
ریخته بیست و پنج هزار سکه عین کنید از این مفعلاج بخود در سرا دویزه ذکور در لده و بیان یافز
که سه روز از تقویه و اسرائیل نوی تا هر سه شنبه و مشمع کند و طرح کنند باس بیان قدر از قول
ملح مذوق. از آگهرا سرک تنه می شد. دمشق سرک را در سرک آگهرا نمی خواهند و بیان نمی
و خیر خواهند. از نو سرک تمام خود نمی خواهد. صدیق را باید کنیتی بارگفت. لکن و هر را در
رید آسیا نشوند. نهاده از آن صدیق را در ظرف نشکنند و از سرک در سرک آن کند و پیش نمی تام
سرک تمهیخ کند. بعد ملکیتی از مده بیدر دو زهره طرح کنند و دو شفال چرم و اصفر نمی خواهند و پیش از کنید
نمایم که نهاده چهار شفال و پنجم قدر مخفی خود نشانند. صد شوال زایع سمعه نمک طعام شوره بر ایام
لقطه نمایند. اسی سم نظره می شوند. با هم صدای داده مفتح مذکور بر روی اونکه از هر عجیب
نمایند. تا این کنونه باید که واز این دو از نو و در شفاهات ایشان متفاوت باشد طرح کوچ از آن قدر
مشفاهات ایشان متفاوت باشد. هر زهره طرح نمایند و همان سم دفع عوض کند. از زریغ هم می یو عصری از آن
عمر ریخته باشد. بخوبی عصاب روشک سلامیج سرک نگزین این ایز اما را این می صدای
نمایند. لایحه از جمع تامه لقور سردم ملیه از نه بایست و فی از سر روز بیان صدای نیز نیز
باید کند و نهاده از آن می یو را فیله ریخته باشد. بخوبی و مصفه ار دوس بورده
نه می یزد. در این آن قدر ملائم می یوی چهار طور از فتحه عمارت چنانچه دو می یزد. هر چهار را می یابد و چهار
رعنی بوزانه و فتحه عمارت چهار از آن دو ای از مزبور را یا لقطه من و روح صدای خوب
نمایند.

و در دو اکتوبر میلادی و سریز نزد روزنگران بای کلو دوار خوار غاک قشم
 مشیخی برده زمین طرح مانند حمل آسیه احمد قره قاغچه دار دو هر دو رید رستاخیز
 پیش از نظره مایسی کو و روشن عجیز دواهای پیچه خیلیم و رور دواهای فیل بادام با چشم
 کرب ده نظره پنجه و دم از اکن افس زده بیا در زن اهست ام هست پا دخیر تا وسک و عمال
 هم اتفاق رفته و دو های عالم کو صبا از آن بیار که رسی در میان سیاه چشم باشد
 و وزن پالای را بای چشم بزرگ نماید هست مادر اس و مطهی اس زیر چشم بزرگ نماید
 هر کدام با شر صحیح فرمایند وزنی بر سر دفعه های از خفه و مصله کرد و کمیز و ار تکانیه
 محمد لند و مس ده بآین بچشم بخود که رسی بسته است که طبل و قل و رای هم صلاحیت
 در میان چشم یکنای از دشتر فیض را می بینیم و هم تا سه دفعه نمی وسیع
 وزاج سخن بای هم صلاحیت دارد و آنی مایه و شتر فیض در میان دو دواهای فروز و ز
 و بیرون آن را در طراب و شتر فرایاده زنده بکیم و رسید فهم و مس و ببر و دن
 آن درده خوب تایید و مکیون و بای رعایت قرار اعلان و وحیم بین قسم تایت میتو
 قدر را از این بکیم بکلیس نمکه نماید رسی و در وحی را مقابل ملزمه نمکه با جتر مذکور صلا
 و دفعه سه مایع که نرم و مردانه است و کاهن را کن مدرک کوچ که رعنی مخواه
 سه تایت سریع با ملعونه قره و مس صلایح و ذوب که متفاوت از سخنه زنده هم

سُبْحَانَ رَبِّ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْمَا وَبِرَّ كَاذِبٍ كَرِمٍ بِهِرَمٍ أَعْلَمٌ
وَأَخْرَجَ الْجَنَّةَ مِنْ أَعْدَمٍ وَعَمَّ الْأَرْضَ نَمَّا
وَلِصَوْتِهِ وَلِسَامِ عَالِمِ شَرِفِ الْوَلَادَةِ آدَمَ
وَالْجَمِيعُ خَطِيبُهُ صَدِيقُهُ سَمِّيَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
عَنْ لِنَى لَطَّافَةِ الْمُتَزَاجِ خَالِقُ الْأَنْبَاتِ
خَلَقَهُ مُحَمَّدٌ صَاحِبُ الْعِزَّاتِ وَالْمَعْرَاجِ
لِنَسْنَابِ الْأَعْمَاءِ شَطَاطِ عَبْرِيْنِ شَمَاءِ
عَبْرِيْنِ شَمَاءِ وَنَعْوَسِ سَخْنِ رَادِنْظَارِ صَدِيقِيْنِ
عَبْرِيْنِ مَعْزِيزِيْنِ حَلَوةِ جَوَاهِيرِيْهِنِ
وَابْنِيْنِ بَهَائِيْهِنِ دَرِسَدِيْنِ إِزْمَنِ وَشَرْفِيْنِ
فَمَنْ عَرَبَ عَنْ سَنَتِيْنِ فَيَبْسِرُ عَهْدَنِيْكَهُ فَهُوَ شَرِيعَهُ وَاقِعٌ
وَتَحْقِيقُهُ فِيْيَنِ الْزَّوْجِ وَالْزَّوْجِ
لِصَبَّهُ اَقِيْمِيْنِ هَلَنِ نَعْغَلَانِ وَفَلَانِ مَسِنِ الْأَكَّاتِ
وَجِئْرَهُمَانِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ
طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ طَرَقِيْنِ
وَرِبْوَتِيْنِ وَلَهَرَةِ وَلِسَامِ عَالِمِ شَرِفِ بَرِتِيْنِ وَحِيزِ خَطِيقِهِ حَمْرَهُ
وَلَبَهَرِيْنِ مِنْ عَتَّرَهُ
وَذَرَتِيْنِ اَعَمَّبِيْنِ فَنِ فَضْلِ الْمَعَا الْأَنَامِ اَنْ اَغْنِيْمَ بِالْجَلَلِ عَنْ هَرَامِ خَلِ
فِيْكَنِ يَلِكَرِمِ دَهْوَاصِرِيْكَيَنِ وَلَكَوْ الْأَلَاهِيْجِيْمِيْكَمِ وَلِصَلِيْمِيْنِ مِنْ عَدَمِ
وَلَكَمِ اَنْ تَجْوِيْنِيْوَلَأَخْفَرَهُمِيْنِ اَرْسِمِيْنِ فَصَدِرَهُمِيْنِ وَارِوَعَهُمِيْنِ وَقَالَ رَوْلَهُ الْأَرْوَهُ
اَرْجِمِيْنِ تَكَوْ كَاذِبَهُ كَرِمَهُ وَفَانِيْنِ اَيَاهِيْنِ بَلِ الْأَمِيْمِ يَوْمِ الْقِيْمِ وَلَوْلَا سَقْطَهُ فَلَكَنِيْنِ بَلِ الْوَزَبِ

رسول الله و مساج الائمه المعصومين صلوات الرحمه عليهم جميعين في شرف الارضه و سده
الاوله هذہ زوجت ابی البرق اعزہ لکم عبد الران الاتر المدح عبده لکم من ذکر که
لهم قد ایل نفع ترسیه لهنچه راه زینۃ المدحوم لغفوريه طهیه عاصیاً قاتل
کل زمان من خیرة الاف دین بربری فتحی عجی و کل الف دین رسخ عصی و کل
عیسی مرتقاً صریفی من الغضۃ لمسکرات و ، و متفقل من الذهاب لپھو
ایتیع من الدار ادوا حرقی محله خلان من قریت خلان مشتملیع الہیویات ایضاً
لحدتی ولا صطبلاط والزوضه و لیعنی و لایشی راهنگه و غیره یاعم المیاد و عیادی المتعلق
وکل دارت عایر حیطه هنایقہ راهج و ده نبلان و ضبلان و پنځین که و پخته
نی خونک خلان من خلات خلان مشتملیع الدار و لایشی راهنگه و غیره یاعمہ و غیره یاعمہ
ایتو ایع و الملوحتی و محجی الیه نقدرہ ومن کله دا کم صحیح بربر و مراوحه صریح یاعمہ
ایدو میشتمدی الایی و القبول شریعین بکیت صارت المسکلة هزار بوره هناین ایع
ایمیون المبارک زنومیه و حیلیت دارنه لزوج المرقوم ولد ایمیانیت معنیا ایت
وله ملایت همراه ده ایمیانیت و همیلت و لارادت مع همیز الرزق
و مکنة وقدرت و هستطاعت و همه لشت من الدار و پنځی من الزړنې مع
تو همها ایل زوج و بیویه قول البه جیدمن ایمیانیت و کان زاکع هری
خیوم نسبت عشر من شتر بیع الاولیاً ایشی و میامن و میامن نیمه الاف من
العوره زنیویه ۳۴ روز آخیر اکو غایی القلبیم ای الرجهن ای قرم للهه ای الردی زنیلے
عیاده من شعوریں ای خدا به بھید و زفیم من کرم من خاتم الفرام بھیده ختن لکم
لاغشم لزویا لمسکنیا الیها و جلن عینکم موده و رحمه و راخشم فی دیزا لفوا یا یسم عینکم
کل علیتیه و کفرتہ و زین یعنیکم من کم بکس الشهوی و جعل ذاکر خدا الهم و ربی و علیو

وہلام علی ہر فتن اس ابلجع الکلام و بنین کمال و ہرام محمد النبي الائچ العروی
سے النکاح و ازدواج و امر بکل مذکور لصلاح و لغایح و فی آداب پیشین الطهارین
الدن بیدار ہم تحفظ قدرات الطرق من المخصوصات فی المیم و مجسم تحفظ المیزات مختفات
فی دارہ کلام و علیہ لصورة بعد از نکاح سرت کلام و پاک نیکا کی مزدرا زادرو
و آریش دیا ص مقام صلح و کلام حضرت حبیب المحدثات و معراج وی ایل بیت طبری
و عترت جن رش که مودت این دلیل طارت میلاد و باعث غیر و زیارت
تزاد است بر پیغمبر نبی خاطی ن عروس زیارت جات و راغب ن عده دریا طبری
و منیک بیس تقوی و پر ایز کاری و محبی ن پیغمبر نبی کی و هرمان پر داری فیضی
و مستور و پیشہ و مغفور غواہ بود که متفقہ اسی خطاب سنتها ب و انک ایلامی ششم
آیا خدا و مودای کلام و ایلام سیم امام علیہ و عاشر فضل صورہ و ایام تاسیخ ایلام
لکڑہ افغانی ایامی بلکلام يوم تکہ و لو باستطعه و مغضون دشی صدق مشکون من زریوج
ضدہ احرز لصفہ و دین فلیق از لصفا ب قی امر نکاح و زدواج از خوار و معرفت عہدی دیاز
هزاریش واجبات باہتمام امرت زیر اک منت سعادۃ و نتھا اولی و اعزی است کلام
عمل بر ایزی باعلی که مررت احرزا لصفہ بی و باعث خشود و مبارات حضرت ایلیہ مرسیان
مم و آل جمیں است تو اندھنی لازان ستر توانہ کو مصداق این کلام و محقق این
دشی شریعی جوی است علیہ علی آل فضل اصلیع و ہلکلام کو کہقا دامر مسم فائز
سیدہ الکلام فضل من زوج مسدة نتھہ اذ انظر ایسا و لطفہ اذ اسرنا و تحفظ
نفسہا و مار و این جھو و ارض و معلوم و روشن و لاج است کہ ممنظور نظر حقیقت
اربی عرفان و محبی بیان از جنتی رای هفت ریتہ و ہنیں ربیں بہتی مغض
تمنی نفس و تلقی خواطر میت کلیخ من ایلی و علی عالمی کھیل مسویات دینا و عقیقی و محبی
سعادت ایضا و اولی است بیانی و نہد مقدمات در شرف رازم و کحدا و ان عده
من

من کو صھیح شرعا و مزاوج صریحیتیہ اسلامیہ و لفظ میباہن الزوج و الزوہ مکتوب
نچھے دیکھ سے از از من ارسم الحکم اذ الای امل النکاح و حرم الزنا و لسخاع
و لفتواء و ہلام عی محمد و آنک اطہرین و سلیمانیہ و لفلاح الزوج فلان این فلان
و کلیہ عاقده و از فلان نبت فلان و کلیہ عاقده و لفلاح الزوج فلان این فلان و فلان
من کو دامہ صھیح شرعا و مزاوج صریحیتیہ لازم جازمه اسلامیہ مشتملیت لایی و لفقول
اشیعین بھی کو کردیں مساحت مزبورہ زوچھل دامہ لزوج و فرز و حمد راست لفقول
در این مزبورات و مطابق نقوص صداق کیفیت است و ای کوارادت و کان دا
کھریا تر بخی فلان من الهره بھوتی دیسیق زشن طرف کیک چین زشن
کر بھی بتو توکی بایدی او قت لایی بھی ما زیر و سطفي ایکیں الفاریہ بینها و طبیہ
و بارک ایا و طرف قبول این زشنی که لفحة صد الرقبیلہ و کالا عن الزوج و لان خیر
فلان مکتوب القلم بہاری لکت بالحقیق سے از من از من از من از من از من
ن از من و از من و حرم عن اخشب والزی و لصورة و ہلام عی محمد و آنک اطہرین
سدات اولوری و غیری پا عشت بخیر و می از تپیران کیت صریح الکلام حکیم
و فتحہ این است که حضرت دو عالیم شریع بوسی و سلم و ضام و الاذ و العز
و رام علیک ملاعی ملاعی فلان دا من خواه لفصفق عالیب بمحض مات میوں
ز ای فلان طائی و رخی فروخت بایلیقیر رفقت و عزت ناہ جھیت و کوہت سیکھا
فلان این فلان و طریم مسٹر مرجی ایل زیانیع لوز معری دی ایل ایل ایل ایل
فی بیج بیج و در بکت لصرف و علک نزیر خوف دست بلا منع و مرا حمرو ایں عیارت است
کیمی و عبار فلان باغ و رفعہ در فلان صورہ بکود اریم میعد مسلوکه تایا خراطی لفکر
نه کو رہنگہ و رجی ایل بکریت والی طرفی از حز سیم جی بارہ نظم و رفعہ
میں الهم و عم الہن میم و مصقرة و اسلامیہ نزف اولاد اکادم محمد و آنک اطہرین
سدات ایلور بایلیم و غیری این نہ نامی و صحیفہ را اعر کر دا لار ذاکر ایل بکاری

از مطالعه میم سرگایت آن پیاو و روح و اطماد می و صدق از مطالعه عروق و بیان
سکات آن بودیا ولایح جویی نه که آنست که هر مرتضی عالی خبرت رفع میزرت عالی خبرت
ملک سست مقدس طینت نقوی و صلاح بر هجت فضیلت و افادت متفق فی الاقافی
مستفی عن الاقافی فی الاقافی مخفی افاذن و بیان بیده اگاه و جباری طافی
راغب در خودت با افاذن وله افاذن وله نخیز مرتبه از زمانی موقی ایه تایه هجری
در بیان دلیل نوشته شده فیع آنکه لایق است از این الرسم المحمدی ایه زمانی
جهة ضمیمی صور المخصوصین و ایشون و نیسلام فی سیاهیں الازم کان بیهی دم من الکه
ولطین وی ایه صوات از عالمیم جمعیان ایه عرض از زرع نیه رانی عروفت که
اراضی بیاض شعر الاعترافی بیست و در همان قلم صوابی قیم و بیان بر عالم زروع
مکید دعید ایه عرض و ایشون عزم صد و شان و ایشون رفتو و دوی ذکر کریم ایه
که هر مرتضی عالمیم شرع شرط بندی صدم و کلم در تقدیر طینه ون رصانه ایه لیوار
عزت ایه مرحمت و نهاد افاذن ایه مریوم فلان در هرات صوبیان و مجیعیه وان
بیان بر اگاه و ایشون طبعی و از غذا و از آزاده و ایه است در خودت صوصیت
و توپر شمار کمر متوجه است ایه افاذن وله عرموم فلان و نخیز مرتبه ایه
بیچ نه که ایه سخنی بیور و شمشرف فی بیچ له و ایه عالی عالی در هرق شعر دسته بایه
و مراجی وان عیارت است ایه علی و مقام عرضی قطعه زین و رفق در حوالی فلان مجد
فلان و فلان ایه نوع دیگر نیم من بجزی یا میره الفقیر و علم الائی مالم علم
نیمه شجره عبارت ایه آنده و شتر طیعت فیون است که است هیز بر کیه فیز است منزه
صفحتیه منشی در ایه ضایی مذای مذای عالم صورت که بده کاه منی علیی است بود هر چه کشی
ششونه در کردیه که بیهی و میمی عالمیم کی خوار پرده پیش چشم ریه ایه او تیه ایه
لیه بر ایه طینت ایه آنده ایه عین بیان بیهی - شکن میش که کلنه هر سرمه بیهی لایه
و کلنه وی هیتی بیهی زویی عیشه در کلنه بیده اور ایه عیق که بیهیان ریان من عیاد
لاریجی است بر کتاب طبیعی و هنری چیده که فراز شک و شبهه صلاحین پیش عالم اینیه بیان

فردا نخیر بکی بیت وزبان بیان باری ۴۰ دسته و بخش و هشتم در دستان بیان
و خرسن زانش راه بر حکایت دادن است و طبق تجویش راه بر حکایت کردن بردام قریش
بر بر کی دسته است و از باده هجتین سیستی و کل سرسبیه طاعت قلوب و همراه به از
توحید ایشان ایام و ایقید و تویی و محبت و داده نخورد ملهم صدرا و استبدیه شیر
تمه بر و در و دو و دیخت بر و ایض است هر سی در جات رسول بحث قریبی است که بر هر کی
معقول معمول عالمی زانشی کو هر کیه روحیه نیز ایشان محمد ایشان کیا دام فتح
انخوان چاوت و نیز هنچ خیلکان و قرآن بیان و آنکه اولاد طبیین کاریان
دوکه قو ایل بیه و خیز و لیه طوفان لاک را چون سخن نیز همیان فانه ایان راد علکه
روز نما سرور و میانکان سی ایکه من را در لغات صیرت نوری نز و میکران
دیمه هیش و هنریان روایان کتو آخیشی عی و فطره بایار زده خیز نهادن
که هنر بر کی را از عالمیکی ایشان و بیان بیان ایقیم صلی علی و عاصمیان ایه عرضی ایشان
شبوت بخیز و کلنه سکون و رایخ بیاض شعر الاعترافی بیست و در همان قلم صوابی
و بیان بر سرمه اد مزروع خر کیه آنست که خرمه خدام و لام مقام عالی خبرت رفع میزرت
نقوی و دیعه مویست فضیلت و افادت متفق های خضرت طینت هدیه طینت حادی فتح
و ایاصول جامع المعمول و المعمول علا عرض خرا خونه طلاقان ایه آنده ایه عرض صدق
مرحیمه هیه و ایه
عنی فروخت بیهی کان ذوی العز و لایخ ایه
منشی هنری ایه
نخورد بکت بیانه و مرا حمروان بیهی بیت ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
لغلوان و لغلوان و لغلوان و لغلوان بیهی بیان بیهی بیان بیهی بیان بیهی بیان
و خیراست بیخ را قطف و میسح بیهی ایکتیه بیان بیهی بیان بیهی بیان بیان
حقیقتی هسته ایه که صرف المکونه ایلکم و ذه لمحون فی حقوق قم میوقه لعنه الایه

الواردة بهذا دليل مدة الایام والليل مدة الليل مدة الليل
اجاره تجاري و مصادر مفعوله شرعية من هذه المدة يرجع لزهرة و دعوه و بره و فضله و فضله
و سلطنة و سلطنة مطالبه كأداة و بمفعوله يرجع له ببره و بره و بره اذ جات تشريعه
بره بحسب اذ عملها من حقوقها عليه حيث استثنى خارجها بعض و مرات عاديه و مراجع معاقبها
ان يقتصر زراعة بمحاصيل مفعوله شرعية و مفعوله شرعية بالغ رسبيه و بغيره
جاريه ومن افع مزروعات بقلم و كمال در جبل لفحة بالصل انتزاعي بكم اقام بمفعوله
و شرط اعطى زراعة عاليه و بمفعوله شرعية اذ يتع صنان الدرن لوجز المسجع حق
لغيره كلآ و لغيره عن اون منفعة و در منفعة عقد لازم فارج بمفعوله مزحرا في قرية
آباء مشهد بريعيون و قتوارات و مراعي و معاشر و معاشر و معاشرات و مخطوات
ودروب و بيوتات و طحين و بيج و دايرات و بيرات و آبيه و دمير و طال
وجبل و نوايع و اقادر دامت شتران كوه من قرآن لكت ن باطن راهن
در كنهه كه هر کاه کا شفعت در بوجی ازو بجهه در بسیع عن اون منفعة كلآ او بجهه
ظاهر شتر زراري فراغه العقاره از مزهون مزبوز آفاقه معرفت که و اکرنياف
دغور شرکه بطلات و عاطل و از در حی عاتر و اعتماد سلطان و ابط خواه به بایع قلن
سره قلن نوع دیگر سبم عجی بسره العقم و علم لارات ن مالم عالم صیاف خار
کس کلن و هنیام الى صراحت سقیم از حقیقت حصای آن بلا حصی شا کر عذر از
منیه رزاقی راجح و علاوه خواست کسرفه کتن ذال فخامت مطبع و خانه راحی
کهوا و پهه بواهی در داده هرجیه از خفقات راروزی کافه آن ده و هرجیه خر
هادی که عصمه اعم راحی سلیمانیه ذوالی الله قریه لصومه هه ایت تویر و کشفه
در مرضیه و که جهنون رهانیه بمریه ان از کل المابین و حی المقطرين رسانیه
لطیفه که بطب عیث لایم که و رسی افزاد شتر زراريه لولکه لاقنم ایم
لهم سیلا شرکه و عده من لینا عدماً ترقه فرمود و لعله مصراة و دعای که از زار
آن زوابه عقوبیه شرکه از امور سازده سیه راره خواره است که رههار او تاد و قطب

وینفع عدها و سردفتر اولو الالا است و برآی اهل روز عزت جنرا و کمتو ایان
کلیع بخت همان یوم تاده ایران نشون بدن و کادات ایل ایمان و باقیانه
صلواه امدادیه و علمیه احصیعن آما لعید این نامه ناجی و دخیله کرامی که افزایش
اکثر لاریب فی از مشکل مخصوص آن ظاهرو آزمای رحمت از زیارت خود فرمود
کلیت آن به بخت حقیقی بذکر آنست که حضرت در عالم پیشتر نزدیک بزرگ و الام
در هبته طی خون رجسسته تواده آدا فضیل است بحالات قاب عجمانی ایا ب
مستفع عن الالاق محیلات و مجهوت نیست که امرت منزعت آنکه توافق و تائید
پنه قابیت و صلاحیت هبته بیل تعالیع الفاظ لمستفع عن الالاق والدالیع خلاص ایان
فلان و بیانت یه و اجرار واکراه بدل ای طبع و ازاعته والا راده و الا رسار فروخت
بیام زمی اغزوی الا حرام عالمت نیخانمکان قدوة الاما شی و الا هر ان فلان طفیل
صدق معناها بیه محتبا بنوان رای بخیران ایا بله اصل ایی چوار رحه ایه فلان خبری
منظر مرمی الی ای زیبیع معزی ایی آنکه ملک مصرف فیه باع بیو و دیگر تصرف
نشعر داشت بلطفه و مزاحم و آن بیارت است از همکی و نعمت فلانی با ختن ب المحبه اوهه
مع نزرت لحن خدا کلمه ایه تاریک و دعا لی و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه و لکه
رفت و معالی پنهان عزت و کمرت بمحکمه آقا فلان ای امروم فلان و خوش خانه
رعن بخیر سسته حضرت آقا فلان ای فلان همکر و دنام لکقطعه بچه معنیه الازم تجوه
بعض بخیره الازم معنیه بعض بخیره یا معنیه بخیره و اهد و در قریه فلان
بکل شجاعه شمره و غیر متبره و جوزات و غیره ای عمارت و اقهر و پورت و نیخین و حیاض
و تکرار و همزات مبتدا در آن و داریت و اجرار کارون بزرگ خاقانه و پاه و منع
و در کن و غزوات و مظلبات تحت بیوتات و فارجات و محوطه و ایار و مراج
نمی و مهار و مهاری و توایع و توایع داریه و بایر و کلی دارت علیه خطاین لداریع
و هشید و مهاری فلان محمد و فلان یعنی مسلح فلان مباریه محیله نزدیک و همسک
سیفه بار و نیم نفده ای اصل نستر و دصل و غاییه باع و در من عقده مباریه نزد طائمه که از

و محمد بن سبع مزبور در نهاد تجرا و قصتن باعنه حالمصل مصالح به مبلغ فلان که بعد از آن
برسانند و صنف لغت شد تا برخی فلان مکتب سچ سرطانی ~~لطف~~ فلان این فرانمی خواسته بود
بسیع تا علیعه زمین مساجیل پلیور ب طاووس تا بحیره روانه شد و دن من میلاد
و رقه در صحابه فلان پدر قرقش فلان بکه و ده و نیزه و مقره در رسیع لازم بازیاد و ده
بلقاوت بن منبع فلان که داد جمل نفقة استدیم باعشه شرط فلان کاره بزیده داد
بیجهه کرفت پاییع مزبور را از مشتری موقم ناما تسبیح مسکور را در مردم تجرا الائمه
منبع فلان که دیده از ازدست پسر و صنف لغت شد تا برخی فلان من نهاد فلان صوره صدای
الاعیان بیلانه و نیمه صادر شده فلان این فلان در حال استدیا اعتماد فشره از او و حمومه متوال
علیله و مصالحه صنف شریعه عده همانست مقطوعه بین میکن و کان و اقدار فلان من صفعه
فبلان و خانه و فلان با فلان این فلان تسبیح به فلان مصالحه صنف شریعه بیهوده مصالح
صحیح شریعه و سر که صیفی بارش و مال المیاط و اصل و عایه و کویه مصالحه خضراء
حق صدق و مکان طبق مصالحه و مصالحه ایست در آن لغت کیف شد و ای کو اراد
پی از غلاظه دو رخوب طلب استدیا برخی فلان و فطر جول مردم حکم مصالحه مستعار
و تا پنج عقود و سی هشت که در ای صورت که مصالحه عیان است و حق طکن هر کاه مصالحه عالم
بتعیین مصالحه عنین شد و نهاد که اخاذ از مصالحه بسته بزرگ و مکاتبه علی و سرخ زاده
در صحن صد و دیم بیعنی اقیان از مبلغ اس ای کنیه همراه است مثلاً بزیمیه عیز داک صد و می و اتحاد شنیده
بر اکتفاط علی حقوق و دی و رسیده حیا رات صنفه صدیقین مصالحه و مرادت عار و مراجح مصالحه
آن مصالحه مبلغ فلان و مصالحه صنف شریعه و صنفه حیا رات و تراطیل زوم مخففه است و منافع
و مصالحت پی از غلاظه دو رخوب طلب است تا برخی فلان من نهاد فلان من نهاد من الیه
المیکه و الکیه انتیفیا صحق و دعا و مجموعه مصالحه که مبلغ معین در صدیقین بک بریمیع
وقلی در کاره بسته ها نمی صد که و فلت مکوب آنها هموفته طرفه عزت تا بیغلان این فلان
وطائفی و رایخانی ترا بیه معوذر صنف شریعه عده نهاد فلان را که شخصی و معنی دش نمود
اربعه معنیه معلوم در حق فلان این فلان و مهربانیه مزبور دیگوی بیعنی و میره صنف شریعه بیهوده

مجاهد
و ای بختیار از میهه بجهه تصرف مهیه و اکذالت و مهربانیه تصرف در آن نکه تصرف مانکه
و محقق تصرف الموارد ای ایلام و ذوق تصرف خوشتم و در عومن این عظیمه بای دستیب
مزبور دا هم بر قوم نامه تغدان را که آن نیز میان و مشخص بشدیده دارایه معلوم
هیچ خوش شروع بر و جهیمه صنفیه پر و مهربانیه تزور که لحال و دیابت تجیهه بیه از میهه بجهه
تصرف و ای هم بر که لحال مهبت داد و مهربانیه اولا و ای هم بر در آن تصرف مانکه
جهاز منه تصرفی و نهاده روزی که و مهیخیه ته بیهه مهربانیه در مستقل ارجفه کرد
پی از کلایاد دو رخوب طلب است دهیه بیهی فلان صوره مکتبه ایلجهه طبقه خاصهه فلان این فلان
در راه تسدیه ای افرخ علیه ای و بمحول عدنی و بیهی از ایهه و ایهه بیهی بیهی بیهی
والا خسارت همیه میخراهی میخیه تعریف در حق فلان این فلان طامعینه و مشخصه و ایهه و بیهه
نمایه جوانه ای
بک و دارایه معنیه معلوم همیه بجهه تصرف شریعه و جهیمه صنفیه بیهه بیهه بیهه
در ایهه و بیهه
متوجه بیهه و بیهه
لاده نهاده میگذرسیه همیه ضروره را دیگر بجهه تصرف و دیده از همیه بیهه که ای ایهه المیادره
مصالحه بیهه و ای هم بر ایهه بیهه و بیهه و بیهه و بیهه و بیهه و بیهه و بیهه
جاریه و مال المیاط و اصل و کیه و مصالحه عده مزبور حق صدق و مکان طبق مهبت مصالحه و
مراده ایست تصرف در آن بیهه داده و ای بیهه ایهه و بیهه و بیهه و بیهه و بیهه
که ترا من کوئیه و صوره مکتبه این بیهه خانه هر ایت که در نقل شرکه سفنه و ماده کاد
و خسته ای بیهه ای مصالحه قرار دهنده صنفیه ایهه و بیهه که مصالحه عده فلان این شیر
فلان مادکه و بیهه
بیهه و بیهه
و مصالحه بیهه ای ایهه تجرا باید که در فلان مرد مشخص هیهه و ایهه باشد ایههه ایههه

در ذمی المی فل قاعیز باجره صحبه شریعه باد آنها فلان این هلاک نیزت می خان این ده طلو ون
و اقد در حکمران پیوندی جیریت یخیه هفزو و اکر شخن شاسته محبت و معلوم بانشد و ده طلو را
بخدمه و سرو شنیه از دسته ام این هلاک این هلاک که موه شخن باشه همینه فلان که در حال بـ ۲۸
با لغطه اسهو رهیه در فلان موعد و وقت شخن یه و اکر زار بران بشک مسوچات دیه
پیشنه که متوجهات دوازه هسته جریت معنی و شخنه باشه بـ ۲۹ کم بر زیده همینه همه در صعن عجده و
بنت وضم صادرات نیز خواهی با یه مسلف شخن نیزه که فلان قدر که فلان قدر از عجده
بهر کس هسته جریت که رخنهه بـ ۳۰ تا شن دفعه هم نرسه و که اکر همتر طاره که در صعن
هزق دسته نیه با یه مخفی و معلوم یه ایاره همچو شریعه بر و همچو شریعه بر و کردیه مناخ دره
مزبور حقه جریت طرسه متعاقب نیک مزبور بر طلاق ایه که متوجهات دیانه متعاقب نیک مزبور بر طلاق
و کان ذاکر فیتیه بـ ۳۱ فلان من هر فلان من هذ شرطه ناجی در ایاره و دی المانعه با یه مخفی
نزعیه هـ ۳۲ فلان این هلاک نیزه این فلان نامه دینه کشتیه بـ ۳۳ کمال پیشنه دیک بالطفه که
در سخوانه با تو ایه نفعیه و اقد در همچو فلان لز فرقه با هر فلان را زوال همتر بیگانه کیال
تمام مثلا میفع فلان که در فلان هر دسته نیای ایاره همچو عجده و قدرت خریه تا هلاک بـ ۳۴
که کیم رو پیشنه مسله هسته جریت و صافه با مورت اکر خان سر طرا برتری اکل انزو دیام دره
متا جریت وسیر نعمت از خود و دشنه با مورت اکر خیز شرطه باشد و صنیعه باره و کوهیه مناخ دیه
مزبوره حقیه صدق و مکمله من حوس از خیاد و دوکر که باطنیت بـ ۳۵ فلان من هر طلاق نزهه
و این هسته که نیزه نه موافق معمول از نزهه تر طلاق ناجی ملکه و صورت ایه رهایی که مت حیویم
بره ۳۶ نیزه بـ ۳۷ باجره همچو عجده افت فلان این نیزه ایه فلان این هلاک نامه فلان در هسته
فلان میفع و شرطه فلان ایه آخرا کاز و سطر و بـ ۳۸ ایه در ایاره عضده و اکر که بر کن نجم
کل آلات صدیه تر و ششیه و عده بـ ۳۹ همچو هفت شد منجه و کله اکر در جو یوان و
منشد مر جریت و صطبلا پیشنه قیه اکه نیزه نه و کله اکر در ایاره طاوهه لات خیرهه جریت
و خشنه مغلوبه در نزهه شکه و قصیح دهه ۴۰ هر کید از همایه و مورج کیش بـ ۴۱ که در صعن و قحت
لهمج بـ ۴۲ خاص اکه در جریت شد ایه ملکه و بخته دهه و دهور نزهه و کات در

با بـ ۴۳ خدا مهوره در خزان و جیلا ذهان فل ایه کات بـ ۴۴ بعد شنیده هنده که هر کند و چه عزیزیه
کمن و پیویه و از عده ای محظه ریا شه مکتوه ایه این هـ ۴۵ طرقی نیزه شنیه از عمال عاضه
آنها فلان این هلاک میفع فلان میفعه ایه میفعه بـ ۴۶ بر ذمه فلان این شابهه لازم است و متفق به ایه
از راه که امده شنیه که ازه ل تحریر فیاته فلان موزه همیزه بر نهانه فلان بـ ۴۷ بـ ۴۸ با همانه
یا طاوهه با عصه رخواهه یا چوزیه رخواهه یا لات طلا یا نقرهه یا ایکه هر کند که ایه که شنیده
و تعینین همینه که مت همتر
با بـ ۴۹ بـ ۵۰ فلان این هر فلان سه فلانه صوره ایه کل مناخ و مجهول همرون و اکر همرون را
مناخ و مجهول بـ ۵۱ بشد و خواهش که منقل بـ ۵۲ هـ که منقل بـ ۵۳ هـ که منقل بـ ۵۴ هـ
اکر خواهش که تاره همین هر قرار منقل بشد و دکر خواهش که قفار در کمیغاره دین و همین
عینه همچنان بشد همیه از ایه ایه دا همکل دین رس تیهه که کوشد که راهی همیزه همچو مجهول و مناخ
یا مناخ همچو مجهول در هسته همیزه همچو مجهول ایه هـ ۵۵ هـ که میخواهیه بـ ۵۶ هـ
مشهـ ۵۷ هـ که مجهول دو در صعن عده مصالهه همیزه همیزه همیزه همیزه همیزه همیزه همیزه همیزه همیزه
مصالحه همیزه
ستهه همیزه
از بـ ۵۸ هـ بـ ۵۹ هـ بـ ۶۰ هـ بـ ۶۱ هـ بـ ۶۲ هـ بـ ۶۳ هـ بـ ۶۴ هـ بـ ۶۵ هـ بـ ۶۶ هـ بـ ۶۷ هـ
فرسته فلان این هلاک جدا ایه ایه بـ ۶۸ هـ بـ ۶۹ هـ بـ ۷۰ هـ بـ ۷۱ هـ بـ ۷۲ هـ بـ ۷۳ هـ بـ ۷۴ هـ
نششیه مغلوبه فلان مدت متوجهه همیزه
فلان صورت مکتوه همیزه
و پاکه هاره یا پاکه هاره ایه ایه فلان این هـ ۷۵ فلان بـ ۷۶ هـ ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
سلف محققه بر ذمه فلان این هـ ۷۷ فلان بـ ۷۸ هـ ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
و متفق به ایه
صورت مغلوبه همچنانه بـ ۷۹ هـ بـ ۸۰ هـ بـ ۸۱ هـ بـ ۸۲ هـ بـ ۸۳ هـ بـ ۸۴ هـ بـ ۸۵ هـ بـ ۸۶ هـ
فلان این هـ ۸۷ فلان وزیر پسر بر کیان طریق ایه میفع فلان دـ ۸۸ ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه

بیسرفت این قصان بجهه زیده ارجع برگزش که این نفعهان از رأس المال پیشنهاد نماین
چنانچه اوقان را بخواسته و درین خصیت یک پریمیو می گذارد حسن فتح و تغییر
من رکه اندیشه و هر دو الکد را اس المال متنی و ورگ اس المال را به ضبط منج مکنند
تغییر نمایند کار حکمت نه تا هر وقت که خواهش و اقبال به هر دو رهی شرکت کرد
لیکه کار برخیز آن و محل او را به شاهه اکرز نماید و تراو و تراور نه مثل اقرار یعنی همه که تائین رک
با حق است از اقراره هر عزم موئیبی کی قانون در لازم می نماید بردارد و نفعه اراده و در جوهر
نمطیوره در خانه شرکت نمایند چون پیشنهاد می نمایند پیش از قوان از مال زیرین بر ذمہ مکار یعنی از نظر
کلم اخذ نمایند خدمت و لازم است که در حین فتح و تغییر من رک مرود رخای و کمال داشته باشد
فلون صورت سنجنی ناجی فتح
یعنی جهیز نهاده زینی خانمیت سنجنی
خاله این زیرین برده بیان می جسد اینچه عین المال زور است بایان اصره و مستقل شده
یا از کی تحسیل نمایند طلاق الات رفعت مسنه الات فروش باز و نیز اینکه را که از فتح
برای او او رده که این سکتمت عیار بین مرجب است این میان نهار خوش فخران
طلاق الات قانون فروش قانون و لذت الکد را گزینند اما از زو جه نهاده تصریح نمایند و لذت الکد را
همه زمال زوج یکدیگر تیزی همچو کیمیونه که اینها در فروش شرکت نهاده نامن تزیع شو
و هر رهه ذالکد فیضی قانون ماده خلاصه سال قبول کند متسابق شرکت یا صنعتی طلاق
مزبور فروخت زیور این نهر قاتم تلققطی نیز معنی محدود دیده و دار یعنی اتفاق و کسر ای
که شرکت بیان فاصله بین مبلغ قانون و در حین عقده میان یوسف طلاق که اکناییع فربور از عال
محترم این قانون وقت در میان معاشر یوسف طلاق و حمایت شاهزاده بر قیمی و الایع
لازم بشه وسیع حداقت باشیع متصدی این مبلغ مرقوم یا مخصوص و منبع هر دو
در هر چند این متصدی مخصوص باشیع شده متصدی این مبلغ مرقوم از نهاده شرکت و حمایت
و خدیرتی برای این شرکت مقرر است که از اتفاقهای چهار بیان و زوم می دلار از قتل اولی
لطفه بر قانون مدت هر کاهه متصرفی این فقره صیغه ای داده باشیع آراییع و اندیشه
مثل متن رامهای و اقدامی و عکی اینه رمال امدادی عی مترک است و صنعت فهم
مشهد پیار بخواه صورت ملتوی ای این مرجح است حافظه در فتحی

لاغرها از قلن مزبور سیم زید مرقوم که از جمل تحریر ای باخته اند از حسن پا به و حق کنونه
بایم بکارت موس فرت که صرف و غلط دران دارند بنان که بخوبی و اذن صرع مکیل شد
حاص ولذن هر طرف لازمه است که خواه برو و دعا من با اذن علاجست مل و منفع
که حقیقت و حقیقا کرامت خرمایی باشد لش دوست با مالک و ملکت بعدها مرزوکی
باشت و در صورت تیارت بجزی که مبنی مقرب است که در فخر خرج عامل و راهنم او از من
وضع شود و در حضر خرج ندار و پیش عامل مشا هر کاه در بیزار و مصل آن محاب کنند
ودر دکان دار بین معور شد که اعیاده دکان و راجعت شد که و اخراجی است متعجب
مکبزیزی و خرجی پاشت و نهار عامل از سیست و وضع شود و در صورت یقین اذن در مراجعت
فاض عامل شد تیزی که عالم را اذون سفر چونان و ملکی کی داشتند مثلا لاعین و در
صورت یقین اذن در دکان و عامل را اذون و سکنی بیزار مصطفی علان داشتند و حقیقی
جهتیه مثلا لاعین اگر اکر اذن عالم نیشد فاض را همراه قرار داده بتوانندیست
بردازه که بخوبی ترسد و اگر در صنفی قیود خود را همی طوط و طوب کو در بازی خرج و امثال
آن عمل بتفعیل عید خشار که خواهش به مصادری بخوبی شروع و صفحه فرمیده و کان ذرا کاختر را
ضیائی خلان صورت شرکت نمی پوشی نمی زن و موصیت ملت را که صحیح شروع و افع شد
خداین نظر زی و میر باین یقین که در اس الم ال زهری مبلغ خلان که صحیح مبلغ خلان بکشند خطاط
و منفع شد و از این تحریر ایمانت ای از حقین دیانت هر وقت که خواهند بیسراحت تیکار تک مردم فرا
دران داشتند یا بپردازه مثلا بان که بخانیه ولذن صرع آن خلان درست عامل و از
موتو چهار تمعنکه میکنند بزیر و روزت شد و اجرت دکان مثلا از زمانه ز و وضع مشو و مقر
و منفع تمرکی بی ندوغی ای ایمانت خرمایی و منصفیت و کذا اگر خود بار بخزان و تیکان
بزیر خدماین باید مصطفیت و بینه هر قرشد که علت قدوت عمل آیات را کت باشد تیکار
ما هم با این دعا در از میان بردازه مخلصت را که صحیح شروع و صفحه جاریست عایق خلان فی
آخر شنید که این نیز و مکم از هر کام و میمی از این خان بکش و خواهند که عینان من را که این دند
مخبار است علیور از شده مثلا زی صد قلن دارد و باید نمیزیرند از دنیا همچو کوکو از صورت
رد امداد

۱۶۴
بایان کردست و مردی که ای با عامل بیرون که ترکش متوحد است دیگر از نهاد که است سفات صحیح ترینیتی
و صنف کفر است تا ریخ دوم فلان من تقدیر فلان من منشته خلاصه من الچهاره آمده که مسائل اصلی طلاق
با که هر کاه زن مدعا و لذت داشته هر وقت که اداره اطلاق کوئنده محبه است جواه غایض بکشد و واه
که هر و اداره از اداره
کرده چنانی نیز طلاق مبنی و امن دارد که باید این زمان در طبع زیر مراد همکشد که اداره از اداره از اداره
طلاق همراه قرضه هدایله طلاق کوئنده ملطفه میت وزوجه آن شوهر است و اداره از اداره از اداره
عفوا اشیوه که شوهر اور اطلاق کوئن دو عومن آن آزار افعی کشیده و لذت شوهر اور اطلاق
کوئن آزار از حسره زمزد و صورت مدخله هنوز زن مزدوده از شوهر زور نداشت و ادفعه بشه و کات
نمایم طلاق مفعی بین موجب است بعد از آنکه مسماة خواسته خانم بنت فلان اخزنه طلاقان را و
عمر آنکه هر اداره اشیوه شوهر فلان این فلان بدل نماید که دعوه کند و دعوه اور مطلعه زد و داد
جمع عدوی میمن و این طلاق اول است و عادمه تقره مسماة مزبوره فلان وقت از هر ز
بایان فلان و مدت هفت ازال بین دو روز زن از شوهر فلان هر کمی هشتمتیر یا نکره است برای این
طلاق زیر نزدیک فلان زن خان آخونه خان این فلان را که روزه داده و لذت اوسماه فلان
بنت فلان را در صحیح عدوی مسماهی طلاق رجوع مطلقوی زدواجن طلاق اهل است و عادمه تقره
مسماه مزبوره مشاهده است و زار اول هر ده است و مدت هفت ازال مثلا ده روزه است و کات داده
فی ریخ خدا من شرط خلاصه تو خی و تصحیح آنکه دو نشان عادمه صحیح و مدت اعدام مطلع معرفه
که وقایع از خیض و از هر اهله پاک و خارج شده که صیغه طلاق را کنامه و آن معلم که
نزاع صفت مبلغ و میل زن نماید بدل هر مطلع کی خلاصه مطلع کی خلاصه از این طبقه
پی و میخواهد عذر دلیل مرد ممکن است که کاتی عین ممکنی فلان طبقه عادمه است و عادمه تقره
بایان طلاقی مرتبه صفت الرحمی آنکه و نی مرد است ممکن است که از روجه ممکنی فلان طلاقی ای
طلاقی طلاقی ای طلاقی مرتبه ای طلاقی مدل طلاق بایان صفت میز خیض خیض
از کوئر است ای هر بیت صیغه طلاق رجوع است که نه کوئر و نی مرد و هر را که راه است و خواسته شوهر
که مشکل نماید یا هر مرد حلال و جامی از اداره این صورت خلق زوج چنان پیش از کوئر شد که راوی مکنیتی نداش

بیل کند و زوج کسی او بکند که در عومن او را طلاق کرد هر کاهه غنیمت از صیغه اخوان
وصورت این را مدرست جنگون میگل است مکنه که از آن طویله و رهت در هر امرها میگذند
وزوج و کیل کند که صیغه حجر گرانه نکل صورت ضعیف نویسند و چنانه و مظلوم خواه
مثل جنگی با بیعته مفتره بدارد و مادر عده است مزویت کنند از شش مثل حجر و اولاده
زوج رجوع میزد اندک در عده که اگر اگر زوج رجوع دهد که بیل که بود در عده که قید از
روجع زوج هم بیهوده زوج میزد میتواند رجوع بزوج بگزد و اگر زوج رجوع بگزد بزوج در صورت
رجوع زوج بیهوده زوج طلاق مزبور در حکم طلاق رجعی خواه طویله و لکه اگر کاه زوجه را ناوشه
و کراحت نموده اند از این نکنند و پرکی حرفی بیورت غم کنند زیرا اگر چنین نکنند مزبور
رقن مظلوم مزبوره از جیل شوهر مزبور رعیز معلوم است و بدیگر مزبور میزد از ناشد
تا و اینچ بگش و مظلوم غایب میش غم کنند در عده و رجوع تا در عده است در حکم زویم
و سختی نکنند و زوج در جویع قرقانه و مظلوم عیزند و لذت شوهر مزبور را اعلام نمیباشد
و بعد از وقوع طلاق بلاصل بجه و این شوهر میزد از نکنند و مظلوم جمع تا در عده است باید
در طلاق شوهر مزبور بگفده و باید در میکنند مفتره شوهر میزد اند و تا در عده است اگر زوج خیر
مظلوم مزبوره عده و وقت برای او گذراند و دنباید داشت که اجر اصیغ طلاق بچ
با چنور زوجین یا زوج دیگر معلوم نفت که صورت داشته باشد لکه هر کاه زوجان یا زوج
نمیگشند فیضیه را جاری سازند و مکل تیان هارس زدن کل تیعنی کرده از
چار منزد و دوچه را فیکر زد تایخ طلاق مزبور صحیح بگش و در هر امر ای امور هر کاه
مکلف حق طلب شده با و ماجه رفوا ب طیزیاده چیز کوچ و اسلام خیز خاتم قیمت ناچیزین
طرقی که نمیگزد میخواهد چون هلان این هلان دوستی را جایت و از دلار خانه بیار
بچه مرغفل کوچ و ورثه اون خبر در زویم و ستر غذا و لاده که رضاع روده را امراض ای زیست
و عقا رو طبل این رمیج و شود میباشد اوقاف و دیوین نایت زیدار و نشانه عدل
نمیتواند ای که متوجه امور اپکت و صفتی نیز کرده که باید میگذر و مقرر برسد و دیوین اوبای
ادام و مطابق ای او باید دخول یکسد و معاشر میزد در ای ای میزد رکه میزد برای صغار را و
عیش و حنوق زوییز زیون مطابق چنگ باشد و حکم الشیخ باید داده کش

شیوه حضرت عزت و مکررت بیه آن قطان این هلان رصفه عدالت و ضبط و متوالی بگزد خروط
دستوره متصفو حداش نهاد امکن عزیز قیم او است که مطابق تا اورا اخذ و بیام ای ای ای ای
و دیوین اور ای
و ملاحظه صرف و بخطه بیه نیز یاد که در يوم لاصق و لابن از نعمه جواب و از نرمی
لذت ای
دیگر مه باشد شیوه دست و صفتی که فرد و میگزد لیفی مزین فرمایند که نعنه ای ای ای
چیزی تو ای
چیزی تو ای
و صفت ناچیزه این طرقی نیز نیمه حاضر است آن هلان این هلان در عالم صوره دن و دنی
خواهد داشت و دیانت پیاوه آن قطان این هلان را که قیه از وفات و راجبت
دعوت حق صحبه شیاه را زیبنا و در بیان و لاد صغار و امراض ای ای ای ای ای ای
دیوین او و معامله حفظ صغار ای امراض ای
و سنت کون و نفاق کوچ این بگش که بعد از ای
و وضعیتی اسلامی حق از میانه است یکی را زمینه نمیگذشت که را میگزد و نه مخفی
روزه هفت نفر سر قیه ای و فتیک مردم بعد از دخن روانه میزند بلطفه متفقین آن ای ای ای
نهخت روز تام و در شب پوئزد هم پیغ روز چهارم دهم می خواهی قاری تلاوت قرآن
مشغول ای
تسر روز قرآن معمول ای
بایی چا ورین هفتاده که در بخش شهربند و کریمی میگذو کاظمین سلام ای علیهم و ریال
سمعیه یاه میگزد راه ای
علیهم سلام زیارت نه و در هر روضه بیار هر بیه ای
لکن نه و لکه ای
باید دو رکف نمایز زیارت بیار هر بیه بیه ای ای

جزات ناتیت در خطه مزبوره و صلات سفهی و از ناتیت در آن و منابعه و هجاء
میدست قطه مزبوره و باریشت هنر علای بمحیرالیه محقنه باش و توایع و
حال و داخل و خیزها و از کچیکی شیخان نست قطه مزبوره و اوریان مصدقه باش
و دین کو کچیک مصدقه باش و سباب طای مصدقه باش و سبب طایه کشت آن و صفحه علای
باهم و سر پری و سرائے و سر ایضا و
تری و مهرالیها مقامه صحیح شریعه بر و جیکه بر کد و رخصه منسوبه به مصروف و سقط حقوق
و دعا و در لذت دیگر مزونه و هر یک دعا و در حقوقی افسرایا و دیگر مصروفه نمودن و نهایت
بر مسیع نکصیع و نیار حوزه و مکنند مباره بوزن شاه مصادی صحیح شریعه و صفحه جارت
و مال المصالح از هر طرف و دصل و شرطی لازمه حتمت تحقیق شهپر اکتفیه ذالک بلاده و دور
من نیمه باطل است و زوجتیان متفاصلان پیشنهاد شد و داشته اقرار و کیا دست زوج حق
نمودن فاتحه و راضیه که ترا کد افضل صفات هر کس در حجه ندیمه شوهرش شهپر اک
تعییه ذالک هر کس از این مزبوریں حقیقتیه او احتمام قبیل و مکلایان ام و اشاره خلف
دعا و نیای مصلحتی است تایخ علای این میز هنر علای صورت مقطوعه باخ و تیجه منیمه در آن و دیور و شمش و جوزات
نوشیده چون مرمت شد این علای این مسنه فزو و رت اوه منخره در دو پسر و یکی خدا
وزو به مسامم میراث او چهل کنج از آن مسم ز و بروج هارده سهم پر و هفت سهم
دخته و هر زوجه از این راقموم و همیت آنها از لغه و منقولات افده و نفوذه
بعد از حتمت است ظهیر از این مفهوم کسایر دیون ناتیت شیر میوج ب طهرين نوشته بعد از برگشته
است ظهیر را داشته و کذا الکحر لایه مفهوم مزبوره ای از این مفهوم
منقولات داده شده و کذا الکحر لایه مفهوم مزبوره و کذا الکحر لایه مفهوم
و هفتم و پنجم زدهم و پنجم شیخان و کشیخا صوم و صلوة و کذا مقرره رازمه نان و فلان
و علای نست و اجرت داده شده از منقولات و کچکلا و مبلغ علای که وصت کرد ملکه که بعده
هزار پرسیه و نو آن بیارت و عتبات نایات مخفی و مصت ناجی عیین و هم و هم و هم و هم
رنیان نمیگیریان داده شده و سه بدر قرآن نهیت که که بکه بکه بکه بکه بکه بکه بکه بکه بکه بکه

و هم زید اهمام و کمی در امور مزبوره داشته و عمل آورده محل اولاد او را و هم معرفت
متحول سازد و از نشست مزبور عصر فجر تعلیم برای اولاد او بیان و وصی مزبور نیز
قویل و صدیقه خلیلی پی باید در هر باب صرف و قبط صغار را مخاطب داشته در هر باب کمال و
و خور غایی که در روز قیامت از عده عجیب جواب و آن برآمد و کان ذالک تحیر از هنریخ
علای میز هنر علای من میزه سبع و سبعین و مائیز بعده از اعدام الجنة الاب که هم رت
و کات ناجی در باید محقوق و حلی دعا و در چون علای این علای استقره حقوق و دعا و دعا
بر آقا علای این علای میکشد حاضر نزهت و دیانت پنه علای ولد علای راوی مطلعه
نایم ز دشنه عزیزه که این دیانت محقوق و حلی دعا و در مزبوره و اور اعاده و نیز
در باب که که هر دعا و اتفاق میزد و خرج و نفع این نود و که قات و مکن و مهد که هر کو
در هر باب صرف و قبط م محل اداره این داره مصلوک دارد و اهمام و تصریح را بطور سایه
توکل میکند میریعی و کان ذالک علای صورت ناجی مقطوعه از مترکت چون علای
این علای و علای این علای تمام مقطوعه باخ و تیجه منیمه در آن و دیور و شمش و جوزات
و ناتیت به و شکار دا عذر و خواهیج و توایع و لواحق و اهله در محار علای را پسته اک
من صفر داشته در این وقت تهدید میگزینی لصمه فی اهله جبره مترکه مزبور را فتح نموده
پر نیز جویج ذالک مقطوعه حست قریه ای و سطحی دن مترکه ای صفحه محمد و دل علای و
علای و علای و حضرت شرکی مزبور را زخمی بان و مامی جوزات ناتیت در خطه مزبوره
و ناتیت به و شکار حست قطه مزبوره و از کچیکی بسته ای سمع قطه مزبوره و دیمه
در سی طبقه مصدقه این و یکی ب پیشو از فرق آنها و اوریان مصدقه و دو باب علای سمعت
و پنجه و صندوق خانه مصدقه باش کسایر و سر پارچه و از اینها ب ای از ای و بام و دیرت
و شیخان و حوصه و بچیر آن و مذکور مصدقه بچه و بچه سرپورت و شیخان مزبوره لصفه علام
کامل ب محیرالیه محقنه باش و حقار و داعل توایع و لواحق لقیره لصفه حجه اک
ولد آقا علای قطعه حست صوره مزبوره ای و سطحی بان سطحی بان و ده بیان علای
و همین و همین علای و بر و دخان و مخدومه شرکی مزبور را زخمی بان با اصلات جوزات

هر سر برای او و هفت شو و نظر علوم داده که کن خواسته بعمل آیده و چاه منع که مقرر کاره
بپدر فلان بجهت شکه باشد تا قطعه و وید او داشته که ساخته شکه و پی که در فلان منع
وصیته کله که بباب زند ساخته شد و مقدمات بازار چه فلان نیزه و مهارف مقرر ره رسیده کله
منقولات از نقوش و اثاثات البت و جوانات و خوش وظروف و مصالح الامان و آلات
و ادوت و غلات و راهیں المان و آنچه از دشتر کار داشته حسی الوجهی این وسیعی فقره
در هم و دنیار موافق رسیدام مقرر که خیص و هر کیج حس و رس خود را معرف که بینه و عمر است
وبنایت و هدر اسلام که بر عقاید این نیزه موافق نیزه موافق رسیدام مقرر ره تبصه قی امال
جزره و تبصه مقصمه حسنه زوجه او که حق الشن بسته که بین از چهل سهم است بدینه
عمارت و اهله در محل فلان با توابع ولو ایع و محار و مد اهل و باغ و مخونه مصفر و خاره و
استیج و مشره و عیز مشره و کل ما ایرت عدی حیله ایه الاربع محمد و دلفلان و فلان و فلان
با غ و اهله در حرمای فلان بایتماجی کیه منیه در آن و پورت و شیمن و دلت و جوزات
و نایبات آن و مذابت بیدا غله و فریض و کاخ آن بایتم عجم، و مد ارض و محل ما داره
علی حیله بایتم و دلفلان و فلان مقطیه تمام حسنه آقا فلان و لد الکه او عمر میخند
براندرون خانه و سر ون خانه و مرابت علوی و کھلوی و اهبلات و بایخات و مخونه
منهلا و سیح روزات و حن روزیز ناگهه ریب صدد و اریه با غ و اهله در حرم ایران بایتم
کچه و مذابت داعل و خارج و کچه و عیز مشره و عیز مشره و جوزات مشتمر قطعت مقرر
مسجده با توابع ولو ایع کیم و اریه مقطیه تمام عمار فانه بینه فلان و اهله در محل فلان
بایلات تحریره و صدیه و حشیه و غیر ما و جوزات بخت و خارج و مد ایه و بیهوده و کل و
اصطبلا و محار و مد اهل با توابع ولو ایع که دلاریه المعرفه معینه کله رب فانه
و اقو در حنان بازار چه فلان مشتمر بجهات و عزفه و دهیزات و کل و اهبلات
و عضه و صحن و چاهه و منع و بجا خانه و بیهوده و مارج منبه و خارج و محار و مد
و توابع ولو ایع تجوه و دلاریه مشتمل علیها تمام حسنه آقا فلان قریه فلان مشتمر بجهات
و عیون منقدده و املاک آب و دیر و داره و بازه و طاونه و چهه بایه منقدده و توابع
من قریه فلان بکل فانه از بیهودات ولو ایع و منربه و منهاده و لاله و جیل و مراع و مخا

و مخفیه و ده بمالک فلان و بکل فلان و بیهوده فلان و برو و خانه تمام و بازار ایهه و موهه
فلان مشتمل از هر طرف بیهیت باب و از طرف بیهیه باب که لکن معموره و مذابت و کل
آن بیهیه را بیهیت ده عالی مهول و افق در سطح آن با توابع ولو ایع متصل از طرف بیهیه ایه
فلان و از طرف بیهیه فلان و پشت بکل طرف بیهیه فلان و از طرف دکله بمالک
بازار فلان تمام حسنه فلانه نم صیه روی ایهت و مذابت در چهه بیهیه فلان من متصده بهم بایه
آن بیهیه و ده بمالک ایه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه و توابع ولو ایع
کله و ده بمالک ایه مقصمه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
و آنها طحق و دعا و سرزد کله بیهیه و هر یکی ده بیهیه مصالحه بیهیه بیهیه بیهیه
هر کم و سر ایه بیهیه
و شر ایه لزوم در هر بیهیه
خواه بیهیه و کله ایه لکه بیهیه ایه فیض فلان من هر فلان من سر شان و شانی و مانیه
خطیه و هر کم بیهیه
بلطفه العین و حرم عن ایه و ایه سفاح بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
و بیهیه ایه بیهیه در ترک فل ایه و که از منعه سانکه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
جازمه همیه بیهیه
و ایه کم ایه بیهیه
تکه کو ایه سد ایه کله و ایه خانه ایه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
متون بیهیه
قد و ده الامان وللاقران آقا فلان صفحه تیه عایق بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
قد حضره و کل و ایه و ده عیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
احضرات فلانه فانه بیهیه عالیه قدر رفعه مقهه ایه ایه فلان هه و بیهیه هه و ایه
عیه بیهیه ایه عیه عیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه
رد و قضاهاهه بیهیه
در مازار رسیده متفاصل طواره ایه لئه موصوف و بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه بیهیه

وادر ون خانه و بیرون خانه و جملات مسند و مخوط المخواج مرقد بر سر کار منزه و پیر
منزه و جوزات نایات در آن و منابت بد و پیچ را افر و خارج و درت پیشون و عرضی
محبو و ایچ رفاقت د و ناو سکان بز ک خارج و مستقره در زین و کل و دارت علی حبیل ها لارج
و محبری الیه مغلق ها بن و چار و مصلی و منبت و منفات همیز و میز و تو ایع و لوحی
در محله ها ن من محلات ها ن مدد و ده فلان و هلا ن و تا عر لقطه بعیض منجی های
غلق و جوزات و غیر ایتمه و غیر منزه و منابت بد و پیچ را افر و خارج و دارت بیکار
و تماحی که مبنیه در آن و پورت شیخ و دشت و عجی الیه متعلق و مذوق و مهات و مهاد
و تو ایع شرعیه و راقه در حیای هلا ن من صادر فلان من بول دامسطه همچه عراقی
محمد و ده بیان هلا ن و بزمیان هلا ن و بارض مرات و پیرع عاص و همی دو دنکل نیزه شد و نک
لیک عصادر خواه شیر نان مستقر برآلات و ادیت خشته و محیره و طبری و هزار و بیکار
و تخته شد و کول و صطبلاست و بیوات متعلقه و ایچار مثبته داخل و خارج و تو ایع و لوحی و
کل با دارست علیه بخطه بنا لارج و مسلمات مثبت و منفات مقلات و منفات و قهرو
مه ایل و تو ایع و لوحی شرعیه و راقه در حکم هلا ن من محلات هلا ن مدد و ده لارج
و تماست مکقطعه زین مساجی دست ده جرسی بمحیری الیه متعلق و در حیای هلا ن من صادر
هلا ن با تو ایع شتر عیه و چه و ده لارج و همی دو دنکل نیزه شد و ایل
و دلک هلا ن از ایچ و ده دار و بایر و تل و هیل و تو ایع و لوحی و ایچی و ایلی و
غیر منزه نایات در طار مقطع و ایه رود و صابو ای لزفمات و عین من مقدار بقیر هلا ن
من عر اه هلا ن من بول هلا ن من نایخ هلا ن محمد و ده بکل هلا ن و بیلاک هلا ن و برو ده
هزون و بیلاک قریب هلا ن و تا عر جار ده شیر از کل ده شوش شیر قریب هلا ن متنکر برد و متعه
مستقر بر بیوات و صطبلاست و محوطات و طلاخن و باغات تنکره معدن و منخره و قتو
کوچن تاییت آن و لولاک دایره و بایر ده ده و مرافع و معاف و ایاد و تال
وجمال و تو ایع و لوحی من قر هلا ن مدد و ده بکل ده شیخ و همی بصفه کلی پ دکار
لند و چجز و آنها و قوریا زاری هلا ن من آمواق نهاد هلا ن مدد و ده هلا ن هلا ن
و پیز هلا ن و پیز هلا ن و پیز هلا ن و پیز هلا ن و پیز هلا ن و پیز هلا ن و پیز هلا ن

پر برجات علیه بخیز مقدمه و ده بیزات و غرف و کلات و صطبلاست و حار و مراخ
و تو ایع و لوحی شتره و اقوه رسیده آن هلا ن من شر خان اکدو ده بکه و ده نا لارج
که هیون همزه و آتیجی ب عذنه ملا فلان خدا بجهز و زوج همزه و زوج همزه و زوج
از هیول بیه و زوم آن دا خل صدقه من که صحیح شتر عیه داوه همزه و مصروف که لازم باز
اکلا میست خده الایا و القبول شتر عیه بجیت صار و امت خدار تهاده ایه
هیب رک زو قه و حلیله دانه لزوج و لر الکمیانه لمشروعه همیه ایت شاد و لام طاری
صا جهاد طب و جهادت و لرادت معه بکار از زوج و لهله ایک و قع دلکه داد و آن
تعالی روف بالعباد و کان ذا کل تحریر ایه شرخ فلان من سه هلا ن من سه هلا ن متو ب
و خف موبید و هیس خلدر خر خود لافلان این فلان عامت باز رهی فلان را بکم
جمع هلا ن شه که هیس لد من فخ آن بجهز تغیرت کلک و خر شه آن برسه و اک
بعض سروات تغیر شکو بآنها ضبط نا دقت ایجاد بجهز تغیرت برسه و اک
بروف فر خرا بجهز نداز مداخل محل سرو فر غیره همیز همیز نیزه و بعیت شرخ
آن سی ایت شرخ است کل شرخ بای مصرف تغیرات خدا و شیعه و چاه و هشت بکاری بجهز
و مکل همزه را لی ایت آن لارض و من علیها و تو ایه ایز و ایق همزه بور عاد ام جسا بجهز
و اک داشت و لعیه ایچ با صبا و لاد ذکر رهه ما عابقو با ایچ ایص او با ایچ ایص او لاریا
اعام حجی آن و هر کاه بانشد امام خماعات آن و بادعه آن با حکم همزه بوره و بادعه
در کل هر که رخان که شه و صبغه بجهزه و واقعه بجهز از رجا هه صبغه بجهزه از رخان
در سرو فر غیره همیزه بجهز همزه و اک داشت و مه ایل دامیه فر و قو و خر بیه و لاراد
زوم سه شه و غیره ای ایز ایز ده بکه و زونه که را قه و زونه و وقق ایز
و هیه و هیه و ایش آن هین یه لم بجه ما سهو غانه شه اللذین بیه لز و کان ذا ایک
تحری ایه بخیز ده ایز ده بخیز المکه شه بخیز و سیان بجه الف مکن ایل المیقات
به المیقات شه طه بر اصول است بجهه ای شهه آن ایهول و مرا دارز همچو ایچاره
که صبح بجهه بائش و که شه ایه و داعر دار آنها بکش و بایه آن بجهه بائش و مفعع

لطفیت کلت و ایل یعنی بازتر طا و اک در بیچ شرط طبیع مسج راد در مت خارجه فمشترک زد چون چهار
و من آن در مدستین همان مشترک است را و دخن نمی سند و گفتن اینجا نهاده دارد و برای این
اک مشترک خواهد مسیح در هر قرف او حا این طبق مکمل واقع است و گفته مخفیت و مکملی لازم متصدی ننمود
باچ جواب پیشنهاد و کذا کار هر معاشر کار این دو قدم را و دلخواه مقدمه داشته به کسری به بند و مام
مشترک را که در حیوانات بد اکتا غلط و مزج با آنها میگردند میتوانند سهم نزد شرکت تحقیقی میرزاوه
ش مثلا زیبی حیله را کسان است و عمر چند و نکلا اک هر کار داشته باشند سهم نزد شرکت غیر مزوج میرزاوه
تیعنی هر کس بدلیت پاکی است می هر کاه نیا قلع شعر قد را زهر کیا ز همچنان زیبی متفق شویم
و همچنان زیبی مشترک خواهی داشته و نکلا اک اکه در راز همچنان عمد و متفق خوب نباید همچنان مشترک
حواله است پس که ه زیر احیده بسبیشه و خواه بیور و باشتر اک میز مندلیج و عورده و ازو و آهنا
میز نیز با عمر باشند و همچنان و متفق متصدی مثل باقی شدن و منفصل شد که در دادن مشترک اینکه
پاک شد که ه وقت خواهند میشد امن صفت شخیخی خیز مطرود قرارداده و عقد عروض و خدمت
تیز خصوص عرس خد و ترافی خیز خاص و صفتی خاریت و بیوسنی عجم آزادانه باقی دن شرع مطابق باشند
و شرکت در اعلاء که و امثال آنها میز باین کوشش و مکتفی باشند که اهش و هسلام مامتی اصلیج باشند
در صحیح ادعا که غیر مسموع است شرکت هر کاه طلاق صدیقه تمام از دو صفات که بودند درین مرصد
لازم است و از صنایع معجزه نیز امنیت شدند که هر اک دخور بیه و هر همشترک را زک و خواه بکر دهم کاه
عینوان مصادیق بکرید برای او همچنانست و دعوی در آن نکره هم میسد و هم همراه است زیرا اک
صلح خود را درست و در ادو دعوی هم میتواند رسید شرعا و اذیت شد و طرک در بیچ مخواه طلب و دفعه
عن وظایف متشابه کاه مان پاک شد که هر آن سوون نیاشد و بیز معلوم نباشد که جاست و لکه از آن
یاده اعینوان میاید متفق شدند زانش و دعویان مصادیه مراقب متفق شدند و هر کاه در
چین صور تیزی و هر حاضر را هرچند قلی کشند این ممکنه و مصادیه لذت شدند مسیح همیز و زان
تیزی هر کوکار اصلیانید که و منع رایز مدققاً که این اصلی لازمه است ابتدا کلام و هر کاه
مصلح عن عذر آن شی روی چشم که مصالح کردند که این اصلی لازمه است ابتدا کلام و هر کاه
هر کاه اعینوان میاید و هر کاه این اتفاق ای این مصالح هر کاه هرچند که شدند بخوبی در حقیقت
مسلط است و هلام میاید این املاه الملاحة و بدان کار هر کاه هرچند همچویه شدند بخوبی در حقیقت
پیش خودت و نیز کار انجامشی و قرار گشتن شده و صیغه و زانه که همچویه میباشد و اده شو و مهربانی

آن تو ان سه بالغه عین آن شجر تعباني زاده از گل غاب که بطبع و با ذیان و پي شکر
و پي بد و راعن ملاد از مسافت خارجه هر چند مرتبه جده و مژده باشی اصله نباش
مسافت هر کاه باز بکشد برای عامل کار را که زیاده شک باشند مثل همکار کون و اسادون
و هملاج ششماني مو و برج چهارم اختن و تا پرچک و امت آن و رجای اساد مبتکه فاعله
بیکش الکی و قبول خدار بابت و طبقت تعقیب مبتکه محظی زیاده و فرض آن باشه
ولازم است عامل ابراطلاق مرعلم مکرر هباده و اگر ترتیبه بعض عین آندر ابر مالکه محظی
وابدی غصین حکمه برید گز منفع بگند شرمناصف یافلانه و عیزه و حواریت چنان حکمه دارد
از اخراج هر کاه هر دو اذواع و ضر آنها را داشته مثل آنکه کوئنه الموز بابل صفو و سپهانی از
جایز نیست که عامل فات پریزی به و خراج بابلات است ملک پسر طوون که حکمه هر کاه
پرسه مرضیاب یافخوش است و بوجع پریزه ارد مت اهل المذاقه به انکه مز اراده معامله بر زمان
که همه معینه از لطفی بریم مثالت ها از حاصل آن تامدست معینه و پایی که شاه و حاصلت خود
حوانه اهیان مساوه یکسانه باشند و اگر ترتیبه که ای
از دیگر گزند علاوه بر خود موافق صحیح است و هر راه غفاران منزو طا فیکر حادر است و اگر
تفکه کو شخص حاصل ملا لذ آن اضافه لطفی میگرد و عین هدایتی ها موقن خلا هر و حتما ای ای ای
در صورت تلفیزیون معملا و هر کجا میگذرد که مطلق ترتیبه است و اگر ملک پسر راچ را
که داشت منقطع شود در همین مدت مز اراده منقطع خواهد بود و اگر داشت منقطع شود عامل حکمه از این
و هر کاه نیاز بر مز اراده مطلق پاشد عامل حکمه از این هر چشمی ای و اگر حفی را از اراده ای ای ای ای ای
تلقی کنند همچه هر کاه و هر ای
وارزد گزند بر و عملی عالم و این اصل در مز اراده است و حیانه است که دو تاری ای کی هر راه نه
وابحیر ای ای دیگری و که الکی و بعض درکری ای ای ای و تقدیر ای ای ای و حشرست قاتعیت ای
اصح چهارمی ای
هر کاه ای
که ای
مشهود و میتواند ای
و عامل میگردید قبیت و همیل آن لزمعو ولازم است و بمرت میگیرد ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

مصرف کنند هر خواهر فیاشه خواه آن را در مصرف موجب قفسه در عین موجب بشهد یانه که آن همیلار است
و و اینه سر برداشتن غرزه اندک و پر مهیب نیز لازم نیست که با مرتداد و اینه دخانیه و هر کاه در قی
غیر ذهنی همینه هر کاه هر قفسه بیشتر که موجب قفسه در عین شده من اینکه موادر بعارت نایاب
که در این وقت ذهنی اینیز لازم داده بیز سر برداشتن غرزه اندک و از کنکه بر مهیب لازم نیز
که در غایی اینه احوضه به اینکه سر بر کاه همینه باشند چنانه که اود جوئی نایاب
دیچیزه و صیغه جاری شو و اینه موادر بیز سر برداشتن غرزه اندک و اون عوضه نیز لازم نیست
بر سر لازم است تو رفعه باشد مسائل لالا چاره به اینکه اینه ناعل عنین میباشد بلکه باقل متفق
است مثل اینکه خانه و آیینه نیعنی سادج و حیوانات و امثال آنها را چاره هر دهه هفته پرایی کن
که عل و آسی را بر این متفق که معلوم است وزین را بر این کاه بیانه که اینکه هست جرم مالکه
و بایکنیدن و مثال آن و حیوانات تیره ده را هر کاه بیانه که اینه برای اینکه هست جرم مالکه
که مصروف است ولذا الکه هزو منع تیره دستیان حیوانات نیز بجهوت است و که الکه هر کاه
ما عزرا زایا چاره دینه که عزیز این فقر مصروف است جوشیده بیه صفت است و مت جهان اینکه محصول نیز کو
بلوس پر اشقه عات مثل خواهین و ششی دستی در حرف و سین پاره و اوره و چیزی مانع نیز
و امثال آنها که مشغول محصول هر کام و دم ملکت بجهانی است و هر کاه خواه که محصول نیز
هر دو نعل شو بعین اینه صد لکنه که بی طرح معنی فرقه و دیگر سخن و ادای نیز متوانند
صیغه نیز است که معاذکه موجب شریعه نیز خوان این خوان بخلاف این خوان محصل و من خیابع خلان را
از استبداد تاریخ خلان لی اتفاق نهادن مصالح بی مسلح خلان مصالح همچوی شریعه بجهان صیغه
جایز و مال المصالح و اصل و کنکه مصالح از که محصول و من خیابع این مزبوره در در می طوره
که بینه حق صدق و مکمل مطلق مصالح و مر او را تهوفه دادن لی عیث روای کو زارادی اکنجه
دوسر کشو باطل است تاریخ خلان مسائل بجهان خیابع خیابن زایدی قیمت همچوی به اینکه هزار از ریا چیز
است بجهان و قرض دادن وزیاد مکرفت بجهان و حیوانات زاده از مرد اینکه خیابن را که نقد
بخدمت خیابن و نیتیه بعینه اضافه به این خیابن آن خیابن را اینه بجهانه بغير اینه که در جوئه موقی قیمت را اینه
شلاکه که لاگن صدم دین رفته اینه بجهانه اینه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه در آن بجهانه و بجهانه
ناره و در این صورت مبنی اضافه و صیغه را چاره دفن را مشهود قرار دهد همه تا اینه باقیه
و مسایعه مانه بازیه اینه بجهانه و مسایعه و مسایعه و مسایعه بجهانه در آن بجهانه و بجهانه
و مسایعه و مسایعه اداره اینه مسایعه و مسایعه باشند و مسایعه باشند و مسایعه باشند

و این کاه را که بجهانه عرضه کرد و توان اینه بجهانه و توان اینه بجهانه اینه بجهانه
مبارزه قیمت و اغفار و محب
ربا و اده و اکنکه که قدر ریا که قدر است و داد
زیه منلاس من آمن بجهانه و قدر
معنی و در عرض عقد بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
قرضه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
لازم است که در جوئه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
قرضه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
که صورت اولی جواهی و قاسی شرح مصالح است و صورت اینه بجهانه باشند و صورت
فرق را اینه بجهانه و تا نهاده این مصالح را اینه بجهانه و تا نهاده اینه بجهانه
به اینکه بیکر در مکمل و موزون است بجهانه کچه بجهانه بجهانه بجهانه
مسکو اینه بجهانه و بدیه اینکه در مصالح اینه که مکمل مسکو کیه اینکه اکنکه قدر اینه بجهانه
مشلا بجهانه بجهانه که در مصالح اینه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
و که اینکه علکس این پول فخره را اینه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
کل و دخن مصالح بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
کوچک و امثال آنها خود و هر چیزه لازم است که مکننی که در وزن کم و زیاد نشونه
تفویت بشده مثلا بجهانه و پیشنه ایک دو مصالح و نیم مصالح باشند هر کاه بجهانه
که دو مصالح است و مکننی دنی روحیه بجهانه نامنوع است زیاره ایک در روزن موافق نیستند و که
هتر فخریز که هر و هر فخریز که اینه حاصل اکنای مصالح خود بجهانه بجهانه بجهانه
در آن نشونه ایک در روای اقصیه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
ناره و تا عارف بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه بجهانه
و مسایعه مانه بازیه اینه بجهانه و مسایعه و مسایعه و مسایعه بجهانه در آن بجهانه و بجهانه
و مسایعه و مسایعه اداره اینه مسایعه و مسایعه باشند و مسایعه باشند و مسایعه باشند

مشتری بده در محبر و باعکنگر ده اینجس بعد از اجر آر صیغه حاصل نمایم با او لذانه صفت
 مشخ و کیدا و نزایر مشخ خود که در آن اینجا مخصوص نهاده و موعود اداه نزیخ خود که اینجا مهاده
 باشد مشخص و معین و متن رایز نزیخ که اینجا مهاده باشد از هر خواهش آن که خواهش باشد
 مشخص و معین بوند و اینجا مهاده باشد اینجا مهاده باشد اینجا مهاده باشد اینجا مهاده
 زیان داشت بدقت بکنید و متن اینجا مهاده باشد باید هر خواهش که اینجا مهاده باشد
 یا کمی بجه از قدر اینجا مهاده باشد یا بکل موجود خواهش باشند که اینجا مهاده باشد
 یا پایزیزه خلاص کنم هر کاه میخته جهان فکر مخفی باشد بعلی خلاص هزار دینار با خلاص
 قدر که عیب از اتفاق رسمه باشد یا میله ایم که اینجا مهاده باشد بعلی خلاص هزار دینار با خلاص
 زیرا که میعنی میت و مشترک بکنید که خوبیم بجه اینجا مهاده باشد در همان وقت بکنید و از اینچه
 جهنه و هنرهاست و در هر صورت یا بجهه است رباشد و پیشیم از اجراء صفتمن را بجه است
 بینا صفتیم غایی و هر کاه چنان شد معامله منشروع است ولازم بداند بیع است که در آن میعنی
 مسیح مژده راستیم غایی و هر کاه شر و طلاق بعمل نماید اکنون مشخ بنشید یاد اینجا
 را زجین آنچه مشخند را مهندس مهندس مهندس مهندس مهندس مهندس مهندس مهندس
 و جبر را از طلاق مکنید نفره مکنید نفره مکنید نفره مکنید نفره مکنید نفره
 که من فاعل بدل لش فی عالم صفتیا ارجاع عائمه باشد و باید داشت که اکنون همانیه و شرط عکشنه
 دکر که اده بکشند منعکشند و مصداهی میت و از امور قابل باصل و مرد مکنند و اکنون همانیه
 متنی پنهان دست معین کرد بکشند برای این لازم میت که و فایان دست مکنند هکل هر وقت و میانه
 میتوانند جسد و اکرم عده رکوئید و قرار دهنده خانده آن انت در آن هشتادن صبح
 پایی عامل خواه طبع و به اکنون روح و حشران حافظه اس المال است و جامیلی و فویض و فویضان خواه
 روح و حشران در مرتبه مواد مهندسی مهندسی و هر کاه عامل بون تغیر فتحان لذانه بال درست
 او در دریانی تکه یا سوز دویا دزد از دست اولکنید و در درن پایانی دگر آفتد با ووه
 ها ذون کشید از عایب ها که تاریخ هست نویسان و تغیر ارجع یا بر است و اس المال ملام است
 و اکنون میتوانند بمحبی و قدر از اس المال افریلید یا همه اکنالی افریلید و فریلید

نقد بر رفع از قبل هر دو خواه بده و اکن امال تقویت و تغییر اعمال متفق را که اینجا از
 قبیل اکن است و مصادر بسته بکاه آن تقویت و فویض این مزیتند حاصل نکنند مصادر بسته بکاه
 نفع است و یه دن غلط و قدر رست بکه تغییر اعمال میت و میت و میت که این خواه سینه
 مدن داده دعوی شده و لام من این که اینجا اعمال اکنست از معلم که میگفت خدا این است عبارت
 از آن است که و فیزیاسته باشند که شونه و هر کاه را که اینجا از اعمال از فتحان نیکای را خواه
 هر چه بکشند اور ده بهم خط و منج فتنه و فتنه اکت باشند که اینجا از فتحان را
 اکر خواره اند که بروی را که اینجا ایشانه بکاه شونه و هر کاه را که اینجا از فتحان را
 نهند اکر چه ظاهر است که اکر رای اصر زید و خواره ده بخونه صافیه که این زیده برا کج
 که زیده ده و عالم ده بشاه بقرار دهند ما فخره اند و دشمن اکت غاییه ضرور است که را که اینجا از
 فتحان نیکه بکاه از پیشنهاد فخره اند و بایعیل و کار بایه ده و بایه و اکر ده عالم فتنه و بکاه
 و مرض قیمتیه ما فخره اند و بایعیل و کار بایه ده و بایه و اکر ده عالم فتنه و بکاه
 لکنه ما فخره اند و اکر بایه ایشانه ده عالم زیده خواه با کان شه
 و چون این خرا اکت نیز تغییر این دست مزداه است در آن خواره هست و در صورت خرا است
 خرا و ترا بایه که خواره هست که هات رکت باشند خلاص قدر از خواره هایی هست
 خداون مبلغ از میانه زیر دار و ظاهرا صحیح بکاه و حیره باین خواره داده ام و لفته ام که برا کاه
 و روحیه با عالم ایم الکه کرد اه اند و کنیه فتنه و دشمن اکت هر کاه هر کاه بطریز و بنه
 یا کاه ریخونیه کننده باشند از دکر استه و یا وزانه اذون مکننده و اکر است و موده
 خواره ده هست و هست باشند هکل هر کاه هر وقت خواره جد امیونه و فاعله است در مراج
 روزن در آن خواره بخوبیه اینچه عروس و دکر بیه اکن ایچه رایه و مادر بخوششنده و داده
 و اکنیه اد خوششند و دکل کرد اه مال خواره است اکنیه ایشون هر میکد و بایی زنیت که عیون
 و پیشین از مثل جا جایی قیسیں والات طلاق و دفنه و مثال بخی اکنیه را که شوهر کرفته که زوم
 پیشنه و حضر از نیز است که آنها را خیا سکم عیون کوئی تا خواره ایچه بر شرعیه شل بمع و مهدایه مشغل

شقیز و صیه عال زوهد میت بلک مال توهر کت هر و قت نیواه سکیز و دمیر فیرسته خواه
 جی تزو و میشید و خواه دهه از محات و خواه لیه از محات او و میول عصر همین است لذت
 هر کاه جیز ناچیز نیسنه اسکنی ملک رویه است صیه او و پنجه زوج او و ده بیز نیسنه که همچشم
 تافت و دعور و زاع و میه الکو هر و قت خواهند حق هر کیه منخفی و معین پیه بکه حقیق طبع
 و اصلح و دلک باید داشت که بیع هر کاه دانه که داد رایا کلکت بفرش که داد رکمه فدان
 قی ارز و مثلا داشته و همینه سکپتوان پکتیر باسته فریوشید یا بیغوان مصاله محقق کی تازد
 مصیاع بی همز بدر ماغریه ارد و پستتر و مصالح علال مشوه و که الد اکر فتر رسیده اند که
 قوتان داشت و در کار دارد و یا کنکر از قیمت داشته مخوب و بقول هنر احقره ما غیر از
 و فتر که بیع سکرید که بیع سکرید چون هر دو مطلعنه علال است و ماغریز از ده که بکه و اکن بکه
 بر کول بکشید و بزر دادن دلکر صورت از ده و لازم است کنهم عنده و جو خروش ملامت هر طبقه
 که بیوقت است و بهه و قوان هر از ده و بکشید و خور قرار ده که بیاع آز همیشی دام و همها عرضی
 خوب اکه رسه چادر هر از باشند هارمه ۲۰۰۰ از وقت پریشر هر علال داشت و که الد اکر باع ده
 که عیقق خوبی است و بکشید و بیوقت آز اوان اغای و بیه تو مان بفرشند آن داشت پر بیع
 علال داشت و که الد بیه ایکه اکه لند و عکشند شنیده مکنیه و هر بیه از بیع و شتر کشید
 بحق فائل و راضی شونه و که الد اکه بیه بکل داد و سه مکن عدل مقرر که و اکن بوزن و کل همچو
 وزن و کل را بخوبی که و فتر که بخوبی وزن و کل هر گزه و زلند دیرای یعنی اکن را بایی هنر
 سپه دو اکن بزرع داد و سه ملکو بزرع درست میول بیه و هر کاه کی لی دوزان یا و کله دیج
 قرار دهنده مثل کار و از هر آوار دانه که خود و حجر و اه کفوا صافه برای ام از ده
 آن دن فر احال نه آنده و دست هر ایان منقول منظر و نه فیضی و دلک باید داشت
 که بخی پنجه مکنیه هم مورنه بطبعت و بی دست و اکن از هنر کار مکنیه که موافق مذاقه و عال
 شرع بنشد از عدهه نکلیف بر سارمهه آن و مذهب خواهند شد بمحیین در معا ملا سیز اکر و حقی
 قاعده شرع مصالح مکننده ذمته این منقول بحقوق ایان خواهند شد بفر بر حقوق خدا
 و دلک بزیر ضایطه شرع داد و سه شه ملال کو اه بکه و حرام و لیفیه خبر هر چه را امر و نیمه پنهان
 تا اکن مفت محرب و نه و داشته و هر چه را چند داشت شرع نکیم داده اند نیز نیمه و تا عالم بگفای

پشتیحال دست زیدی محی عصر نخونه نویسنه که علان مبلغ از عال عرو در زمینه مستقر است و تانه
 که شن بزیده رسیده در خاله نویسنه که شن و مل و عاید زیسته حاصل تا عالم نه اند نیویت چیز
 آز انانه نیز نویسنه و در هر باب از اجنبیه قدر الهی خونک نه و هر کاه از ازدرا ب عقاب بازیز
 و احسته ازه معامله عال صغیر و دلک باید داشته هر کاه که چیز را خواه بخورد و از صغیر باشد
 بعیت همیه اکن صغیر در آن شرک باشد تکاله قلت در هر باب بایکو او ای اکن جمعی از اند که
 متینین صرف صغیر را در فروختن داشته برای مصروف آن صغير شد و ضرور شد بعیت منوط به ده
 علطف او باشد و اما لی جیزت نه نیان اتصدقی قیمت آن بکنیه و وجایی بکر و کر راهی قی اه است
 و داشت اونکنیه و مترکل بکشید و ضایطه باشند عجل از بخاطه که در شرع مقدس مقرر شه هشته و آکن
 قیم که از بخاطه قیمه هقره متفق باشد و ملاحظه این امور که امنی خواه آن معامله زوم هم
 میرسن و صیغه بعد از بیع اکه عرضه از جسن آن خوش مجموع کو ۲۰۰۰ و مصمون ولاحقه و
 ایال ایه لایا بیهی ای جسن در نظر باشد و از تعلیم یا بن مراد از شرط تکلیف میکنند طیبیه
 و بد اکن کاه خیزی بر امتریزه قرار داده شد و در افق اصطلاح هجرین آن را بشیر طبقید
 که ایه و ای د صور تذکه که چیز برای صغير عیوان بعیت متفقین خیار خیز باع خیزه بکشید و
 معلوم باشد که صرفه صغیر و بقایع و اشتراک آن بای محتل باشد که تزاله و فیض میعیش
 و امنی ای متفقیت در کارهات و میعیش نش طبقید ای هجرین بخی میزیم که بعده از اینها خیار
 در دهت متفقیه خیار از بر امتریزه بکشید که اکن و هتریزه بزیج ایه کلیت بعیت و متش شن را ایه
 مطریه و اخذ نهایت ایه تا و ایه باشد و ایه تعلیم معامله کو سفنه دن ایه بندان بیه ایکه در عالم
 کو سفنه که دن ایه دن در دهت متفقیه مهند و قرار عرد مهند که هر ایان علان هجرینه
 و غنی بیکل و نیزه و ایان آنها ملت ایکیزه و در دهت خرم دش ایان ایکیزه هر کاه دو میانیه
 و مثل ایان بخاطه مقرر ده در آن شدید و منزوع و صفحه خواه بکه و لازم مثل
 ایکنکه زیه صدر ایک سفنه دار و منخواه دن ایه ایان تا جهار سال ۲۰۰۰ علاوه و منعفه هم زد
 سیکر زین مزد و رصد ایک سفنه مزد و را بفروش سیکر بده و قوانش شا و صیغه خونه همیشیت آز ایک
 و کو سفنه را نیم نهایه و دعید ایه ایه میانیه ایک خواه تجده و کن ایان کو سفنه در مرد علی چهار سال دوست

پر که ماده بایزی ماده و زن که هر سال مبت و خیر اس ز آنها در مکاره از تائیان که نزدیک است
روزگار نزد مثلاً سیم نای از نکره خود خیلی مرعد داده و برخیم مضره معنی بشه
و لذت ایست اکریا برتره رونعن من خیل صیغه مصالحه ای را باز و ویه را و چهلت نهایه و این
سباب نهایه میباشد سلف خواه بجه و مثل مبانی او لی لازمه و بکر لازم خواه بکرد نکم مشخصه
برهه بمشل آن که سفنه مزدومه در تیکم زینه و دلام فی اوقه به اکن و قهقہه ایش ایش
نمراه است و شرط است بعد از اینست لطف و احقن که موقد بیل غ و سند است صیغه ایکا با از
ود رشتراط بحواله بقول است و اظهار نهاده راست هر کاه و قصر طافی فاضل سخن معنی
شی جایست مخفی است و داشت داشت رشتراط نیست قریب حلاوه است و اشاره عدم آنست بی جھول
و تو ای پتوهه برقده قریب است و حق موقد با قاضی است بلا خلاف و اکر بید و احق
بعد از اینجاهه صیغه و قبل از لطف و موقد علم در ایکن میر ای ای خواه بجه و نیز شرط است
همچیه و قفع نیع معلق با مرد و وقت فتن مکاریک معلق خدیش بکر و افع ایکه
و واخن عالم بوضع آن شاه و نیز شرط است تا بیش هر کاه آن مقرون بیش ایش
بطل است و شرط است و شرط است در موقد و نکله برش عین محکم که بجه بکهه بتفاعل برد
رز آن بالغیار علن آن پی صحیح میشیت و قفن دین و ز میهم علت عدم بیکن و نه منفق
باعیت عدم بقار آن در وقعد راهم و دنایز و قول است هر کاه موقد منع شده
نزد امامتی اینی عشرتی رضوان الله تعالی علیهم جمیع و قفن آن بجه است و قفن آن مثل قرض
بسیج میشیت و شرط است در موقد علیک که موقد بجه و از برای او ای هنر نیک باشد یا تابع
مر جهش که ایست هنک داشت برش بی محل بیه و بجه او عاده و قابل و حق بایش بیز صحیح
و قفر بدو محض و نداش مکن میشیت و بجه او عاده مثل میشیت هر جزا و آتابیع قرار دهنده
و ز آنکه قابل تملک بایش مثل علامت قول و بجه است و قفر بدم علیهم مسلمان منشی و محب و قله
والفن نبره و ایش آن زیر اکره بحقه و هن پرسین است تکن شرط شده که بجه و بجه
در وجوه مصلح ایش داکر و حق پر کرد و بکش مطلق خروج خواه شد در هر مصلحه که بجه
خرب حق تعالی و حق مسلمین بکش و غریزه کی را لطف و در اصل موقد بیمیج و هر و ایش

بیمیج و هر بجه که بجه ایش
و ایش آنهازیه اکر لطف هر زور من و متفهانی و حق است که بجه ایش ایش ملود در صوره
خفق موقد علیهم و بجه خرابیه ن موقد و بجه دن بوج افعه برای موقد علم منشی و بجه
از رشته برایه ن خل بای جوز با افاده ایش درخت و ایش افاده ن شتره و ایش ایش
آن شیر ط عدم مکان ایش ایش بردن آن با ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
صسطه ره ایش که بجه دار از فتحت بیج مزبور بیزیر اکر لوفان و قدمه و وقفت که بجه
هزای شده خدا و قفع خواه بجه الات آن و هم چنین مسجد هر خدا شده بشد آن خواه
باقریه و جایز است و قفع ایک نظره را برای خواره پی اکر قیم نظر ایه باشد شرط است
که عدل صاحب و قفع بکیفیت لطف فیش و واجب بیش با و قول و نه است ایش ایش ایش
لو قراره ایه هایز است و اکر قرار نراده متفق بجه ایش ایش بده و بده ایش بده
که کمال سعد و نهشیه و نزد ایتمام محیل ایه و دو دیگر راه هر خدا ایش ایش
لطف و موقد مزبور بکاره ایش ناظر مزبور و دلام بیج متفق خدا شرط و دکر بایش ایش
دایش که عرض ایج شرط معمول اکر بایش و وکیل و خدیه ایش ایش ایش
ست که مردم طعن ترستد که خان بخواه ایه ریا مکر دو عدال منت و ایکل ایش ایش
مکیه دیه او حرام است و بلاش و بلاش بمحبوب میشیه در واقع و اکل ریا ز جهیه بیه
نحو ذباره منه و اکر فی الواقع بیج میفر و شد و مترتفه الواقع میخود نکن خیه در میان
قراریه دنه بیه کی چنانچه میمول است قرار میدنده که بیج در همان موعد بایه طلاق و قت
در مثل میش عاییه مسلط بایه برجیه و الایه بیج لازم بشه و در می دیه علیه لطف شرط
مقرره مزبوره در بیج لازم شده بایه مصال ایکنخیه الواقع میادو شده باشد که بیج فرجه
و متریه خریه بایه اکر در هر خیه بیج مثل میش رادا و بیسراه اکر میش و اکر تمام نداده
و بیچن آن بایه میه هر خیه بیه بایه و فتحه بایه بیه بکرده ایه و مروعه خیه متفقی شد بایه
بر قرار است اکر متریه خیه ایه ایکر فرقه ایش ده و بیج ایش ایش فتحه خیه ایش
بر فتحه موقد بایه ایه مثل میش در هر بیج بوده و در مثل میش و حق متفق میخوک مثل
تمام میش اور مدت خیه داده بایه و اکر متسخی رکد است باعده مرد مثل میش و مروعه خیه

منعنه است و مکرر باشد از این رکم در سخن حس بچو ۱۸۰ په و چون صفت نهاده شد میخواست
 اگر محصول و من فعال باشد خوب است اما متر است باید اطراف و ترکیب موثر شده اگر در مقدار
 منفع را متر است باید اجاره باشند متعلق ب زیستگان که نجات داشته باشد متر است
 چو مثل حیوان و زمین و امثال آن از خود وغیره اگر محصول نیزه داشته باشد مثل باخ و دست
 و خرما منفع محصول احتمالاً متعلق است زد متر است برای چو که محصول غایب است و اجاره
 ناقص عین متر است خلاصه نهاده است جیسا که چنین معاملات کفته است وسلام و کمال
 معامله حاضر است قانون این قانون و کوبل مطلق و ناسیمه بشهر گذشت که از قانون این قانون
 در باشند باید و فروع حق املاک او با در قریب یا بلطفه قانون که بجهت میکنند و بقای
 معتبره و اجاره و مسترد و میتوان تملک او در آن انتها است و واضح است اگر مزروعه را به
 بخود فروخته و موراقع لصدفی اهل جبرت و بصیرت و آن میباشد یا قریب و احتمال
 خیرات و مصالح آنها حضور صاحب رعنی و اخذ آنها و هر کاه خوش و همانه با اجاره
 بکریه و بزرگ دارد و میتوان این مکرر با غایت را خواهد چشم که اهمال متعلق کی
 سازه موافق لصفه ای اهل جبرت نیز ماذون است حاصل اینکه در فروع حق آنها و
 نقل محصول و منفع اینها و مسیر ماذون است و هر کاه بغير متر بکل کی ۲۳۹
 و اگر بجاره داشت و محصول متعلق نیزه است زد میکافایه یا مزروعه و امثال آنها متر است
 و مصالح و عامل متدیست بکل که حاضر میشیت و در هر باب صرف و عطف میکنند
 محوظ دارد و در بابلستان و مال الا اجاره و مال المصالح اگر لفظ نکرد هست و لا خذ من این
 بقیه خانیه و موراقع لصفه ای اهل جبرت و ماذون است که اخیه و نقویه و اتفاق سلیمانه
 ناید و اگر من این از نفوذ در اجنبی نباشد و اگر متر است ای خیس و محمل مزبور میکند
 راه همراه ماذون در فروع حق ای میباشد اگر متر است ای خیس و محمل مزبور میکند
 چیل و مکرر و در اجاره و مصالح ای اگر و در مزروعه و مصالح است رجیت امثال
 و مصالح و شرک ای مصالح ای این میباشد و اگر این از نفوذ در داد و داد

نهاده بسیع و سعین ماین دیده لاله ای ای بقیه الازمه بد اگر بر کامپسی مکانی خانه را خواهی بخورد
 مشکل باشد بسیع شخص و معین شده و بسیع ایام نهاده بکشند خیلی خوب و باید همراه کوشه
 مکله و در بدبختی داشتی میتوانیم بعیان نماید و اینها هم بسیر باید بیار و که بسیع خود را خود
 که مطلع ایام و شیوه دار آن باشد و بعد از اگر معین شده باشد طرفان را که
 بر که را خود بکشند از این جزئیت و بصیرت بسیع داشته و فیض را میتوان کند و طرفان دو
 عذر فیض دیانت را کنیم که نهاده بصفه ایان چار ساخته بدوں ناقل شعر لقرف و در آن
 شکو و کذا اگر شن پیغامیت را باید شخص و معین نهاده بخوبیه همچو آیام و شیوه همراه است
 و بعد از اجراء وصیغه متر این را هر چهارم دوچیزه داشتم و باعیه معرفت در آن باخواه
 و در بدبختی داشتم که اگر مرجل با محل و وعده معین شده بود از رس و زنجه فتح
 و محل و میهم کنند ای اگر مرجل با محل و وعده معین شده بود از رس و زنجه فتح
 برای بایع هم میسر داشت ای
 که بزر دمایع همیو ای
 در اول اعط این خواصی خواصی مرنه پس در صورت تا خیز شن متن را او لامه مکنند بخوبیه
 شخصیت ای
 و معمود و کویه نهاده بصفه ای
 متر ای
 دایم داشته که هر کاه بایع داشته که بسیع نیخانی شنی ای
 پیش از آن است که متر ای
 چیزی را میدانید و هر کاه بایع که هر کاه بایع که هر کاه بایع که هر کاه بایع
 مکنیه و هر کاه بایع ای
 چیزی را میدانید و هر کاه بایع که هر کاه بایع که هر کاه بایع که هر کاه بایع

والذار و دو بانی کر فکه سکن و مطالبه اضافه از متریز تو اند منشدا داشتند
لستراحت و بخیل غصه خوب به دلده دنی رهروخت و عال انگریزه آن چادر ده هر ت
یا اض خبره جمهوری خوده لازم کرد ملت اکروواهه پرده دنی رهرا و دیوقت اول
کیر ده اکروواهه راهی منشیه باخچه داشته و مطالبه دولت دنی رهاصه برآن رهی ای
کوس پس از کاهه با دفع مطلع از هفت میج نبوده بشه و اهل جنر نزدیک شد میج را که قیین
همیت کرده بشنه و خواهه که این دو هر قحط که جنوان مصالحه تو اند و که اکس ریخانه
که در منابع عرب و آنده ببلع معین و این سلخ نیز است که شویا در مردم مقرر بای میشند به وحکمه
حقی طاکرا اجراء زد سال را بستری که میگذرد که آن عین در اجراء مفتر رئیه در آن به
آن میمیز مناسب و صفت اجراءه از امقدم رسی بجهاته و اجراء از این میمیز
و سرقوت کرد خاله که بشه داشته و همیه هاش و قاتله لا اقل بای نیفیت نویسنده همیز
هر و صلح و کیمی از خوش از طرح خارش است که دسته این که بجهاته و خطیه است طلب
شرعی المد و هاب که بسته رسی عمار بانی فخار مردم همی کرد انت ل در هرین ساعت پر کفر
و خوشنی اوقات ایندیده حاضر شد بای مطالعه از این لایتیح حضرسته
حضرت محبه بنت و معلی بانه فلان در نامیکه هترزق نشعلزا او موحده مسحول علیه بده و بخوبی
عاص و رغبت ملا کلام بکث بید و کراهه و جب بطلها راجی هزوخت تکه هریزت که امر هرسته
جمع اکن ای دین الی بیوکه متفق فیمه او و دو در بخت و لطف و علکه هر خوف داشت با
مانع و مراصر و آن عیت است از همچنان و دعا هر کقطعنی منتجه الاکثر معنیه بعضی با معنیه
الاکثر و منجره بعضی پسچه بیشتر جمله با معنیه یا تما هرچیزه یا بحارت علیه در آن و درسته
شمیز و نسبت داغل و خارصه و فلان هر لازم مجری المیاه یا مجری المیه متفقین یا ن و نه ابعده
لو ابعده و کل میعنی بیان شرعا و میز و لضاف المیاعضا و افق در صحرای فلان من صحرای فلان
محروم ده فلان و فلان بمن مبلغ فلان قد عیسی یا عیسی پیچ شاهی بار و بیه
دو منقولیه و عکسی میان عیسی هرچیزه بروجیه کمیج لازم و حیرت فتح ساقط و میج مژویه

بعد از تجربه دفع متصوف متریزی در آن و در آن متصوف مکانه هنچه زمزمه که فخر
الملائک فی املائکم و ذوی الحقوق فی حقوقهم مسبوقة لایا بره الوارد مینهاده بدسته
سل تام بیل الاجارة فلان میفع موصوف و مصادفه مخصوصه عیینه با عیز بور بکسری قم
هر خرو دعوی و هرمه و نصیبی و احتمالی و احتمالی بحسب مطابقه که اوراد در میج باقی بوده بشد
بهر اسم و رسی و برجسته از جهات خصوصیه اینه خیانت سیما حیار عین و مرتبه عالیه
و مدارج معاشر آن در بیانه مبلغ فلان مصالکه مخصوصه عیینه با عیز برجسته ایط و صواب
دارکان خانه ای اکمل میمیز و نوافعه و بطران و صبغه شرعیه جاریه و بکفاط حقوق و دعا
شده و متن و مل الاجارة و مال المصاطب بالصلیل متریزی در محبس عقد نقد او اهل و عایشه
و شهه ایط صحوه و از دم علی کل و بیمه خیخته کرد بیس اکر خلا فد عویش شود باطلسه و از اعمال
و مظنه حق غیری با کاشفه دی در میج پسند متریزی اهن در که حق تو اند که فخر
که خرم اماله اکت بیچ بشده و باین صورت بیوه شده و در پرسی پیغمبر میز اراده داده که هن
در که هن با عیز بور فلان در از فلان هک را که اکر کا شفه دلیل حق غیری کلآ و لعنه عین
او منفعه در میج خا هر هر متریزی حق تحقیق از از مر یون مزبور استیفا فاید بای اند و دعوی
مر یون را متصوف شده یا اکر از خدده لغوه دمو صوف و اجره مثل ایام متصوف خلاف شرع
مشتری باید و صبغه جاریه و کان ذاکر که ترا فی اینه بیچ پوزد هم مشتمه بیع المولودیه
سبع و عاین و ماتین بعد لالافت من المجهه المبارکه صورت متفق نمودن بعترط بای نیزه
حصصه الواقع و زمان خیا منقضیه ایام اما فیع متریزی سکم استیفا میع اعجمی و اند متصوفه
صورت و قنایچه جمهی که هنیان هنچه مجرده در جامع دارالله جبروت پیشانی
آن رقی ایکی بستور این حج امکان را بر احوال بر و زو صفات خلوکاره و افق اصحابه
که بسته ایکی او امیر شفیع میتھنیت را که عین معا پیمعت او و ناصیه صدیقیه
ارض ها بار از اول فلتی صبح وجهه تا همچه معمق میشد معدم از جو ابله بیش بجهه و راکع
عاله است ایریست که حیة اذلاع احصص عافین صواعع عیادت و داکرین خزانه نمداد

از هست آن طبق شیخ جو دنایین بیو خ ابل می خود در در کاه رو بیت خاص و خانع است و این
الوجود ری تعلم کامل بر صدق نهاد عیاد خیر و بصیر و فاضل الحسرو الحدی که مطوفت ملکا فل ای
صیغه و کریث معروق دید معرفت کند و انت از هم ز عرفان اعرف عارفین معراکه ما عو فا ک
حق معرفتگ معبدیکی قیام حق عیادش از حیله عیاد آن بعد عایدین هبرات کوه اعین که حق
عیاد نکه بردا ذلت از پند و پی و پون تعکیت که عالیکیون بیل جبار و غم نواز و میلو آ
لاجیه که طبلیں مکریت ن فضاحت بر منیت خدار شتو و مزار بان صداقت بان بکشند و هنیان
کملتین بر کله ستمای ها کوتی هلال اسلام ن شهدت بیان از هم عانی نفت و متفق هبیرت
که فائی دیوان شفاقت و خاتمه رس لدران نہمیں میزرسی پر عادت به میزرسی برج ایت و افق
سرو افق عالم غیر و شهدت در عین درج فضاحت بچه هر سین بجه بیاعت امی عینی که اکریه
دست او تعلیم ز رسیه و قرضخ بر صفات ایت سماوی مکفر کشید عالی بنسی که موزرات بپرسی
اخزو ن از اور اقیاق و ایچار و ایواج بکار و بروان از خد و احصار و خارهت ارجیع بز عظم
بیت رهی برش و ایشاق قرص قرق باید هر گزشت بیادش دو بر بان ساطعند بر صدق ای
قویش و کلام محبد مائیکم رسول فدوه و قرآن مجیده من اطلع ای رسول فتد اطاع ایه دلیل
قطعنده بر طبعه شریعت سفیش سروپن صطفی صادق القول و مانیط عن البوی و حی طارز
ان هیا و حی بوجی سینه شنیں صدق جبل و ادی س فرموده لذ السری من اسجد لرام لی
اسیه لایقی معدم نیشیت بی القوی صطفی معنی هنکی محمد کز ازان ایه هر چیز است باری
نم ایقشیت غلی صلوا ار ای و م الدین خفت دیمها فتح است که و زبان ار بی عیان
و کلید بین ایچای لقیان و هنیت سخان قل فنه لفڑ و ایان تو اندیمه بخت و بخت و حی
الای عیت است که امام بین و عیان و سر و میشان غل غایب و مطوب کل طار مظفر الی
و مظفر الغزاب که آیه و ای هایت بآهنای اکنون بلع ما ایزیل ایک و حدث که کافی الدرایه
من کنیت مولاه هندا عی مولاه دو کواه صادقت بر لزو م اعانت و کلام مسجد ناظم این
نهیه ای المی ایتی این بیع این لایی ای ایان نمیهی و حدثی متواتر صدق ایتی مات
منی میزلاه رون عن موسی دیک پر عادلند بروجی طاعتن ای بر بی قدس و تشریه مطریز

مطهرن از دینهان رشحات سی ای بیت عیاد است و قبل و بعد قبول مصلیه ای هیئت ایهم
و معایقش هبیت در بین وقت عیادت هبیه رکن مولده بجادت او است که اصل چکه بکش
از این هیئت و روزگر شده طلق هجان در بر بر ای و اولاً بخیس و ذرت و غترت ای زمان
که بیو بن قبل ای ماثر بسیود سادهین نقشی است بر تراپ و با عدم ای ایام جهت ای
که آن طرف آب سلام ایه عدی و علیهم دامت لهو مقطبه بالکوف ولایت محبت بایقون
اعیه سلوان تریب ای مقدامات ستریه ای ایات و مقصود ای تریب ای کیا هست ای
که دنت که چون کامل عیاران فقو و عقل و داشت و رحاجیان بارکاه افرینش که ای زر و کی
لصیرت و بیتی ملاحظه حدیث شرافی بیو هم مر ایه که ای ایات ای ایم انقطع
الای من ثبت صدق تجارتی او علم میفعی به ای ایل صالح تیضزد و دکه که فایه الدین مزروع
الا اخره لعنة مسی و حیه دیموده و متاع بائیه هچار سوق سنهستان ریج کون رانظر
معان و دیده ایقان ملاحظه و موت به دموده دانک نعنه ای ایقق فی سپیل ای کف بیو نیا
که ای ایقت ایضی و کسما وی کون جن دامهون و دیوم لایضع مال و لان بون بکار کی
و جایه سواره خلقی من جاری بحثه فلاغه ای ایت دنده ایه که بیه و دهور عیور
سنین و شهور ای صورت بیهون مصون و در روز بیز ای معا و در بیز خانه رکه ای
که بیه فیل و سندایه لهدنا صورت ای ای ای مصدق ای ایل جیه بیل ای هنچ شیعیان
حضرات رفت و معاین ای این بکرت و بخایت و شکه ای ای مرضی لاطه و لایق ای ای
بال بعده و الای ای
ست ای
فلان شرد و حضور جمیع ای
الای ای
و مظفر الغزاب که آیه و ای هایت بآهنای اکنون بلع ما ایزیل ایک و حدث که کافی الدرایه
من کنیت مولاه هندا عی مولاه دو کواه صادقت بر لزو م اعانت و کلام مسجد ناظم این
نهیه ای المی ایتی این بیع این لایی ای ایان نمیهی و حدثی متواتر صدق ایتی مات
منی میزلاه رون عن موسی دیک پر عادلند بروجی طاعتن ای بر بی قدس و تشریه مطریز

سرطه د و قع نهجه جمیز مخدات ولا محل من یوسن آنها و الیم الاخران غیره تغیر اغيره
بی او سید شرط من شرط اهلا و علا من بعو لارا می فی غیمه و ابلال و هفتم کان او تو
او غیرها فن کان که الک هفته با سنج و عضمن از رباب العالمین و او که غیره
والملک که وان سی اصحابیں المیوم الدین و بقیار قم فیہ قد و قع الکشاد و لاعلان
و غیره التوفین والاعمامه و الحکام مثیل الغرافی و المیرات مرجبت سهریات
اول شب دویم روز جتیه سیم و لارا مابین سه مرتبه است اول پدر و مادر و فرزند حنیه انکه
بدیم آید مرتبه دویم برادر و خواهر و فرزندان ایشان حنیه انکه بیه آید و مجد و صید و پیره
ایشان حنیه انکه بالآخر مرتبه سیم غم و غریه و خال و فار و فار و فار و فار و فار
سرابت کفر و رق قلت یعنی فراهمیان و نیده از ازاده میراث فرید و اکرم و اکرم و
مرزد مکی شنید با و و همین اکشنخی عیری را که میراث بود و غیره رسید مکتبه ظالم امیر
نمیرید از اداره اسلامیان آنکه فرمیراث همید اکرمچه درسته و مکین از ازاده از نهاده میراث
حرب دو قروچی شنید اول چف دویم رفع سیم من چارم ثمان خیم تغمیت تغمیت رس
اما لصف که حق مکی خضرابه و حق خواه پر رفه اوری طاپری و حق شوره عدم فرزندان
دواولادشان وریج حق شوره به با و چه فرزندان و دواولادشان و حق زن لنهه با عدم
و حق تمن حق زن پوده با وجود فرزندان و اکرمچه زن زن دم از کی بود مکین زن از اسری
وزمین و عمار و مزارع و دهه میراث نزد ای از همیت الات و ای ای میراث بیریش
حق پادر بود با عدم فرزندان و فرزندان زاده کان و عدم عاجب که آن دو بار دیگه
خواه باریک بار دری دو خواه پدری و مادری بود و کمال معیر است ای ای ای
ثمان حق دو دختر بوبای از ای و حق دو خواه باریز ای که پر رفه اوری طاپری ای ای
حق پر رفه ای و حق فرزندان و دواولادشان و همین حق مادر فرهی با عدم فرزند
و و چه حاجه و حق بکله که مادر فرهی ای اکشنخی فاتحه و ای ای ای ای ای ای ای
او کیا و رته پی دین ای ای ای شد مکی ای ای ای و صیحتی کرد هسته هفته کنسته ای که ای ای ای

وارت بجهود هجرتی اوی که رو مادر و فرزندان بمحکم دیر از قملان و فوت نسبی
 سیرات نکری نه و پدر اکر تهای همچنان از آن اوی و بمحکم اکرمادرنی و اکر دوپاشنه نکن
 حقه در بجه با عدم حاصل و راهی از این پر بجه و دکر بایش نشونه برای زدن پنهان
 نصفق شونه برای رفع حق زن و شست اصل مال یهس حق ما در بجه و باقی حق برو اکر باور
 و پدر بپاشنه و بکسر لیزه بکشد یازد اده تمامت از آن بایش بتوی و اکر که هضرت مائیه
 بجه همی اوی بصفقی بغير حق و باقی برد بجه و اکر دختر ما زده طبیعت یاده تمامت از آن
 بعده از فیض من دیگر بردازه اکر پیرو دختر ماء دیگر بیدر دوسیم میر دود خسته کرد هم
 پرسود خضرت آنکه خضرت بصفقی حق اوی بجه و سکان حق پر و مادر و باقی یعنی فرزند زدن و اکر
 بزبرد و اکر شونه برای زدن بایش بکشن رفع حق شونه برای همین حق زن و سکان حق مادر
 و پدر و بقی حق فرزند زدن و پن فرزند ایشان بایش فرزند ایشان ایشان قائم مقام می شونه
 ده همی پیش پرسود رخونه پس اکر شفیع و فخر کرد و پیرزاده دختر و دخترزاده
 اسپر کنیه از دلش ن حق پیرزاده دختر زاده پیر و بجه فرزند
 فرزند فرزند میرات بزبرد و عده ای اقرب بعده رانع نکه و تفصیل دهن پیرز زن خی
 سیرات بچهای این مرده و دلنش و مشتری و مصطفی اوپن مال دیگر بغير ای ای ای ایه
 فضای ای
 هر کاه که از سرتیه (ولایی) بمحکم مذنه بایش میرات بیشان رسید پس کیم ای ای ای و مادری
 یا پسر مانه بیکدسته تمامت حق اوی بصفقی فرق و فخر بر دهد یعنی اکر دو خواهر مانه بایش
 ششان فیض من و بقریب دو اکر بار از این مانه بایش پرسید برادر دوسیم بر دو خواهر
 دوسیم و اکر بیکر از این مادر مانه بایش سه حق اوی بجه و اکر زاده از اینی بایش
 ششی حق ایشان نه و بالسویه برمه بجه بار از اینی برادر و دو ای ای ای ای ای ای
 پدر سر امیرات نزهه و اکر بیهجه مانه بایش تمامت از این (وجده و پیش ای ایه مانه)

مانه بایش و اکر بجه و قیمه همچونه و پر شسته بایش بتوی برمه ای ایه همچونه
 صیبایی برادر بجه و میهه همچای خواه و از زن یا شونه برایش نه هضرت رکه حق
 شونه برایش بایش حق زن و شست هی ای ایه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه
 ایه ایه ایه و ایه ایه
 ده همچین همچه ایکن بزیر ایه و ایه ایه
 ایه ایه و ایه ایه
 تهاعم مانه بایش مال حق اوی بجه و پیش ایه ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه
 هم بجه و شست هی ایه و همچنین ایه ایه و همچای خواه بایش و ایه ایه و ایه ایه
 ایه ایه ایه و ایه ایه
 خل مانه بایش مال حق اوی بجه و پیش ایه ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه
 ترک میانه ایشان بایش مال حق اوی بجه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه و ایه ایه
 بجه فضل در دله همچنان همچیزه را تبریع ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 چون میکند ایه
 بایه
 ذکور بایش حق همچیزه ایه
 زن بجه دعا ایه
 و کفرم و عذر ایه
 هر فیکر لذت ایه
 با و بجه و لار عشقی خناس همچیز بربر و همچنین بیهوده زن لصی ایه همچونه
 همچیز و اکر بخانه ایه
 خانه من شده بایش و لکه بجه و لار بجه و لار بجه و لار بجه و لار بجه
 حق ایه
 ده همیز میراث ولطاعه مادر و زن و فرزند ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه

کید امام پ روز خوت و تهان پ روز اول میراث نگیرند و اگر بی رعایت از این
اقدار کنند فرزنه ه او بحق کنند زاده میراث کلید دست و امام اولاد این فرزنه و مشهود بین ازاد
میراث نگیرند و مادر و هیج خوش باد ری باز اول میراث نگیرند میراث خشی و لازم است که از این میراث
وزنان را تهیه باشند پس عبارت بی بل اول نهاده از هر کدام زاده میراث نو دسترسون آیه حکم آن دنبه
اگر از ذکر ز دسترسون آیه حکم مرد داشته باشد و لاله حکم زن و زن از هر دو کی ریزروه
آیه لور اختنی متعلق ام ره کو خسی اور اختفع میراث مرد و لطفع میراث زن و مذهب متفق اگر اختنی
وفات نهاد پس مرد نگیرد و ختنی متعلق ام ره می بازد و از دسترسهم بحق سهم از زن پس بحق ویج
از زن ختنی والرجیح از زد و از زن بهتر است قرآن بزند تمام مرد و زن آنکه پرایر
آن حکم نشده و میراث دنه میراث چون پنهان باشد احیا در او خلاف کرد این جنین کردند آن
بعضی که بینت صحیح و همه بینت صحیح میراث دنه می بازند اگر ختنی وفات نهاد در زمان از زدن
او بجهش عیاد و میراث نگیرد نه زن و اگر صیده نگیرد از زدن که خواه او بپیرد و میراث نگیرد و
آن چنین بجهش که ختنی دختر نهاد اینجا آنها باز زد و دختر حاصل شد و دیگر آن دختر اینجا آن
و فرزنه از زاده عاصل شد و دختر او هم خدا و بیوه و هم خواه او اما اگر خواه نگیرد کرد دختر او
لهم بی دختر میراث نیز نخواهد رسید و بجهد دختر خواه میراث نگیرد میراث نزد عیام و مهد عیام
بینی خاچیکار زنکه نگیر میراث نگیرند است که بیک رعنی عزق شووند یا خانه بر سر زدن هفده شاهد و که
نند و معلوم باشد که ام از زین میشی تمر زده اند بجهش از زن ختنی را میراث باید داد
و آنکه اختفع بجهش خصیه اند که ترک میشی داشتند و در میراث نگرفتن شدند اگر بیه و پر شنیده و ل
فرض موت پر کنند و پیر اول میراث دنه می باشند فرض موت پر کنند و پیر را میراث از زاده
دنه و از زده هم بخیه است لامور کاری بجه نمایی و سیم الله الرحمن الرحمن الحمد لله الذي جعل لهنک
سته للامام و فضلها طبعاً بين الحال و اطراف اسلام و اقليوت اسلام عاصي به لام و شفيع اسلام
الظيم محمد و دار الخطايا اولاً و مفتح الراجزة و مفتح نظام الماء يومت عز و سعادت
و ستم تسلیمان شیراً و دعى الحمد و لطهوة حبه و كث دخواه افق را ي و حمد آرام
در این خدای از ابطار سر برآشت شد دست بتوحید صافی که نظره صور نعمتی است ز

این را به میتوانی اولی و نتا در تحریر داشت که خلاصه این مسیحیت از این
و خواهاده لزم نیست بلکون تصور پنهان که هر آنچه همچو کنم فی الارقام کفایت از شفیعی که طبقات
سفر را کجنه ترویج با نور علیه خود میگفت که اطغیل خواهی کل بناست که از این دو
این سیار رئیشی کمید و در عاد امن و امان آسوده نمایند و تازه هایان سیزده زار جو نه که نیز
باید زیان نمایشی میگذشتی من در این قریب و در خواهی که هست احتماله از آن الذي جعل الارض
درست و لسمد نیز روطقات عجیب صلوات اینجم نمای فرش در کاهه هله هایه خاصه
و خواهی هر دو سراجمی مصطفی صاع شفیع روز جزء ای که اکرم دارد عور عامت در حقیقت
حضراء را نمای سر بر و در عینه ای سراپه هکذا عالم سکبوده باین امراض غیر از این میز
وارطی و جواہریتیست نه محیی داماد استیه ایندیه و زوج تیول عذر ایسته جمعین و آنها
که پی تربیت همرولات او خوش عخور خوشی هنست نه امت هست در قلوب اهال و بر اولاد
و مجی دوسلاره و خداش که مواليه عنصر کون و مکان هم صیاره عدم اطمینان و داشت
لهموارت خاوری لدار صلای و چون بمقتضای صفات شریعت اتفاق شتی تحقیق عین شتی
فیس شتی مقدمه مناکات تا لی فرالعنی عیادت و همراهی خیرات و حسنات هست و بیود از
کری و عظی مهنا زوجه با سکنی ایها جو هر فردی نه رای ازدواج با همی جان و مصادر
روحانی قرار و محال آرام نه لاجرم در همکنایات و شرف از مزوال اوقات که راهگر
نامهی پرده فخریه لزلف خلیفه هستان و سیده هر برستان افزار ۱۱ از همه و ماه کلیان
در دامن تو ده هر جان یا ب از سر کرجی جام جمعت مفترمه و هال میشنبه از ایل ریز
سالنی عشرت بریز فریش ده بلوکه عقد شریعه و پرسی چون خنده دنیان نمایشی
شکفت و فراش به صبابکار و پیشیل و ریکان عباره کل خفت از همچون آن نه عمر فریضی
مصدق و قد معراج الحجرین میگیان مینهای برخ لایخان حدود اعم صحیح کلام و اتفاق و پیش
هیچ مین فلان این هلان و فلان ریخت هلان بالصداقت المعنی این قدره و دصف
که عبارت از هلان و هلان بوده است و عقد مکالمه میارم صحیح تعریف میگزند و من اینه طی سایه

مستخلاف على الایجاب والقبول بالعمرة الحضي وابغت الملح حماه قاعدة نثر نثر في الاقر وفؤاد
 الله بن المنف الانفس بين الطفين تسمى جرمين فغير فرق ورقع وبر شرط اللهم
 ملهمها بحسن الاعلاق والودا دوار زقا وعاصل لاطبي وظفما اولاد اهيا راك
 ذكر رامشوارانه البلاجبي محمد وآله الالاجاد تاربخ فلا من شره علان في سنه سبع وسبعين
 و ماتين يوم العص صورت دير از براي هر ناجي بهم الهدى وعلوه وسلام كلوبه درخت زنی
 غریبان الفاظ شمس وغذاء عذ ار رعنات هان معن دل نشین نزا او ارجده وسپاس
 که از بروجست مل جدار که مفترضها مصون صدق مخون های جبار نایا تکه خواجه
 ولا ولما فامت وحد ایش از برس که فرمی باود امن جهان از الاقن قوالد و مانع معا
 زهر صافی که مت طقد رش و در حیر سرای ایشع و هجران حن رجان آرای عروس پیر
 سنه روی دوس هکلوبه شفیق و غیدب طق و سرمه و لیلی ذائق و سمه زرین چال و قدر
 ملعم خوز و کسر صبح حجر د وعده روی پر وی و برج و بار و بکل و مکمل جوزا و فنم
 تاج نشان بای راست و ارش که لطف عجمش ه مت قبلت نشیر از عبار خانه و لقمه خلق
 الکان و حسن تقویم پیر ایه است پوت نیه وجاه در حرش نکلش و لای عذین
 مطابق غل و غش لایی صلوت و تجات بني مرسا است صادر عليه و آله که بودای حقیقت
 انتها لولاک مل علقت الالفاک باعث نظام علم و سبکی دفعه اندم کهی و درود
 و هزار و سلام متکاشر بر پیر ایه دوش عروس ایشع و کوشواره کوش دوسته هجران بوار ع
 ش های و غایم المخت مجزره عالم کون و فند زینه هنر لافت مظلوم آیات مل
 زوج زهر داما رسیه صفت رسار اتفاقی عانی لی طلب علی اسلام و اولادی خال
 دال بیشل او با دکه هر کی عالم نه راجحها انت پر موج ذفل فضل و ارش رائفة چه زندر
 عین اوج علیهم صداة الالکان المان و عی غرض از ارش کریست هر صبح الوجه این چیز
 نزهه زارت که در سیه قرین سعادت و طلوع روز از شوائب کنوت بقاون دیں میان
 و سنت نیمه الکساندین ۲ نیار بر اقتنی خنا قضا رجان قدر تو امان و ایکوا لایی لی

الى آخر الایه و بنا بر مصنفوں حکیم کشون تا کو اتسدو الى آخر الدیت و بنا بر مفہوم
 حدیت من تزوج هد احرز نصف دینه الى اخره و بنا بر مصنفوں حدیت شرط بیوی ۳۴ و الکمال
 ص المخاکسته الى آخره سختمانه صھی شرع و مزاده صریح ملیعه اسلامیه واحد و متعه عیشه فیان
 الزوج والزوجه عن العداق المعین لمعلوم مسلح فلان و فلان من که صھی شرعیه و مزاومیه
 صریح ملیعه اسلامیه عیک ب ارتقا و مسند رسوله و مهیاج الائمه احمد و مسلمین صلوات آله
 وسلامه علیهم اجمعین بجهت صارت همسماه المزبوره هنیه العهد المیمون المبارک زوییه
 وحدیه دانه لزوج المرقوم و مسامته راهه ناصحة فتاویت سنت و حما طبله و لراد
 مع ایت رازوج و هزاره و استطاعتہ و مملکتہ و بکیع زالک وقع الاعلان و کلشاد و ایه
 عالی روف و سمجھ باید و کان ذالمکتیر بایتاربخ فلان من شره فلان فی نسنه فلان زنونه که
 هر المؤلفین العقوب سه ایه از همن الرصم المحمد ته الذی اغصیه اهلن المخاک و بعده حرم
 علینی آرنا و لتفاخ و لتفتوه و اسلام علی محبین الملائک و اطراهم و هیاج محمد و ایه صلوات آله و سلام
 عدیم اجمعین البادین بالغوز و اخلاص لفوق و ارغش غالی حمد و شانه که شیر بای دویز کان
 نغم الوان بزیوال و عقوب تمدن لایی شکر و پس که زیر جمال عروس ن حسنه اعمال
 تو اند پهنت رسحت عزو جلال خداوندی هزراست که بین حکمت کامل ارش جواهر افراد فرع
 بیت ن سیر شرسته تو الده و تاسی نظام محکمیه و بایعن هدرستت علیک در بیان و چه
 نوسالان ذکر روانات رای پوئیه لزد و بایح بجهه و ترمه القوام که ایه منی بان اشتان در
 سهیان خانه جهان کافیه نیکان رای باید که رایخ ایلامی منک و بصلین من عید کم
 و اما نکم دخوت فرموده و میزبان لطف و حب من که بیان این نظر عظیم را بصیل و عده
 صدق مخون زن بیل زاده هر که تغیر ایه تغیره من و فضیل زنکه تو ش فقاد از مرایارد لیا زد و ده و
 صوف صوات زالیه و صفو و تکیه نامیت تخفی بارگاه عزوجاه حضرت بیوت و بیس
 پنه منع تتخاعیت سرکار کریمه ایاعت و قبول بی و سلطه هنگال شرعتیش پیر و طبقیتی
 صورت بکر و مغارت دعا و ایجایتی و نیای بخی هد و مجیش تحقیق پیر دوکل و اولاد و بخار

طه و میش که نفه هر و میختن هر کو افای خود را علی و میخواهد
خوب برین و موجب فوز بعلیین است بین داده از هر ویر اور جای او که از طلاق است هدایت میگیرد
ندرا اسیر باد داده و در راه رضامروست سریانی مصطفی نموده ای این بعده مفعح عده همی
المومنین و امام المتعین و عیسیو الدین شد ایه الغائب علی این ایه طایب عدو علم الصلوة
و هشتم ایه ایه چون امر تزویج و لفاح که هست از اکران شریعه میزن و حکم ایه رصدی
آن را که اطهار صفات ایه علیم الجیعن لشفق دین و ایمان و زمرة عید را از طرق زنا و مع
حسنی است حسن و داعی هر چنان زیارت خواه است با برکه تقریب اخواه ناس را که تنظیم امر
معاش و معاد آیان امر فرموده و خطب منطق پیغمبر ۲۳ میان و محبی ترجیح و ماضی طبع عن الامر
معشر امانت المکنی رثی بر تا کو ایت سدا لای رغبت نموده اینها در اینی ساعت و کجا و کجا
سلمه منکو و علاوه از این مفعحة و محبی که یه چنان بین هلان و فلات تمحی که تو رو شده همانی
و لعنه همیز بر این کلیت مبارکات داریم این را توان ای این هفڑات یا هزار کسر و مرضی میگذرد
این ایه رجیسین سکه هکلر نه این مبلغ و تی ای
که در هر وقت که از ایه و شریعتی ای
و ای
و ای
سید ایام علی و عالم افضل الصفة و هدایت سنا کو ای
مزادیه صریح میگردی اسلامی و ای
بعد احمد و ایه
پیامبر مکنی میگذرد هر کمی میگذرد ای
ه ای
هزه نقش و هنر هر چیزی که میگذرد ای
و ای
و ای
از آن ای
خرمای و محبی ای
در رئیسی میگذرد هر چیزی که میگذرد ای
کامیل الکوکو الکلکو دست در گویی دست در آورد و در گویی هر چیزی که میگذرد هر چیزی که میگذرد

سیم از آنچه الرسیم بعد مانندی کو تکیدیا و تکلیف اینها و حقیقت ای بیانیون علاوه بر این
 المرقوم و صدره لا اختر فلاں سیم را نیز خیر الاماء معه ماده کلنه از زوج مت فته لقنه صد هر قبول
 نیز و کاتله عیا النجح المرقوم و انا از اختر فلاں این فلاں خصلت به المکور صدیقه مصطفی تیپین بدست
 و مبلغ شرط است پس و کلیل زدن بکویه مسقیت نفس بولکیه زدن من موکلاست تجیه لی ایلان ای طبع
 استرس باریعیت هیات و کلیل مرد بکویه قبالت نمودن و اگر کلیل زدن بیمه از ممیه مرد و مبلغ
 و لقعنی هرد و بکویه متعت نفس مرکلک من موکلاست فی المدرة المعلومة بالمبینه المعلوم و دلیل
 سرد قبول نیز و بسته توکل احتیاط مواقیع مدول احادیث کثیره در صین و کاتله بکویه بیزن که
 تو را مسخ مییه ایم شرط است کلذ و لازم امیر اش پیش رواواز تو میراث نبند و عده بی اراده بلطف
 قشتی ایضاً چنانچه از نهض و دامم میستند شنای و توقع خرزندن هم سایه ن ای او نه ای باشد
 در حدست فلاں بیمعنی فلاں و صنیعه بین بکویه زدن رو جت نفس بولکیه زنیب من موکلاست تجیه
 متعه شنای کل ایلا تبره ای فرضیه غیر سیفیج عیا کتاب ایله فقایه و سنت رسول صدمه ایان لایر
 ولا ایر تبا و عی دن علیه العدّه و کلیل مرد بکویه قبالت عیا لبر و طالم الذکورة هند و زانه بکویه
 دکر طرفین مخ صنیعه کوئید زو جنگ فرضیه متعه مکریه و مینیه راغبیه سانگیان محکم خواهی
 لفظ و شعوق و دیکنیه هر است و دل الموقع نکل خیزیم ایس زانه ایه ایا عیا داره مقامه و دلام توز
 همچه حق سیو فیلم ملک المورت الایز و ملک بکم ای رکم ترجیون مجنع حقیق و دلخیفه بر روح عین
 سیخوار و کل خوب ایه ایل مطلع که شوق ایرا کسادت علی زندت ای صدمیه و زمان رخیف ایل
 حیرت مآل و عی و عا کوئه و ای ایتر البرکات شتعمال دارد، و این وقت که ایعنی فلاں
 داردو ایقمه ایل را نفل مخد و حق تعریف علات ایه که ای حصول ارقاش زن و دلکش که مقص
 ای زهم بایش و ایز بحوم عزم و لم روح خواست که ای زین من ای و بجز سیمه ای زبون دل
 و حکیم بخشی ایه و ایز جوش سیمه ای برده هست بیمین بیارین کرفت و دامن و کلی راز
 خون دیمه همچ دامن ایونه و ستر کوه رشک کلنه ن شه و وقت ای زل ایو برفت و پا ایز رف ایز
 باز مانه و دسته ای زله رفت و کلیه ای کرفت شد و دیه بایخن رهم رس نیز و هو ایس نهاده و پلطا
 چون لعمور حیر ایشنه و تعطل در بید اموریم رسیه ملکن بحق خونه کل نفس ای ایقمه هورت و ایشان

و ایم تو قون ایچر کم یوم القیمة نزدیک عن ان را و افضل لطیه هفت فاز و ما طیوه الا متناع
 الغزو، کفت بسته هر که ایه بجهن ایل فی و فیه بکم پاییه و بیهی است صدا و ایه بجهن
 و ناق و ای مقام صدق کلام نزادر داد که کل شی ناک را و جهیه له اطمیه ولدیه ترجیون و
 حافظ ای زخون و نات فده کن خویی بایلکون و لبکون شی من الخوف والجیع و نفعیں الاموال
 و رلافن و الشرات و بیز القابین ایلزین لذار حسنه مصیبه قال ایان نه و ایان ای راجون
 او نکل علیم صوات من ریتم و رحمة عینه لبند اعقل احمد قردو و ایان وا جز ایه بجهن
 و کلیه ای ای هر که و ایان هم مسلم و وارفع و وردن و همیه او و میرمن و لایع است که دیان
 دار فیخ و حق فیخ و عزوز و محنت و بیهی است بسته کی علی بیش ای زن دلکان خورد کرکی
 بی خراز ایان بستان پیشی و مصنون صرق سخون لبر و بکرت و ایز ایل ایل ای صدق ای
 جی ایی نشسته یه سر ایوان شه خنیز کفت خراب بیخوان فصر زن لبر ای خرم مسوم است
 ای ایی ایت و ایی هاییت مزبور است و ایز تبره و قنیه مهایم ایه که تفهم و متر ایه
 شه و ایز ملاحظه ایول و ایز مزد و ایز مضع روز کار و ایونه ای زمان حضرت ایه
 ای ایان لایح و پیش ای و دلخ و دیهی است که هر تخفی ایه متفاوت ای عدم بی جو ایه بجهن
 ایز تخفی ای زمان خلیا هر چیه و دل نظره صردد طویل بیش و ایز دار فیخ مرعلی بی ایه
 شه و ایز ایخ که دال بیش بیش مسخر دیشی است و تو شه ایی خربزیخ و کوست و ند
 و رون و صویات و فاکه و عفایق و کیه بیکفر شتر و ایز ای لایح و کل ایه ای
 و تغذیه همیشی و خجو و هنال ایه میز لایه جن عفایق دو ایل هیزات و هیزات عی دیت
 قب و چو ایح و موجیت دیوان جن ای قدریں الیه و خونشود ریز بیکفر و ایل ایل ای
 او هست صبوه دله علیم کا کان این ملکت عیتی را جز صید و مهاییه چاره میز و بجهن
 مدام ای رعن بیهایت مزبور و مطعم از جی را حوال دینا که جمله وادیه و تغیرات است بیهایه
 و معلوم که بسبیه تغییر و لقعنی کامل کم دارند ای زور ایه معلوم مغضوب نشیه و مفتر خونه
 و بجهن رایشیه هنوس خشم ایه متعلقان رار میز کلیکی ایس زنم و کهه آیه ایان لکه و ایان ایه بجهن

وروزگان و مقال خاتمه جیان سخت پر کرد رحیم او لیک علیه صوات من رحیم و رحیم
خواهش سی و ایم و راز جنایتیں ایس الی بوس شیطان را از قبیل بہ دور و لفین بہ را
کام و مکی را لفین رفهزاده و از بہ خشن زد بکیه و از افت و عاهات و میت مصلوب و زن
محضی دار و ملاذ امواضع خسته که تقریر مرثیت و مرجیت حرام از شعاد و صحبت
و بحق الحق که در مصیبہ و اعدم شد کیم و غم و المضیم میباشد ثرت کرد حق تعالیی سازد
و سلیمانی کیم زد که بزود رسابارت ملازست متوفی شدم و دعوایت جانها یات به قدر دید
خواهیم رسید و بسلام علیک و رحیمه و ره ویر کا هر صورت مکتوپ خیان ساده آنکه از این
لاغیر بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي يحيي الموتى و يحيي الموتى
لستین و رفع معارجیا باشرعته العقدة من الاحم الاصناف و الصنوة واللام عجم و الهم
صحبین سیما ایس تند و زوج ایمیت و لمحقق من طنجه امیر المؤمنین و امام المعنین عایان یی
طالب صاحب الولایه و وزیر ایمین و هر رئیس عیون ایس گلین و دره البیضا فیکارا هل نظر
و رکابدار بکه اکره اکره ایلیک و ایلیک و بکه بمعطفت ز لال حقیقتین و فران
و سکھان طرقی محضرت حق تنس و مهرانکه پوشیده و متورعا ناد که حکم ایل کریم چاره
بلحنت فلک عذر ایشان سرمهیانه کان قادر قادر بیکان در فخریکه نه دوران و رازدار
الفاظ و معانی قرآن و دیت ایس خوشی جیان ابراهیم ده اوان و هجرت ده جان و مدخل
اکن مقرر فرموده که خانم امور ایل یقین ایل بیک بیک و ترکی و مرضیه من صدق ایل
کھلام سیم خود دیه و اسیرت بند کماز ایل بیک من مور که ایه و مخطب و می یکت بخدا رکا پیور
شتاب ضدا و علموا ایم غشمیم من شیخ فان بدنه حمسه ولر لفریه قویل ریا می
رسیرت و دیجی بصرحت ایشکستن صفات و بیاعتنی ایل ایلین میغفون ایل ایلین کیی
کمشت بیت سیم و من بیان ایل فشیل کشن صفوون علیه ترا بیک ایل شیخی
ملکت ایات بیان کام جان ایل بیک و اصحاب ایقان بیشترین نموده و بمصد و قد ایلی
جمع مالا و عده ده و کرمیه ایل ایلین میغزون الیه بیک و بفته ولا میغفون فیلی ایل پیش ریح
خیان ایلیم دو ایلیه ایه یوم بحی علیره غنا حبیم فکوی بی جا بهم و جو بهم و ظور بهم هم ایل

کنترم لافنکم فذ و قوا ایلنم مکنرون دیه و قوانگران و مایه داران روشن و پر زر و دلی
دین پرستان بشکته و پر خون و پیه بوز و الیه علیم بیات القدد و نظر بفرزد کامن بکیه
و هر برین ایلیه آیه و بند دلها می ایل یقین حضرت کیول ریالعالمین و باعث ایلی دنیا و
دی پیشمع بزم آفرینش و دلکن بیش مخاطب معاکیر من عان دزتی اعماق الارض الاردن
و بحیم فخذ جنی و من ایتی فخذ اجباره و من بغضیم فخذ لفظی و من بغضیم فخذ ایلی
و من بغض ایلیه دخل ایلیه و من ایان دزتی فخذ ایانی و من ایانی فخذ ایان ایه و کن
راه ایلیه خدیه آیس من رحمت پیش پر ایام ایفه و رادریت که مخدالا لکه دارن بخی
وریش بخاد بکه ایلکه
آیلکه ایلکه
دریا نوردان کن ریا علیت خاوری ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
اعلا و بخیش خانیتی و دزیتی سیمه ریا
از ریفیت جه ایلکه
واز حقوق و جیجیه ایلکه
چون در این اوان میزت ن ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
و ایلکه
ملن ایلکه
زیارت جه ایلکه
از خواریت ن که او را بده ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
و دل دستکلیر بایه ایلکه
دستکلیر بایه و دا ایلکه
الله صدر جه ایلکه
و هر رظام العالمین عادی و فضیه و فضیه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
و هر یعنی ایلکه ایلکه

وستی للاصقی، وغیره سیماها این اچ طایب این وابن عقو و زوج نهیه و المخوق من طیزه لهر
ظاهر آنرا و صنیعی فی البر و الجیج فی امن و عی آنالبرة الا صدای الظاهره ولا رارا
المطرقة من ذریته اما بعد بر مرأت فیمیزاد ایلوا الاصیه، وحیفه هر قوبه ربار باغزت واعتبر
پوشیه و مستوره میانه که نظر پیغمبر و دهنه او بینه چون وی یه آورونه آسان نیلن بحرین
نهن حکمین قدر تو این کاف و زدن در بخت رخوت و آفرینش سوات وارضین از کنم عموم
معبوره ریخچ معلق بیستون و بیدایی به طبقی در ورد سیه آخرا زمان این مصنون میباشد
میمون لو لا کد خلقت للا خدا ک رار آهنون و لطیار زومی داز شبه اعیان رحقیقت انجیاز
من عمل صالی خلفقه و من اس اعیانها و مارکت نظام عجیبه کلت این هل خزار راحان
الا راح این شکر و نمای ریکن کلیت صدقی کلام میعنی و آعلم از این عجیمه من شیخ هن حضرت
ولیکو ولیز الرقریه و المقامی و هل کهنه و مهدی رکھ رنگل یعنی ان الله بن امنیا و ایا
و با هد و ایا موالهم و لفشم خ بیل ات و میونای کونا کون واول الارقام بعضیم اهل
بعض خلقت ای الله و ایا اهل ایا اند روشن و میتمار خاله لازیب ولسیان ایچی پایاقین
و مذاق چنان جهانی این روشن وست دار یک ایزیه تادیه ه عتیار از دین عذر این پایی ای ار
بر داشته مزمع آخرا یه هنچیزات و میرات و حقوق العیه ازو احیت و منه و باتیه
ایی عطا و عیشی سیر ایکو زند تا عصده و قه من جامه باشته فوخته امش ایهاد حق ایث این
پر کرس لشته و شکر الفاظ ایهاد مزمعه رلا حزمه کام جهانی سیر ایکه بسیار ایجنه
نیه مهابی سیست و ایهاد مرده دلان زند ک ایز رسیده دودیه ایل ایقین بخور جوال حقیقه هنگو
وارد ایجیت کل محفل ای خوز پر ایز و د ایهای یکریکان بار کام ایی این همچی عکس ای ای سرای خزور
در آین سرای کرو و عطفه فخر و ایه علمیه ایت الصد و رکھی پی ایز و زند کلت این معاذ
اعظظ قراییه چهار دل آیه ای اعاده پی بیوی رایا ب جواہر زیان و بیان آرایی میباشد کمی ایل
بیکمی سفیه ایه عزیز من ایکجا و من مخکن عینه عزیز پی بر هر هزمه راز خرا و ایث این که نه چند
بیره ایز سوره دشته بایش و ایج و لازم است که دوزی سید ایبار راز ایزیان و دل دشکنیه عزیز
نظر همین سیه آخر از زمان من ایاعان ذریی هفته ایاعان آر و من ایجهم هفته جنی و من بعض

اعضهم فقة ابغضني ومن يخفي حقه عذر حقه ومن اما من فحده اهانه
ومن اسره اهان الله ايمى من راحته اين بيازير مضايي ايات وعادت اعانت ساده ذوى الغر
والجبه والاحرام لزحرا بهم خرافهن دين است ومحبته اين طائفه باعث نجفه لزانتي عضر است
الى لم ين ابس اى صحيان حزد وبنش وای راه نور وان طريقي عرض از اغوشی هر زين که هات
ساده از افضل قرارات ورکھن طاعه است و داشتن این دشنه سهی این ویان و مر جھط
رحمه و آنتن بیزان است وچون در این اولین محادیت ن از لذش آسمان عالیه بسکوهه
وهمان ایمهیه بحیل و لذش لذش ایمهیه خان را چو از زیر است جه امجه اعام تامن امام رفعت
بر سرافده و عذر معمته پوست اینجا بکفریه بر هر کسی از از خزاده شر و جب ولازم است
که او را از جان و دل دستکار خانیه و از حقوق واجبه الهریه او را هر من که اشتبه در روم
لا سفع مال ولا نیرون الا انس ایه بعید سلیم طه امجد لو او را دستکار خانیه و رئیه ایضیع
رجل بخشنید و نصوت و سلم عجم و آدم لطهه بنی و احمد علی مفتح المدرد را اول حجده فویه
که نسبت بصل ایعیه المطابیه و ایه و هفره نایت له نی من اعانته فحة اعنی الله تمہ صورت خیان
هزاء و هر ایغیه لا طلاق سیم را از جمی الریح الحمد لله النزه عانه هفره آموجیه
لرمع المترجات و سیم لحویتیهات و ملام عقیز اکه نیت محمد و آدم اوی هر جهت بخیل
و عیم الحمد و الصوتة و کلام پر ضمیر میز جت تکمیر برادردن یکشوار و خود منه ان کامی عبار
الذین نیفون اموالهم بالليل و الشهار که نیه ار گلکو موعدار یا ایهیا الذین آمنوا بعقواب من
طیبات هارزقنا کم لزخوا بعفتر پیدا ره بقیه و حبه ایه ایتم هولکار بخون شفقوت از بسته بد
بسته ناپایی از هر کسی رکفره و بهدار فرته الدین مزرعه الا خڑه پیوسته زرع و کشت دیواره
و تحییل هشتت عبیر هشت مرسوف و دشتر حقی و مسیو و پیشیه و میز، عدا و کچون ایخت
هفره آه و هنی و سان و صفحه هر بر هنی، و تو امدادن لازم و واجب است یه حکم الفقرا عیاد و اولاد
و عکوک و من عیو سحقیخی خان این خوان بخک که مذکور میکند بعد از زین ایقه القدر، و لطفه ایه
صحيان و ایش و بنش هر یه است که کلکم الدین مزرعه الا خڑه نه ن و درخت میکاره ایه
بر عدو دار و فیضن بخمن حستت مرحبی ادارک که بستکار برست تا بآخونه و هفره ایه بر رادی میکار

آرای صحیح نکن و تروت و مخین نبجز سخا و همت و میز مراعات این آداب و من از
و پروان طرق و شریعت پیغمبر صرم مخفف و مستور و پوشیده و مغور عنا دلم که جون اعانت خضراء
لنج فزان خدا بر ارباب صداقت و رضای رفاقت و خواست و صاحبان مال و تروت و
مالکین رزاعت و تجارت مجده و پوشیده همانند که نظر میگیرند که هدایت صدق و مخون الغفران حیله
و لایقی بر وکلا و برهنیه و قوانین و ایوب و لازم است رد حقوق محظوظ را اینجا
متحیصین زکوه فلان این فلان که مردمی فقیر و پریشان حال و پر اوضاع و در فقر و فاقه
سربرده استیصال و پر اوضاع و صاحب عیال نیز عیا به اینها صاحب نزد و مکن
از حیمات و میزات بلکه صفات مفروض و مسخر تقدیر کاف و مایت ای ایزه نظر صغیر او شد
کارس زر و ور مصل و عایدیه ایست در دکاره کریم متعال و حضرت قادر و الملا موصول
و بربی اذمه پیش خضراء و راضح و صاحد لایح کالشمش فراز ای ایه ایه رحم ای ایه ایه
و دل طلب ای ایه لایح فی عیفان ای ایه
من ایح ایه و کان ذاکر خیر ایه ایه ایه فلان من بزر فلان صدرت مکن و میت ناجی لایه
لسم ای ایح ایه
لهم خیم دیرونه لعل ملک ایه عک ایه
ی رفض ایه و ایح ایه
جامیتی و عیاد ایه
و تبعیع عرض ایه
هه ایه کل غنی ایه
جیودان کی را پیش نیزه ایه و شرطیت طزیه کانه مسیح ایه ایه ایه ایه ایه ایه
کشیده و خیر شریت حیات حیشیده هر که آدم بجان ایه فانه ایه ایه ایه ایه
ضد ایواه به پس چون آفت بحر سریع ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
کریم بوسکیم ایه ایه

آمنا او محظوظیت و تو اصولاً بالحق و تو اصولاً بالحق فلان این فلان تباشیت الی و تتفقی
مرحی و موفی که بیه بالدهم عذری بین بغض ایه کوش بیرون ایه ایه ایه ایه ایه
کمال خیتی بر دون ایه
موصی من بعد بمحضنایی می ایه
خود را برای سرور انتقال نماید و مصی من بعد بغضنات و متوجهات او را در حیله ضبط و گرفت
حنی در آیه ایه
و بعد بغضنات او را استیم و رفته ایه
شروعی ایه
و معاملات مثراً عات نماید و بخیج ایه
بلیغ و رست رتیم نماید و در هر باب صرفه و عنجه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
و اکد ایش نمایند و ایچ لازمه ایه
من سنه سبع و سبعین مائین بعده ایه
و استحبکم و دلار بخیر عاصیه ایه
ذور لغزو للاصرام و معتقدین دمو نهیان و موسیین و متدینین عظم و لازمه عدم کمال
و اطلاع ایه
نمایتی عی و روابط ایه
مزکونه و محت ایه
عرضی ایه
کمیم فانه ایه
بنیو ایه
فلان من بزر فلان نخسته فلانه من الوجه عرضیه بخیرت عیسی صورت ایه ایه ایه ایه
من بعید ایه ایه

و این است یا وصیین ایا سید العادل اب ذل الکامل مدعی علیک ایا با نقبت و بقیل
واهنا ریاسید روانی سیر قصدت ک زائر اذ احضرت عن حضور مسند ک یا ابا تفضل
ابیس انتم اهل بطریق و لامان و ارافه و الامان ماقب من قوئه کم و قدرت بالکم
سلکت حکمت و بحق ایکد امیر المؤمنین و بحق ایشان ان تعجل دعا فرقیت بالاعانه
جمع الامور دنی و دنیای و آخوند عاریزیار ک ایشان ایشان و جمیع خانه
استم با ته اعظم ان لارتد عن یا بدیع خانی ایشان روف رسم و صیاد علیم و رحمة
و برکات در آخوند مطرب پسر ایشان فخر خانیه او فخر مردیه او ادا دینی او
ترودن س خوشی مدعیه که بمن صاحب الامر اسم الر از حسن الرسم پذیر عرضه من
امشکانی عبده کم ای خانم مولانا مولانا صاحب لازمان یا طیفه ای حسن صفات به
وسلامه علیک و علی ابا نگد الطهرين هشتم من خانم که ان تدعی ای انتیم دعی ای
و این خبل ف صلاحه و دعاه بر کله تظریه ای و تو من یا خونه و متفق بکره و قفر بیا
ذینی و اصلح بیا مر و فتن بیا هقر و تنه بیا بیاض و فرج بیا بیروتی سیکر و فخر بیا
سفر و تو من یا خونه و بخوب ایها خونه و لطفی بیاد دینی و جمیع بیانیها و بیض بیا بیرون
ی رفق ایه زیارتکم وزیر ایه ایکم طهرين و هشتم من خانم که ان تدعی ای ای زرقا
اولا و اذ کور اصلی متفقانه کرم و من اولاد الکرام و بحق المسنل ولا حول ولا
قوه لا با تر المتعظیم و اسلام علیک و رحمة الله و برکات صورت عکوب نامه اعمال ک زنده
مشیخ شیخه بشه و هشتمون بان افراهم در آخوند جل تشییع ای ای ای ای ای ای ای
شرکیله و ای ای محمد ای ای عبده و رسوله و ای
اولاده ای
و محمد ای
و ای
اله و کلا مدعیه و علیم ای ای

و من اعد ایم تبریز فی الدین و الاحزان اللهم زدن مجتہم و ارزق نفع عتم و حفظ ایم
و فی زمر عتم و تخت زر ایم غضبک و کرمک و جادک و حسک بر حکم که ای ای ای ای
و حصاله عی محمد و ای
این حروف مرغیه ای
ریزیمین شخونه ای
ستصف باشد تا حکمی همات و توجیهات ای
میزی و صورت پزیر کهد و مصادق ای
و دیانت و مکرمت پیاوه ای
سخیان و ای
موضع که ای
فرار و بخ رخونه با کن خان میور لیه را در میزه نخنی و رشی عیمه کم و صد جسته که
تامت رای مروافق ایک ای
تو جیات و تخصیات و سرایم فعایا و معاملات و تردیات بد فتو منازل دیواریان
خطنم و تغییش و تجییش محبات دیوانه و عیز دیوانه و جمیع ایکه بخل مزبور علی و داشته باشد
کشته بیهوده که حیل سکنه و زار عین حمل مزبور بیهی جهت مرقد الکمال و فارع ایل
لکه و بدر و شی و مخدمات خومنشون بیهی بد عا کوک دوام دولت بیزوال شغل نیزه
الی تقدیم که در ایان بایمور مزبوره خواه و رحیم و خواه و دیخت جاعت مزبوره هر ای
ریانت و دیانت خاکیه نزد خانی و خلائق مرصده بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی بیهی
ریان بیهی
خواز دریم خیته بخیر بیهی
نوع است بعد ای
تی بخ خوان من نیزه که خانه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

ذور الخروج بحسب واعتراض ومحبوه ومتطلبيه وبلوکات محلیان که هر کدامی وخبر خود
 یا عدم قطعیت حاصل مفهوم باشد که ترجیح دویم دویم نظر رفع الملوو علیان ولد علیان زخم
 کار در رشته علیان زدم او غلط جراحت علیان طرف شده به عرض خود را بر سرتها دست ببرد
 آئین کریمی ولا تکنون استفاده شده مخفی فاند اثمه طبی در دلیل وجوهات این مخفی خود و یا همان رفع
 مزمن و ممتحن خود در نزد امنیت دین و دولت غذه لایحه جعلیه شد و کسان از علیان برش
 ناظور کرد و دست باز بکشید قرارداد بحسب محمد باقر و محمد رصم از عالی تحریر تأثیرات
 سال عقایم یا مرتبه در قریب علیان قیام واقعه ایام مفهوم و اخراج از مرتبه در پنهان اور ده
 و عرض خود در عرض طلوب اس نزهه و بر کافر رعایت حسن نیکو خود مترکه را تا هر چهار یا پنج
 حلق از جن بیکار او اصره و تکریه از قدر از تغیر و تغییر کند مدد و دو خواص جو باز خود نماید و پنهان
 و کنید از قرار محول و توجیه و تحقیق که از قبل مزبوره و احتجاج کویا کار برای صیر محظوظ را کی
 از بین صلاح و اسد معقول دارد و در خدمت حسنه جو و کسان از همان بیکه هر چهار خلاصه
 خدمت این قرارداد بحسب این ته علیان که از عالی تحریر تأثیرات دست داشتم
 در نزد علیان بمرتبه قیام واقعه ایام داشته در هر موادی عرض مرفور در خدمت مذکور مبنی و
 دشته حقیقت سرخور افوت و فروکش است نهایت میش را بیان میزد یعنی حقیقت و مدرست این
 مکریه مان برگزرنخ و ده عرس یکنهم و دو دست رخت پیشیده و نکم دندز دوش و مفرفع
 لکیوه و بکروج قالاقلو ایلکش هنر طور استثنیم او عده ما کول او بکسر در ظرف مر منظمه
 از قدرت رایج بجهش و شرط طرد نیز که باشه در مابین قلمزنی سرخط علیان قرارداد
 مواعیب بی ته خواردار علیان ولد علیان که از عالی تحریر تأثیرات کیعام تمام در نزد علیان
 یا مر علیان تمام سرخ و حضر قیام واقعه ایام داشت اخراج از مرتبه در پنهان اور ده
 و حسن نیکو خود را این بصفه طلوب اس نزهه و حقیقت از قدر این سرخور افوت و فروکش
 مکنده و مت رایج یعنی ده مت هد او سلیمان چیز از دین برگزرنخ و دو دست رخت پیشیده
 مکیه است متعود و مکیه است میز و مواعیز در عرض میکار از قدر جهت تحقیق دستیم او غایی و
 کاکول او و فخر درست مزبوره از قدر این بجهش باشد مقرر از کنکه هر کاه در خدمت مسح

متعلقة بجهش بجهش و کوتاه هر غایی مسخنی مواعیب بجهش و کوتاه علیان مت رایج بجهش قبل از
 بجهش از ته مزبور اور از اخراج غایی مواعیب عیوب است اور این ایام داده باشند و از
 شرط دیگر باشد میتوانه این ایام باعیب طبقه علیان ولد علیان که هر کاه از عالی
 تحریر ایام دست دو ماه هلاک دیده میگرایی مادی علیان را که وزد ببرده حاضر زد
 و یا آنکه زد و هاریت این نهه مبلغ پیز زده تو علیان روی ناصار الدین مت هر بر کار دیگر
 عمل داده باشد و کسان از علیان داریان گفیل و صافان ناچیه گفیل و صافان را بجهش
 وله آریم که کویه توفیق آثار را محظوظ وله از فرج را یا نکه در هر وقت لزدا و
 یا هر سیز از زیان کار اور ادیان عظام کرام کجیه علیان مقدمة مواعیب صافان مزبور اور
 حاضر و استیم از رایب دیوان اعلام نمای و للاعنة از زعدهه عاملیه میگردون آئی
 در عرض متصن خارشتر علیان باعث برگزرنخ این و شیخ شرعا و میفه علیه ایش که عالی
 رفت و عزت و عوار ایستگاه علیان در عرض صحت این و نهایت سور تمام و بجهش
 متفصی خیا تر شرط شرط خودست بجهش پیش پناه اکفا علیا زکر و مسحوم ایا زکر که علی
 و ته عرضه هر چیز میگشند پر دو قطعه متفق این بجهش و دعیین معلوم القدر نش زمان
 تبرگزرنخ ره پیش قیمت هر کلیز از اور دو نیتی خیا دین از رایا صحیح و این شرط خود اور
 ملی و نزه و میگول و کلی میگلی بایش علیا و میگزیل بایش علیا و میگزیل آئی او شرط میگو
 از عالی تحریر بجهش دست هشتاد هفتم هلاک دو طرف ده بیان از خدمت زده
 شن منی بجهش رفاقت و مسلط بجهش بجهش بجهش و للاخراج لازم و خارف علی
 رفوج وله ایش از این دو کش علیا بجهش که هر اخراج صافان شرعا و علیه ایش
 همکنن خص بجهش مزبور این تبرگزرنخ رایا علیا بجهش بجهش بجهش و این شرط
 بعل الایا در مبلغ میتوان تبرگزرنخ رکه در آن خدمت بجهش و صنعتیان جا شرط و شرط

پنج مرقوم کلمه کاه بعد از نیز و مین دیم بسته رسیده رایا و کذا است از عده همه من و ما
الاجاره بیرون آید و صاف من که در عالم پیر سلاطین انجینه ای افغانان که در این کشوره
برت مسلطه تبدیل باشند و راجحه بیرون آید چنان شرعا و کان ذالک شرعا
خود مسیو ده از زادن اچ غوم و کنز و عین نایاعت برگشتو ای بیرون مردم که
وعی رفیق مانند شکوه سر از شرحت روز اطریه اور داد آنست که در کشوره
و امن او قات تو پیش ریانه و تائیدی نیست مل مال و کمال ایوال عالیش نیز میتوان
محمد قسطلان و لدم رحمت و غوران پنه حاج طهمیں حاج محمد بنا که در خضرانه
در علاج خواص علیه عالی شریع مطلع لازم دلایل دلایل دلایل دلایل دلایل دلایل دلایل
محب و مسمع بجهلا اکراه و ایجا بریل با طبع و از عنیه والا راده والا راده والا راده
و ما اذ را که عاقیبه فکر قدر و منظوق صدیق من عمق رفت موسر عمق به قدر
لهل عضو مهبا عضو من ای ای حز و ای
نم را او اور ای جمله دعا و دعا
منی فر و مطلع الغان کهایند فیضه اینهم بجهت ای و نیز بمراتب هزار کوهه
اصدیق برادر بیچ و حی من آلو جهه روح عزیزی و حی کلا احمد سرا و ادعای شرک و
عبدیت ناید از حمله دعا و دعا
خواهله و بیافر و قع دلایل
الی رکنیات سیم الی رفایاتین و بتر کانه کر من جه باره ایلک و عقم الی دلایل
مالی دلایل
شرعیه لقو اند و مبانی معروفة الافت و المعاشر ای
س عات و خذنی ترین و قدر زاده ای
عایجه ه رفت جاییه میرزا احمد و معلم مکانه ای ای

۷۷۳
ما بخزان آید صنوان زراس حاج اطمینان بگفتن زائر مردم را کیلیم حاصل
طی بز و والمه ایشان عصر و عفتر شاد محذر اه فاطمه خانم نیت محفوظ بیهود راحی
محمد هر کیا صلة و معظم ای میرزا احمد بوكا لذتی شیر و توکل مرقوم دعا شیه ای ای
اخت من الابدین حمیه هی مسماه حشت و عفت پاکیت خانم و بوكا لزومی هفده ای
دستگاه زیر خانم نیت هایت ن میرزا احمد و بقیه مردم برادر صیغه ای ای ای ای
اصلاق و دکاره و همیه بلات یه و دکاره و ایجا بریل با طبع و از عنیه والا راده
بر خ و عبت تمام در بیک میکه جمعیت قاریه و اعترافات ایشان بروی صحیح و پیچه خوار
خری و عایجه ه حاج طهمیں ایشانی خاچر محمد که ای خنجر خوم ای ای ای ای ای ای
میرزا ای زبان ای
ایشان و داخل صداق زویی میرزا احمد بیچ و کل بیو و در حیطه و دلایل دلایل دلایل
و آن یه رت هست ای ای ای و تا عرض غرفه بکلیه بیغ عیب مخچه متره که ای د مردم
حاچر طهمیه که ای
طی بز خریه ای او ای
میرزا ای
و عیون و منصه ای
تو مان تبریز فخر رایح المعاملات قروش مفهصه و پیچه دیتا رمسیو و مفعه
الای رکنیات دویسی میال الای رکنیات مبلغ دو هزار دینار تبریز مردم صوف
سایه هی صحوه شرعیه برو جه کیج لازم و خیار است فتح قطا و مبلغ دویزیکیز میانی بیو
اصل و دکی و قمی تبریز فخر مترم رالیه در آیه و در آیه تصرف کیه قرق
مالک ن مسکن تصرف الملک ف ای
صحیح تبریز غوره بایهون ایل دوکیل و قمی حقوق باقیه در بیج را بر ایم و رسم بجهز

از جهات حضورها آنست عین مبالغه نمایند که راه و مردم را بسیار داشتند
و تجذیب عالی باشد و لطفیه مصلح به مطلع سه هزار زدن بر تبریز فخر راند که زرمه و فضیل
و عین مصالح را که اکبر فرض و فقة را مصالح محدود نه مصالح بیشتر هزار زدن را
نیز تبریز را فخر راند این مصالح مخصوصاً طلاقی میخواستند خارجی و سراط ایلام
نمایند و متحقق کوی و مال لایاب را مفتش و مال همچنان ملیکین که من صفت الجمیع منفع شان زده
تو مان تبریز را فخر راند المعاشر است که از پیشتر برداشل و غایبیا میخوانند مصلح و کوی
و قدم شد و سراط ایلام را میخواهم جمل پیشتر نموده قدر و الامتحن کوی و بیان مذکور را
آن چند و داشت بسیغ علیتی این خاکسیرزا و بسیغ اکبر خاکسیر و بیان و رنجه
سرخوم آرد و چشم و برهن بر مدت سی هجر و نهض و شریعت و سی این تواند خان
پائیش و چون قدرت سه هفده را زیاد نمایند که در دادخواهی در صداق و ملک و نویز
سیر زاده احمد پنهان مراجعت و ببر خزومن مرحوم حاج طاهر اکز احمد و بیان و داد
لطف ای احمد طاهر و همچند کلی کلی و رنجه نیوحن بیادن نزد و میرزا احمد قدرت
چه رقیقت نیخواهی از زیاد نمایند نزد ای احمد متنبهره بسیغ محمد رضا رایان و همچند
و حق من در کشته شد که نیل روز شد که هر کجا کما شفوف در در بیسیع مذکور یاد مخونی
عذر و موضع کمیرزا احمد طاهر که هزار زیده و معاشرت آن بیرون و زین خان پاک و نیز رز
نقضان ملکت تبریز را نمود و میخواهد میرزا احمد نرسه میں اکتفه ای دیگر همچنان سفرا و ای دیگر
می خیتم و کلی ای
ولز در صورت رفاقت و میخواهد تبریز را این طبق مسخر ادعا میشید باطن و هامل
خوش از خیر را این ارقام نموده خاص و میخواهد تبریز این مسخر بجز این ایام که مرا راند اتفاقاً
بی رسان از سرخیمه مصدق و صالح ای خواره و دمیعه بیان و میان خرچان

حاصل رأته در این صحفه و خیزه نکرده آگفت که حضرت نهضران را که هر چند با مخداله مادر مخداله
در محله شرع مقدس عزآ در عالم است بدن و کمال عقل و غور و بیرون نست یعنی اراده و حیله
بله لطوع و از اینجا و لذت است رکن صحیح شریعه و مرآ الف صریح ملکه و رفع شد مبنیم و سخن
علوم الفقیر است قوان و شش هزار پنج هزار رایح العمالات از قرار رسیل نکنند اراده و دوستی
چیزه دنیا را که هر یکی از زنان و قتلی از سینه مسطوره را اضطراب نموده با مرصد گذاشتم اقام
نماینه و تفضل سلطنه هر یکی از این پیغمبر جسته که در زدن روغ هفتر شده اتفاق اعزیز مریم
آقا زین رایان مکرسد ارقاعی بعضاً بر کسر مکرسد اللاد بر راه حج و عازمین بایس معماً دوسر
را لاضطراب آقا ریحیں مصطفی مکرسد آقا محمد و راهه کمیس افقی همچو کسر مکرسد الامریح
مت رکن صحیح شریعه و هجرت که هر یکی از شرکار زن اهل حجت اهل مت کنیل هلا اقام
که تا لوروز اینیه بائش با مرصد گذاشتم اقام ممدوه عمل منته و هر چه که جن ب و ای
اعظیه فتح عطا فرماید در آخرت شریف ام بر و فتن حقد و ساره فتن فتن فتن
ونفع و مل را میل امث رکن شریف ام بر و تقیم ممدوه هر یکی از شرکار که تعجب و حسد و مایه
جهت ملتفق کوته بعد ذالک صحیح شریعه نموده هر یکی از حضرات مت را لایم حق اهل
لکی لایم را بیشتر کار بمال المصطف معلوم العذر را خوده و لاجه و صنیعین مینها جزی
پیزیرفت و در ضمن صنیعه مصطفی شرط شد که مکرت اتفاق را احمد صنون مینمایی اس محیل سین
دو قوان از قرار روسیه فتحت هر یکی دن بر پیش از عین المآل هنوز بر پیش
حص صدیق زاید منظر کردند همچو شرکار رکن و هر یکی از شرکار بمواافق رسیده نهاده و معا
هزرو حصد بر زمین پیش هر کاه بعد ذالک اصره را زن ای خلائق مسطوره و دقیص سور
بردیم در عور ناین بامل و نامسروع خواه طبق فست ناجی اموال چون در این وقت
مر محنت مات عاجوج و زشت از اولاد او بیه بالعزم خشم و دو ما عیز باعیو بیه

و عی سب نظر صیغه باشد و مکنیز زو جمی ذات و نه نزه و بعین آن املاک و اثاثت البر لذات خود
و صرف ضیغین مرزوپرین و افراد از رس دشایلو و هنریز اراده اد که این استه فرام
آمدته باعین مرزوپرین و از وحی مرزوپرین صدی و قدره صدقی دو نظر صیغین مرزوپرین
و مقاصد صحيح تعریف و تفعیل هنریین بست . بهم در برداشت و مخاطب هنریز مرزوپرین
وار اصر و باغات و اثاثت البر و سه هر کجا بخوبت که در حکمت هدرا و فرزند شده
اولاد ذکور از اراده اصر و باغات حصه همچنان باع (از زین و وقیه در فلان و در جرس
باع معین و رفلان و در جرس صیغین هر کجا باع مرزوپر در جرس حصه همچنان خات
هزات بکیت مقوم پیجزار مسنه الات مکن کو سفنه دوران و از اس نیز خود و در بر راه
و اسباب آنیه رسند صیغین همچنان رفت خواه بکیت مقوم پیجزار همچنان که شرک کنند
کاسه خام و چیزی دو قیمان کو سفنه چه بر را اس سیر ایجاب آنیه و خشبة و غزه حصه
زوه مرزوپوره لذاتیه مکد فلان مرزه عده کو که مسنه الات نین کو سفنه بر را اس رفورد
حصه سفنه بن بغره رسند سهاد خدی خانم مکد و اخوند فلان کچه بیه باع و فرقه در فلان
بچیخه رفت خواب حصه رسند سهاد زینه زین ام مقص نفلان باع بچیخه رفت خواب
کو سفنه عکر اک مسنه الات مکن نیم عوضن باع از همشیر اش کرفة ده قیمان مثل
عوفی خارده ریزه مکنیه مان مقاصد صحيح تعریف بر و هجر که هر کجا از مقاصد زانی
و لطف در حکمت همچین خویزند و مینها که صحيح تعریف بر اسلام تینه خود و هر کجا دکبار
اصد و فحو هر چهل زجات تعریف و لحقت مرزه عی و نیز دیگر رسند هر کجا فرض
و فقهه بر آید و نکیر در آنها بشیه بالا المصاطع مصلبغ کلیعه دینار بربر پر نقد و پیچه در کنیم
لوزن است و مال المفهوم ریعون کمی که عجیب نیزه نهاده بدان بر مرصعه همچوپر هر کجا هنگ

من بعد بعثت مزبوره خود منفه و احمد من قبده و کيدا كان ام و ارانت پر گلوبهير
دھوره زنده از عجده عورت طخوا هر چند و من طاعت بر روحتما دنبوده لذدر چشماد
س و قط و ناطبات و مبارفه و قوه لالاتهاد و اور روق بالعجا و سو و هسته ناجي
اموال چون سماهه فلانه خانم زوجه مرحوم فلان هستيفه و دارث او منظره
بر يك نفر اولا ذکور و همو فلان و دون نفر صبيه و هما سماههان فلان زوجه
فلان و فلانه خانم زوجه فلان لا عيز و چون سماهه مزبوره در حال حیوه
و در صین هسته ارخنه غایخته فلان این فلان راوی و صحری خسیسا خود
کرد اسیده بلوک که ثبت محلهات و متروکات او را بعد از فوت او وصی مذکور
و ضعف عنده و مصروف صوم و صلوه او بیان لبند از این وقت حاضر شد
و رشته مذکوره و اینها وصیت او را لبند زو وصی مذکور در حضور فلان زوج
فلانه خانم و فلان زوج فلانه خانم محلهات او را جمع آور رفته از اثاث
الbeit و فروش و ظرف و مبالغ و خوانه و ماقی الصندوق و آنچه را که
داشت که در شهزاده مذکوره لقدر اند و همی متدین مذکور مجموع آنها را بقیه
در آورد و بعد از وضع ثبت محلهات او هر یکی از ورثه را که فرض راه
ثبت ایزات یکم ایشان نموده میان موجب ثبت ثبت خواه از باغ و خانه
و اقعد در فلان مع مردم دخل و حصه جوزات و حکمه مفت بدیه و تو ایج و لوا
آن و دو قیمتی باحت یعنی که خصیت حاج رسن نشود که او را به فصوم و
صلوة او بسند و مقامت دو ثبت از درخت چوز نایابه باغ حاج فلان کاش
خیصه عجیب میشود و تقدیم از خوت و چیزیں و مسیت یکم او شده حضر فلان چونها
خواه ز خوانه و باغ و هقد لفلان موقع مع حمره دخل رسیخون و تمامت مکی ثبت از دیر

اور ابزوج پر فتوح ایا بعثت ته بخین صدیقات ار خیر و پیغمبر ار آن پر روح و اہن
و افق هر زبور قربت نهانیه و متروکه ایک ایکیه ستریز و چون نخانه ای پر تو و تھا
صیحی شرخی بجیت لایا بع و لایا بع و لایا بع و لایا بع و نویلی اور ام تو حضن و کتابوام
حیوہ پرفس فنس خن و بعد از حاتم بر کسن و اصلح و اور ع اوپا و ذکور چون نسیم
شل و لطفاً نعم بطن و اکل خود یا سر ایلاده کو رستق حضن تو نیز پر اولاد ایات و پیدا
لیغرا من ایک این بی دیا ای تیر چیز جایی هش ایط میمه نه کوره و حقیقی شرخا من یه
بعده ماسمه فائمه امیر ایلیک ایلین بید لو ز و کان ذاکت حیرا فیضی خلان من بخواه
من نه خلاش و صبت ناجی خرخن از تحریز و ترقیم این ار قام کو هر جم جیت ای کام
کو مزارع لفاظ و عی راش از تحریز صدق و ملاح ایست ایست ایست ایست ایست
خلان در وحی شریع مقدس خزاد رعایت صحت یه ان و کمال عقل و شورتام کمال
و ویچی خنکو ایسید آقا خلان را که بخواه ای ایکال میت رانی و ایتال ایل زاد ای فیک
بداریکه متروکات و مخفیات او را ایچکه بخیکش و هم مال پر آن صادق آیه
حق الوتی ایلیک
درست دشتہ بیکشدا و لامگفت بسته ز رو ز پختگی طای قاره در سر مزار است بیز
که غایست کلام ای ایلیک و دوکال ایم صوم و صلوة ای ز خاص متذکر کیم کی
صوم و صلوة بوده بگشته ایکی بر گمایه و مبلغ بیت نو ماں جم بلاد ایکی بر گمایه ایز
احد عزک غالم نیکچ یکچ یکچ و خی تو، ان ایچ صفاۃ ایکی بر گمایه و حقوق یکیغز
زوجیه ای اور ادیجه ترا ریح را لازماً و حاصل نهایی من بعد ایکچ باقی بیان و عویز
محصان فر قدم کاخ ریح ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک
بعد ماسمه فائمه امیر ایلیک ایلین بید لو ز توضیح ایکن و بوجیج ای ایلیک ایلیک
اعمال ایت و صع منای کما هر قی ای شریع لایا قدس و کان ذاکت حیرا فیضی خ

چون نای پدر بیان خاب جملان و تھر که که میت تو ماں بخت هزار پو پڑ کاریت نه
ولایه در نزد او بود تھن اه و نر نه مذکوره میود و منہاد ایتند پور نه رسی حصہ فلار
خانم ز و جملان نقد ایت تھن اه ای زمانه و بیچ خلان موقع مع مردو مرفل و قوچ
آن سریع و نیم و تیم ای ز خوت و خیس تیم دیدم دھن خانم ز و جملان نقد
ست تھن اه لایغ و خوانه خلان موقع مع مردو مرفل و قوچ و تلو حق آن س
شیعه و نیم و تیم ای ز خوت و خیس تیم دیدم دھن خانم ز و جملان نقد
بکیط ای تھن خوت در آواره نه و ترا ایتی ای ز جات هر کی ای ایتیان بعل ای مرو
هزینک ای ایتیان بعنی مقام سه را بر دلکیر مصلحه غود نه و صیغه مهدایه عنیم جار آر
و دلکیری بحکم بر دلکیر سرخی ای ز حق ایکی وغیره باقی عناهه و هر جم و دفتر
حق الجلیع کر بر دلکیر داشتند سرخی غود نه و کان ذاکت حیرا فیضی خلان
و مد ایق نیز ای رعه صیحی شرخی بیدا د عالیت ن تھن نتیجی عالمان بیانی خیز
سدادت د آ و بیجا یه مر جدی و لام مر جم امیر عیبه ایل کی و تماحر و قاطیه و شیر
آیه املاک هر زرعه هر دعوی بحشید و را زکر در جمی و قوع مستحق ای ز کر صادت ای ز
حال بخیر بخاست چا دن تمام عالم که ای ز حق میکاری بصفو بیز و کلی عالم و دوچل
خورد بہزاده او را بیز رشتی و صفر میز و عویس خسته میز و نفری قات و خفری
تماحر در عینه ای ز ای ز خلی بیکش و مظی بیکش میکاری دفع و خیز نیز و دوال جای
و اطراف بیت دیوان بیه کس و سمر کر رخ عاید در عینه ماک لیک بیکش و در رفع
محسر ای کچ و ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک
و ایک بیز و دلکیر بیتہ نیو سنی و قفق ناچی و قفق میویه و حبس جنگل شرخ عیون خلان ای
خلان ای ز روی رضا و رغبت تمام بیکم بیکم ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک
صلیک و ایلیک کچه فلار نک تھرات ایلیک و ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

فلان اچاره ناجی حضرت عزت و مكرمت آثار صلی الله علیها و آقا فلان حلقه جوم
تنجه حاجی طریقین شریفین وزارم قدر رسول علیین حاج فلان و بزرگ صلح شرعیه براد
له اصاله لغفه و از جای برادران حفظ آقا فلان و آقا فلان بر فتح و کمکت پناه
آقا فلان حلقه توپنیان کاری فلان همکی و معاشرینه اند از نزد رفاه فلان را ثریط
کاری کار رضفیه رذاعات لذکر موج و از سیزدهمی دیگر از قبیل شفه روئیه
نه کنم خضرات مت رالمیم به منه و لغفه دیگر از نیزه رنمه و جواز زارع مزبور دلیله
نه هرچه که رذاعات غاییه و اب و هاک کناف کند رذاع مرقوم ایکجا لازمه رزعت
نه کارت بعل اورده بعد از وصول رزعت و رسکن دانه و کاه از غلات شفه روئیه
له دو شلت آن از اخبار است مت رالمیم و دیگر شلت از زارع مرقوم بوده بکش و بین روز
نه رصدہ مناسنیه و کامسفیه هرچه بشد باش صدقه مینهاد و سهم مناسنیه و صیغه مینهاد
نه و در ضمن آن هر طشه که زارع مرقوم تاکله مزبور در دست او است در هیلی موادر
نه تجین بوزن ته کندم از حیرات مت رالمیم در مزروعه مزبوره زرع و لشت مناسنیه
نه تبر عاله اور احشد در ححوال این تجین بزوده باشد معاهده مزبوره و افعه است مینهاد
نه رذاعل تحریر الی مت چهارشائی تمام که چهار گشت در آن شیوه هرچه از دویت
نه اعلى رخ مناسنیه کسرا احزاجی از قبیل اصادت قناء و حشیه و صدا اول از جایی هجیج
نه ملک مرقوم لکه بشد اچاره ناجی با اچاره ناجی شرعیه براد فلان وله فلان اصاله
نه عزه و از جایی شتر کار حفظ فلان و فلان رصلی صحت نوچی شعار فلان این فلان همکت
نه یک پ دکان علاری و افقه در فلان موقع طلب دکان فلان از عید نوروزه
نه بجاست یکی مشمی تمام مبال لاباره فلان مبالغه لقطعه استه بوراد و هم زمانه
نه سپه از دیون اسلا صاده و شکو از بابت عذر معمولی ع قحط استه بوراد و هم زمانه
نه تسلیم سوچ مزبور نایه و صینه شر عرب از جایی کار رکوب و نکان ذاک فلان آجی ره همچ

اجاره ناجی با حاشیه شرعیه آقا فلان این مرعوم فلان پوکات آقا فلان این فلان
از نکرمت استه فلان وله فلان همکی و همایی دو باب جوانه که آن عیوب است
از یک بشیان و چنین خبیه از جمله خواهی خویانه و اقوه در روح فلان
تحت تهد فلان مجود دشت ربع عالم و بی ربع و بی رهست که کمل مع خصمه سرا
وسرا خین و خصمه بانچه و همراهه مثل دکلمه علیه هبا شرعا کاره لخیره ای
القضایا مدت مکیان عما میل اسوانا الایام مبال لاباره شیخ فلان و همیم
کند م که در آن خردت برسنه و صفحه جا ره و سر ایل محققت شد و تغیرات خود
مع اند و بدیم باسته جراحت و شرط دیگر یکیه بیویشیه در عصر و مختیه
پوزد هم شیر فلان در فوت نیزه کی نویسید بعرص مقدس عالی هرس اند که در
جنین که کام تو اهرمی نصت ز خایر را از سنته بیاد دوستان حقیر و قبله که آن
تحقیق شیره مراقی هی مت که این زمان سعادت داشت آن بیزیت بیان بخوبت
سدیل وزارع بزیره بیل بیسیر بار بیل این بجز و حشت اثر عزم هم اکرم عرض
پر فتوح آن برادر بیان بر این قصه قاری مقدست راشکت و بردی هن ضوان
و فرادیم خان پر از عنود صلز وصول آن فاصله بمحاطه و همایع این
کلام و حشت نقطه مکابر خسرو دیکه در جویبار خواهید میده و زیکر که ورس
پر صرات طبق حزینه سنته و میلان چن این فقهه ظظر از شخرا لکت
بر عاک مذلت عدم و آن وه لجه ده و طوطیان فوش المان چمن بین معامل
جان بوز زیان کشوده بست که نفت مرسم عیش و نفت طدر عالم بکوییه مکتبن
دیگر سیاری بیت خچه بیان مرداده از فراق کریان همچویی که دریه و نشک
از بی طلاق چا در ویش از سرکشیه مکل سرخ باخ نظر ازان آتشی همکسر زهره افر و خست
ولا که همچویون کس داغ سودا برسو خذ سید چویون لذت خرم و تفخیل شر در زیره خست

و سنبيل از پنج و تا بان رخ و لم خود را زور ديده موسسه ارخون از زون داشت
کلدون ويکسن از سپاه سر برانين غم و آنه و هفتش حرف هجدهون زركس
از زد هرمه راه رسیده خون هجدهي ردو سون بخدمت خزر يه دار در صحرای دل بجهه
گرسه و چشتهان شها هاراز زانين با ايندو هجده قدر و لش را زنگنه هجده و خفايق
همهان خزر از نكشتن اين خدمه و آنه و الهم سرد رکس بان فکر نكشیده طاير
بلند اواز فرج خند که بال زير و كش هم زير پر و از است دنام خاک هم تيره هجده بسر
مسير زده هجده ز دakan ديار هجده و خداه از زين صورت ما جراهم هون و صد نشان
عذيم هجده و ولازو و قوع اين المكثه هجده بجهه ساده پوش و هر چه بيز بان به زبان باني
خون رجا شوز در جوش و خروش ابتدئ نظر به از زين بعد عدهن خوش بدم و برف رخ
پيكرا و مسنه هم و برفت سه باز جمعت جهاز تكده بله بار بركت و بگردش
مزسيمه و برفت په كوه و هچ نوسم که اين جان ناقوان از زهتاب نايره
اين قضيه و اي هر در بوده که از زيل و هنار از شتعال ستش اين بخ و الهم در
سو ز و نکه از هبيت هر چه کويم هم ازان بدر تفعي عالم را فاعنم پرسکه هجده و همان
خدا بحضرت رب ارار بابت به عال و کوه احوال هست که دهد و دير نيز هست که از
او قات علک عالي الاقفال از زيانه اعمز خوم غافل هست و آنچه نازل زر که و قات
الى بات طبع مرحمت و مخفت منيمه اي ايمه که هست ارار بقا ارجمند به تعلق
ست زهابن راد رجوار رحمت هنوداده بخوب مخفت و مرحمت آمرزه يه دار زن
واز خطيه او نکار اصلي بجهه هم دنیا خالدون سنهاره و بمغونه را زينه دلخواه هم
ما تا به في الصابر و ن اجر هم عجیب بـ ابودیب ببر خباـ و اول خیزـ مـالـ سـرـ
و اـسـمـیـ بـ وـ آـلـ مـلاـزـ مـانـ کـارـ مـغـوـحـ عـهـ عـمـطـوـقـ وـ اـمـ اـجـرـ هـمـ رـهـبـهـ رـجـرـ تـازـهـ

الى يوم العيادة حجر كفتة ندو اهلاً فرقاً و مجد آثاراً دعائين جندياً انطلاعات رير المكتبة
تتجدد صافحة حلست ندر الغزير كنقطة صور فخر و حسنه رادم شهيد بمحلى اولى و تأمين بمحاجر
بيكى و يخلل ازمه توسيط مواد بروتوكول مشتلة لازماً و يخواز اراده ملم زلي طوئي و لعله يخفي
و وهو الضرر صور لمكث في الارض مكث في نصف كفدران اهارات سفر راجحة ترويج اباه
عور بغور ممكدة ساحت كاطفال و مرسيل بناية كدارت لين داير ابر ببارشى كبرنة در
جود اامن و امان اسوده لمن و تازه هنا لان سبورة زار جوان باز بازن ي زبانه نمشتر
حي سبحة في در توزير ند در خواصه همت احر عنده انة الله حصل لاراضي خرت و لمسه
بناته وطبقت عيا و حصل شارع در كاه فلانتي شته خاتم الانبياء و كتبته سلجم مصطفى
ک انکرن در دعوتش در قبر سپه خداوند اهصور و سرور در مزداد و سراپه در
ملک اعلا بیس طهرا نام اهم بسط غیر ایس و اطباق چواه بیلیات ستار محجبه داماد
ستیه بیکر عیا مرتفع على الفتحة و انتشار که بی زیب هر و لایت او خط شاعر خوارشیه
المکشت نه امترست در و مان افلاک و برلا ولاد ایم و مسلا ره و خداوند کریمی
ترکیت عالم اکتیجان و مروا دعی صرکون و مکانه صورت ار عده اصحابین
لیوم الدین نامایم الحمد و الصلوة چون بنار عالم و بغا کشنی ادم نین کیم منوط
و بیز اوجت صربوط و در طبع مرغوب در شرایح مندوب تحالف الربات کرو
قابی می کلم کی ساکرم و رکجا لایاچ مکم و رضاکیان من عی و کم و (ما)کم ان گوذا
فخر اکر لعنیم الله من ضزو و روح کح علیم و قل البنی هم امکنی حسته من و زعنی شسته
فلیس من لهدزاده هر برین و قله لز لوقات و نیکو ترین ساعت از ساعت عقده نهاده
و در بط منکر و افحنتی می عاییه رفعت جاکیه خی مت اندیه سعادت همراه بخات
ما ب نیجه المخ اینین العظام و نبیره ذوی الفخر والا فتح معمقر خان و لدر رحمنه
ک امکار حضرت فیت و جلات تو امان عزت و سعادت هم عین عاییه معی جاییه

فیتوت دست کنایه می‌وست و سواده بهراء آیه آنچه فلان زمین هدراه و عصی خوب
خرقا بی خوشیده اجتنی بضادت انتاب طهارت آدان شر رافت ما نیز پسی
شنبه تعجب و عصی صنایع را بجهات خود اطهارت الخدراه المکنونه الکلوب الاری
البدر المیز و البدل و ملاطفه خانه فام صبیر مرضیه عالیه و رفت بی کلیه معززه و
سخاوت بهراء میرزا ابا الفتح خان زید عمره الصداق معنی معین معقول لامد
چهارده صفحه کمیمه تو مان زایع از قرلر زیل باصره العین شاه داده بسته و سخن خور
و سواز زرخیه متعلق طهار خالص بوزن صرفه مساوی رچنل ماس کو سخنه ترکی
که بعد اینه مع انجیج که کجا نیز هبست تو مان داشته باشد و من هم کل یکی اس ماده
چنان صحیح الاعضا معموقم به چخو ماش بکه بکشد و سواز زرده من بوزن شاه کلم
شکه منقش معموقم هست تو مان موصوف بده بکشد تمام که در رخته خواره دست
عمل پوچر دموموم پیچ تو مان موصوف بکشید و تمامت گلز و پیچ سرانه از که
کچیش پیززده تو مان موصوف داشته باشند و سواز زرده من سینه آلاعه ساخته
و پرده رخته بوزن شاه معموقم پیش بخته مان زایع از قرلر زیل هصر لارین شاه
لجه بسته بچو و تا غرسه و اندک باید و مکد مز رفعه سوسو مرغفلان با جمیع زایع
همرو مرحل آبی کار و دهم زار مزاعق و مخالف و مکد میعلی همانتر عاده مستحبه غیر اطمینان
والوضعه و صنیعه کمن کم که من گز هسلام میشکر غیر لایی و القبول بالعربیه ایضیمه
و اغفاریتی الهیه بگتمانه و ماقعشه و حرمت پر حیثت سیل کویی اللهم الف
و کردن که نیزه نیزه که نیزه که نیزه که نیزه که نیزه که نیزه که نیزه
ذکورین صلطین بمحمر و آله و اهل هم لازم الاداء عنده انسیمه و الاستطاعه و کمان ذکر
نخست ای تائیع پیززدهم هدروالی المکرم من هنور سنه خلان سرخط سریز را چاره
داده بزیف قابک بغضن خود را بیت معزت و سخاوت بهراءه و ارار بکی از عالم

الی مرت سراسر سعی محبت محل سبز سرمه باز هر جمل جزیب کند مکن سپاه بکرد متعارف
و منه اویل هر زین و ده من روغن چرخ و پیوند و قدر کاه لز و قدر و قدر و نزد
ش هر که در اویل هر میزان نفت مال لایا ره هر جمل خانه ای و کل اویل و نزد طاش
که چنین روزی سبز باز نظر طی خود را زعده براید و چنانچه در مرد نه بوره و در هر
وقت که خوار که اسکن کار کر فر را دعایه و حیره عذر من نهذ فر تقدیه اخراج مطابق
سته هزار و دو هشتاد و دو هزار خطر سبز باز سرمه باز همیشی نمیگیر سبز باز دیوان
توپیق اشاری همان ولد همان با سرمه متنه مرت کز از ای علیث نان همان و همان
با سرمه باز رقاص و از ایام غفاری از هال محترم ای مرد ده ای شش در سفر و در حضر
نه مسکن را در و به کمال تمام غایی نمیگیر که ضمته و سعفه را فوت و هزو نکن ای شایه
و آنچه لازمه امر مزبور استاده ام معزوده که ضرر خود سبز باز و بر باب ای میز ایها
و رفع لشک و دعوه من حق لهر و در جرت العزم خانه دار از قرار ای میز از هنر
چهارده هجری کنیم صاف و پاک بکیل متعارف چار بید هر زین و مو از در دهن و هن
چراغ و نجف قرکام سعید و چهار و قدر سوخت در اویل هر میزان تیز مرکل او غایی و چنین
رسیمه که بازی ایت منیز و نزد طاش که چنانچه از ضمته نزد نون کو تا هر عنود حق
اجرت العزم بوده بکشد و آنچه کر فر دعایه و نزد طاش بکه هر کاه همیا بار دیگر از
قبیل همان و همان نظر طی غایی خود سبز از همه ده دراید و صنیعه منجاها بر سرمه توپیق
اگر که در مرد نجس ای خس ای فرج باز نکش و نزد طاش بکش نیزه که نزد
نهان پنهان گدن مس و نزد ش ای کو سعنه که بعارت ای سرمه ای کرمه و سرمه ای
شندک ای زمال قاص همان ولد همان سکن طاش بزدم و رقبه حق قبول و ارد توپیق
اشاره همان ولد همان بعنوان پنهان پنهان ای زمال از هال محترم ای مرت چهارده سال
شنه بیک من قص و هرا محن و نتیج شش ای علی و نجف صاحب ای فرج بر همان کمن ای هلا

الی زمان مرد بیواری پیوند همن روغن صاف و پاک خدا کا بوزن ش که از
خرابه لی نظر طی آنوات بیواری پیوند قدر روغن راول هر میزان تیم غایی و
عذری و رد و در ضمن ای عقد شرط است که اخراج است رسماً و تائیت کی خصیه
لغایت کشیده و بعد از اینها مرد شش راه کو سفنه بهان میات که نه کوش
همس زمانی و دزدی و رد و تائیج همان این نیم جزو معنی ای و نیم جزو
دیگر ای کلام راه المحب است که عالیت ای محبت و یکیت همراه همان این همان تیکان
قریه مدحه ای لغایت ای فرقی همان و نهضت شر عروص بسی جلد دین اسلام عزیز بجهج
قرار ای نعمت شریعه زاده ای ای شر باک دیجیج چیز من می هن میاد و قرائت نه نیزه
او دویس سرمه زار و بعد از اتفاق روح و افق و والدین ای و رانی که و دعا شر
یاد می کنم و نیزه و تولیت کن و سرمه و طاش بر حراست که در نیم جزو اول و هر
قلمه ای فن پر که بعد ماسمه غایی ای شر چون در این ایام میگشت ای میگشت
جنت م توپیقات بزداین و تائیدات ربانه و تغذیات سبیله هر حال و پیش
مال شاین ای همان کوی نظر بیه کلام معجزه ظالم حضرت سی ای ایام عزیز و کار
افضل ای صنعته و ای ایام رذا ای ایام ای ایم ای ایم ای ایم ای ایم ای ایم
او وله صالح سلیمانی فخر را و عالم میقمع ای
که خواه عواید ای
من خدم و کانه لذت ای
در صفو پیشی بزدسته و تولیت ای و مخصوص و ممکن دسته نیزه قفسی همان دادم حیره و دیم
مول ای ای میگوید پارش داده ذکر رفع و که ای
با اولا دانش و نتیج مرقوم طبق ای
و من علیها و بعین ای ای

دین اسلام میاً عنونج کتے الکرم و حسنۃ رسول الرّوّف الرّضم و مهیاج الامانه از استدی
الی المسالک الی خوبیم علی و علیهم صوات المسالک الفرم بحیث یا گلمن تومن باز تو
داریم قم الاحزان میعنی میباشد نیزه لوقتی من السیج و الصیخ و از من و زلاج روچونه
واز زده مسکونه متوسل بر و دن بزرگ لایام رفقاء المحبی ذر لذکر و هنکار از روزی
او هنخ سخنای و هبته افضل عیمه عمر نه هنخ غنی غیره فهم ما و صور اوقفته و به
لهم ما سخنه فی المکعب الدین یید لوہم و او لگک علیہ لغنه الرّه و المدرک و لاس
المحین من الاان الی يوم الدین و ما ویلام حظیم و میک المھیر تاریخ فران
غضن از بحیره و تر قم ان نوشته است که در حضن دودنگ خانه از که در هر ریخته
هبت واقع و منه روح است و دشیش دانکست بح فراست و لایم بر طلاقه کی مخفیه
المهاب بر رفع ادعایه و کو رسک مجهبه فی اهل جیمه و کهنه ایان خیرانه داشت دودنگ
سماءه مزبوره یا مضاهر کزوج تغزی و تقییه میگیرد سماه هرقیمه داد آندره
و مخوتا ت باقیه در دندنک و اکن چاره تسریر لطفه است یعنی یکدیگر بحق خیمه شکر کردند
دانسته و همیه عالمی رفاقت اگرچه پرسه تعین فاصله بابل اهل خانه بمنصفه دن زپلوک
حقاره ایران در دو مشقان و نیم شترخ و صدر دم کزم بیاره یزد چهار کرسی خی
بارش و شترایل زوم قست نیچه مخفی و بحاطی خیرات از جوینین سقط اعدا
نست و سهم ده دند سماه مزبوره لز قرار نزارت که تیغیل دل هر قوم نست دن
کریشیم پرسی پوش و یکی بایوان و یکی بسیمی دان که بـ آنها در میان
حدار عینیخ است با جمیع تو زیع و لواحی مرده هنل و برف این لزا و کلم تحقیق ایاض خی
نهادی خیست بز و خیه مزبوره که بـ هر ده مهز و خی و منقطع پنه و وصیم مصالح یا که
سو شیه و هر کدام من غیم بر طلاق و هر زور و هر چیز مطلوب یا که بر ادعاه است باخته نامهی
در زور چه همیشی و همیشاد سقط و مانع طلاق و هر چهارچهار رفع فران یوشیت
ببل از اهل کسر این ارقام که کو خیام محبیت ایام که مرارع ای اه طلوع بزیست لز بحرخی
ق و صلاح آرکت است که کسی از از خی که قوی خیست رایه و هائیمیت سچانه

عقد و ابعض مانع قرارداده اند که ماضی اصرح و اگر هست بنت که اگر مخطوب قبل
 اعمال حال و بختیل هر دو داشت و اگر از جمله بختیل اعمال صدق و کنه بده است
 ولنث راحمال صدق و لذت بمنه اراد طلب صادق است مثل این زب و لا فخر بخلاف
 صرب و لذیپ که عیار بزی است و اعمال صدق و لذب هر دو را در دو ایام
 انجام بخواهی ایام امر است و حکم این بخواهی و قوع است و مجرد بخی لازمه لات بر زمان و
 این بخی داره که زمان بجز و معنی و بیان از کچ که این ایام است و مقدم در زمان واقع
 مسیحی اما زمان مفهول ندیت و منع اصطلاح در صدق اعده و بخی آنست لذت زمان
 لغظ را خوار داده است بو اصطلاح اینکه بعض و موقت و بعیت متفق است زوجه بخی حکم
 مشیوه و بخی این هر و کنه و مفهومی بخی از زوج بز و بین و قدر را کل و صدق از ده
 مبار قول تزوج و از امام هر و اپکه لازمه بخی بز و بین عیاد حکم است
 زوجه بزوج است پس زوجه بخی بخی از زوج با و منع ایام است و زوج
 بز زنست با کی از هر کی از ایام بخی از زوج با و منع ایام است و بیه و لذت که ایام
 در افعه و حی اکون است و در اصطلاح همان هفچ آن عقد است که بعترت از رجای
 و بقول است که بیان ایام بخی بخی از زوج ماکو و حی اکون زوجه مخی است ایام بخی
 اولاً بعین بخی از که بخی حقیقت معنی روی اکون است و بخی زاعین بخی ایام بخی
 و بقول است و بخی بخی این بخی از و منع حقیقت آنست که لغظ در مومنه و قدم متمر
 مخی و باید داشت که صیغه عقوده متشیعت و اجرت و زوجه منقولات بزیع اند
 و اصل این صیغه عقوده اراده هنر و وضع کردہ اند و نقل کرده باید
 از ورده بو اصطلاح دو امر کی لذب و دیگر لذب و لذب و لذب ایام است
 کهن و اورون لازم بخی و فرق میان بخی و لذت آنست که هر کم بخی
 لذت از هنر اراده کی و قدمین آن لزیار اراده کی و مدلول اینکه بخی شوت بنت بخی
 شوت و لذت بر سر هست بیان بخی ایام است که لذت بخی اراد طلب بخی و لذب بخی و صبغ
 و لذب دلالت هر کی از این بنت که معاشر اس مقابله است یا مقابله است و رامحال
 خفری و ذکر بخی معاشر اس مقابله است اکن امر است و اکر معاشر اس مقابله است و رامحال

بخی ایام است و اکر معاشر اس مقابله است آن دو داشت بیان اکن معاشر اس مقابله
 کون است و اکر کوئید هر دو داشت اعیانه بخی کرد و این جواب کوئید و اسطه هنر از زمزد
 که دلالت بر طلب بخی هر کی ایام بخی و صبغ و بیان داشت که صبغ ایام بخی و صبغ
 من میگذرد و دلیلش غافل شد پس ایام بخی و صبغ و هر دو هنر ایام بخی و داشت که ایام
 حنر که ایام است اول بخی ایام بخی است دو دیگر مفهول بخی است و کیم مفهول بخی مفهول بخی
 بخی مفهول بخی است بخی ایام بخی که ماقن و کیم کنه هر کی ایام بخی و کیم کنه و لوقان
 بخی ایام بخی
 این معهاد است به ایام بخی ایام بخی که دیگر مرد و کیم زن صبغ میگیرد یا مرد
 یا زن دیگر مرد یا زن یا مرد یا کیم زن و در هر صورت رضای وی را رعایت
 دیگر که دیگر چنانچه وی نه داشته باشد و کیم با کرمه بنشد و لازم بخی
 داشت صورت یعنی میرسد و اینها در صورت هست که شوهر و زن هر دو با لذت بخی
 هر دو با لذت بخی باشند صورت دیگر زن ایام بخی و لذت با لذت باشند و از
 خانی از این بنت که دیگر طغل با لذت بخی صبغ میگیرد و دیگر مرد با لذت بخی و دیگر زن با لذت
 بخی صورت دیگر صورت دیگر میگیرد صورت عاصی متنیه اول ایام و کیم زن یا ایام
 مرد صبغ کوئید و زن یا که بنشد و دیگر خداشته باشند در این صورت و کیم زن
 احتمی طایم از بیان زن و کیم بخی و هم از جای بیان و دیگر چیزی که درین بخی مفهوم هر کیم
 که مرد محب خود ایام دارد و زن زنیه ایام و کیم زن میگیرد ایام که هر ایام بخی
 زنیه کی ایام بخی و توان ایام بخی و کیم مرد میگیرد هست ایام بخی ایام بخی
 پس دیگر زن میگیرد زو بخت مرد میگیرد میگیرد میگیرد ایام بخی و کیم مرد میگیرد هست ایام
 میگیرد ایام بخی ایام بخی و کیم زن میگیرد زو بخت هست ایام بخی ایام بخی
 مرد میگیرد هست و کار ایام بخی موکب ایام و کیم زن میگیرد ایام بخی
 و عن ایام من موکب ایام بخی بالصداق ایام مرد میگیرد هست ایام بخی
 صبغ میگیرد هست ایام بخی بالصداق ایام کیم ایام و کیم زن دیگر که زو بخت هست میگیرد

میں مولکاں بالامر المعلوم و ملود میکویہ قبلاً مولکاں و ملود میکویہ اگر
زینب میں مولکاں عالم المعلوم و ملود میکویہ قبلاً مولکاں دفعہ اگر زین
ورد حفظ صیغہ کوئی وزن بدل داشت و باکہ باشند زن امکیہ زوجت
نفع عیسین تو ما تام مصلحت اگر ملکویہ قبلاً نفع عالم المعلوم پس
زن میکویہ اجت فیضی عالم المعلوم ملود میکویہ قبلاً نفعی پس زن کو
رو جو کچ فیضی افضل و وکاد عن پیر رواج بالامر المعلوم ملود میکویہ قبلاً نفع
لتفی پس زن میکویہ اجت فیضی من نفعی عالم المعلوم ملود میکویہ قبلاً نفعی
زن میکویہ زوجت فیضی عالم المعلوم ملود میکویہ قبلاً نفعی پس
حیط طابت کم زن ای زن
پدر صنفی پدر شوهر کمک کو می از بیت و ختر و میکویہ زوجت فیضی زن
و کار عینی جسین تو مانا سو صوفی جو اس ملود در هر باب خوستید ملود میکویہ
میکویہ اجت ابتدی و لاتی عینی بالامر المعلوم و دفعہ از جوابیہ زیج رملکویہ زوجت
عی زینب میکویہ و کار عینی و لایتی علیہ بالامر المعلوم بعد از جوابیہ زکویہ
رو جو کچ فیضی عالم المعلوم ملود میکویہ علیہ نفع عالم المعلوم
ستم امکویہ کمیل ملود با وکیں زن صیغہ کوئی وزن بدل کردن بانی دلی نهادن باشد
خوک و دستم اول لفتم صنفی رایتی افت و وکار عینی پس زن ای زن ای زن ای زن ای زن
چار قسم صیغہ اول ان قسم راین حملک طاہر زن است کو ملی زن کو اجت
و زوجت فیضی مولکت زینب میں مولکاں حملک طاہر المعلوم خارج ملک زن باند
صیغہ کوئی وزن باکہ باشند بانی نهادن باشند دهانی صورت صنفی بچر و دستم
زمیم دمکویہ نهادن لاصفیس که نفعیان بنیاد و خوششم و هفته و هشت که رکیت
زیاد زیست ملکیت پر از فیضی بیر بدلت و بقول راز قسم دیگر ذکر برکیت عقبیں

تفصیل موجب تطبیل است و بایکی کی کمیت کار آزاد طرفین مشیع اعارف بعیرتی به باشند
کس بریز عدو نا و عدا بایر الفاظ اراده راست نظرخواه اند نهی و دیگر فتحه لوحه
نزد خارگرد و بکشند که اداره حروف تو اند که و رعایت و حق و وصل در مردانه حق
مکن و چون در این زمان در میان عجم الفاظ مرکبات متعارف شده مثل محمد بن محمد
ظاهرش آشت که رعایت قواعد ترکیب از آنها باید عین مثل محمد عجم و محمد حسن کوئی فتحه
دال و میکرو دال و لوز و اکر رعایت طریق بخشنده مکبر دال و بایر و باتمنی
هم کوئی نید از احتج طدو رسنست و هر کیا زمزد و زن خاطر بنشد در وقت غمہ کوی و کل
بعوض اکرم هنر انجوی و کاره کند هبہ است و باید که قبل از اعتماد شدن صنفی ریکا
شرطی عجیول بکز و بعده از اعتماد فاصح عرف در میان واقع نشہ و باید که در هنگام
و گلشنده باد و ملود عادی یا حجم از نهود تغذیه بخشنده که این زمان بند شده
و بیانش کار او است و هر شرخ پیش بکار و ادعیه خوب خارجی قبایل تحد و پاس مالک الملک و
سر ایست که بیع و سر برای باغت نتقال و بحسب خدال اموال سخت و درود و میانش همچو
شتر را رو بست که افاده و اصل و لذت البیع و حرم از زیواره داد میان شرایع زمام
برآ و احتج و آزاد راه اقی ترکت فکر اتفاقیں کنیت و عذر و عذر دهانه احتج صورت
عدی و عالم رحمیں اما عجه باعث بر محکم این کل ب حیثیت مأب و دھر بر تعلیر لزی طای
حقیقتی و صورت امکن حضرت علی عاصم بخیل و در بار دیگر تو ششنه و صورت
لکاخ ناس بر امکن فیضیں العقوب الحمراء الذا راح النجاح لفیض و حرم الرزا و هجیخ
بعدله و لصوته و لسلام عفاف آم الابناء و شهید سد محیم خیر البراء و عاویه
و وصیه و این بکه و خیفه عالم الموسیین قائل الکفرة الحضره و عا اولاد ایشان
الظاهرین معصومین ای يوم الدین و لعنة الله علی اند ایم جهیں چه کشت
شناوه ایکار و حیی زیر که عراس جنایا زانط رساندست که رکیت
صالح راست حلیز نهیز که نظری صور و عرض و حسیانی پر شیمه ای ماما اولی و تباش

وبلغ حب فخر نقيب حوزت شيخ حرمي الزنباري فاطمة الدروزى
الواقف على برج البابا طارمشدة لخدر مصطفى موزن مقدمة مسماة قلعة
صبيحة مرضية بيت مختار مختار نشأت فى نعمت وطلات بوامان زورى
الاشغال والاقرائى حضرت عادت ملاعى زيدى بخره الصداق من سبعين
شخص معلوم العذر والوصف وصينوا بين كل دائرتين زهرى عصبة وعصبة زرار
غير مقطومها كالملايمى مبتلا لا يرى والبوقول بالحرزى الحصى وغاير سلاح
بين الطريقين فارودا فتحته وحمرت محلات مبدى كردية الاسم الفى وسفن
بنجها كما لافت وانتسب بين آدم ونحوه وخط لها ولاد من صلطانى ذكورين
محبى وكده العابرين وفلكى فاعدا زبرى زبرى زبرى زبرى
ز حرف ابول وبلزن حروف ملوك ظر وبدلة عدو فاء بنات اوست مثل اذى زبرى
زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى
فرموعى عسى مختفى دار وورزبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى
سبا شجاعى زبرى
يلى قل زبرى
از زين ت خله زبله ظاهر وبوى است زبرى زبرى زبرى زبرى زبرى
اهمى لى زبرى
اهمى لى زبرى
سبحان وآمين وحلا وحلا وحلا وحلا داود ايل نوحون ولطهر ولنى غالان
يا حى يا قرجم يا برب موسى ومارون ويا رب محمد صين دار عدو الله اكرمن يا رب
وحفيد وبنزيل قاف فى المعاشر عذرا دلا دكم بالكلار فى ان الكتبة منهم المرك
اسعد اى هاشم شقيق من المتفق تعميم حنة زبلا وشريف شفاعة العناصر وفاخر قاتى
بلاد دو اتروك دان ابواب ارزق معلقة ففتحها بالحرمات فان المركات بربه

卷之三

卷之三

卷之三

۵۲۲۸

۵۲۷

۲۴۰

۲۵۹

لر و میخانه ای از
دست خود را در دست داشت
و زیر آن دست خود را
در دست داشت و دست خود را

